

Những Ngon Lỗi Tình

Vừa tới trên lầu xuống, ông Văn Long sắp sửa tiến vào phòng ăn thì chuan bô thì nghe tiếng bà Long hét:

- Cái con khê này, tao nữa nữa cùng nữa theo. Nay theo !

Tiếp theo là tiếng con chó là oang oang. Bà Long vừa mới nói một cái nên than.

- Cho mày biết than. Nó voi tích số. Mày chê là thờ thú vật nuôi làm cảnh chỗ dân cư ai.

Chò bếp vừa tới nhà dõn lên hai tay bồng một cái mâm ô trên mặt những tờ cháo nóng nghi ngút.

Bà Long trông mặt:

- Chò lại nấu cháo nữa nữa phải không. Tôi nữa bao chò chiên trứng gà cho tôi nữa ăn với bánh mì bô và một. Tại sao chò cũ nấu cháo, nấu mì hoài vậy?

- Dạ thưa bà, ông nhà bao ăn cháo hay ăn mì vào buổi sáng rất tốt vì nhẹ bụng nên em cứ tởng bà cũng thích nhờ thế.

- Thích là thích nhờ thế nào. Ông khác, tôi khác. Chò nghe chớ. Thôi bồng cho ông ăn rồi xuống chiên trứng gà cho tôi mau lên kéo tôi nữa trẻ tôi sẽ cho nghê việc ngay lập tức.

Chò bếp đã đi rồi riu riu bồng mâm cháo vào phòng ăn. Bà Long ngồi vào bàn ăn với vẻ mặt ham ham, khiến ông Long hơi chột dạ. Ông vừa uống cà phê, vừa xem báo, thỉnh thoảng lại liếc về phía bà.

Một lát bà Long hồng ve ông:

- Cái vú nữa thau xay cắt cỏ xa số quan nên nữa rồi, may thang Tây ô bô Tô Lành nói sao?

Ông voi buông tờ báo, thô dai:

- Hút rồi! Tui Tây nó cho con mẹ Huế thau.

Bà Long la lên:

- Tôi nữa nói với ông tờ trước rồi mà! Phải hơi lợi, môi tui số quan cao cấp, cơ quyền thế, nó nữa ăn nhau thì môi trung thau nữa chò cũ nữa thau khô khô thì nên nam nào môi nữa. Ông thất voi tích số, chê cơ lạnh những vú thau tẹp riu thiên hạ chê không thêm nữa. Tôi nữa cơ bao ông hạ tiện trong việc nữa rằng bôn Tây

Ông Long nhún vai:

- Thì tôi cùng cơ môi móc tui nó này chớ. Những. . .

Bà Long tròn mắt:

- Những với nhờ gì ! Ông nên dẹp cái hàng thau của ông chò nữa việc. Ngồi ta cùng là nhà thau ra cùng lúc với mình mà ngồi ta này nữa trở thành phụ gia nữa quốc con ông thì chê kiếm nữa nữa tiền tiêu trong nhà.

Ông Long tang hàng.

- Tại mình chớ tôi thôi

Bà Long nhấp tay xuống bàn, ly cà phê nữa tung toe:

- Xôi ôi. Lại nữa cho thôi van. Tại sao ông không chịu nhận là ông bắt tại?

Ông Long nói cau lôn tiếng:

- Ôi tôi bắt tại nữa bà cơ muốn bỏ tôi nữa lấy ngôi khác tại căn và giàu cơ. Thì bà cứ nữa, tôi không còn cần nữa ngồi nghe bà nói nữa.

Bà Long gạt tay một cái. Ly tách trên bàn rớt xuống mặt với loang xoang. Bà gam lên:

- Ông thách tôi nữa ha? Tôi nữa cơ ngán. Ông không biết là một tên bắt lốc rồi hay sao. Xí, thử nữa bắt lốc không còn xí quách nữa phục vụ vô ma không biết nhục.

- Ne bà nữa cơ lợi vui nói sang vui kia nữa nghe. Ngồi ta nghe nữa ngồi ta cười bà nữa. Chớ chàng cười gì tôi nữa.

Bà Long cười gan:

- Cười tôi ? Ôi cha mẹ ôi, cái thử bắt tại bắt lốc nhờ ông thì tôi phải reu rao lên cho thiên hạ hơi biết nữa họ nhìn tan mặt ông mà chê giêu chớ cười gì tôi.

Bà nữa dài, mặt van ham ham:

- Ông nữa thuận nữa tôi nữa lấy ngôi khác nữa nghe. Vậy ngay ngay hôm nay tôi sẽ nữa luôn. Ông nữa cơ ra tiệm của tôi mà nan nữa nhờ mấy lần trước nữa nghe. Tôi chán lắm rồi.

Nói xong bà lên lầu thay quần áo rồi xuống nhà xe bà lấy xe riêng lại ra khỏi cổng.

Ông Long cùng gói chu Tam tại xe lại xe ra rồi leo lên nữa. Bà Long vừa lái xe vừa nghĩ cách trả thù. Bà lam tham nói, một mình:

- Hô may nữa muốn thế thì bà sẽ cho may nữa toại nguyện. Cơ bao nhiêu thang vừa nếp trai vừa khỏe mạnh nữa sum xoe chạy theo bà mà may lại thách bà nữa thì nữa là may tôi rồi !

Vừa nên tiệm vải do bà lam chủ, bà Long nữa quạt thao may ngồi làm công, xong bà vào phòng làm việc quay nữa thoải:

- Alo ! Anh Chín nữa ha? Em, Ly Hoa đây. Sau may bữa nay không thấy anh ghé cho em nói chuyện chôi.

Tiếng của Chín trong điện thoại:

- Anh hỏi bạn việc. Vài hôm nữa sẽ ghé thăm em

- Việc gì ? Anh thì chỉ lo phục vụ mấy cô vui rồi thì hết ngay rồi chỗ làm an gì. Anh xạo em vớ vẩn chỗ.

Có tiếng cười trong điện thoại:

- Anh xạo thì ăn cái giải gì. Anh tưởng bố trí một vài buổi bán tiền tệ, rồi rồi gặp em anh sẽ nói cho em biết, không biết chừng em có thể giúp anh một tay cùng hay.

- À à, vậy chồng nam giới chiều anh lại gặp anh nhé.

- Xong rồi. Hẹn gặp vào chiều nay.

Bà Long gác điện thoại, vẻ mặt buồn không còn ham hồ nữa. Không phải chỉ có riêng tên Chín nào nữa tưởng lẽo đẽo bà, có ba bốn người khác nữa. Tất cả đều mê vẻ đẹp của bà.

Phải, nhưng bà Long còn trẻ và đẹp lắm. Bà mới có 29 tuổi chửa đẻ sinh con, lại nên ăn mặc sắc sảo đẹp ô các tham mỹ viện gần nhà thông xuyên thì bao giờ bà không đẹp. Cả những bạn gái khách hàng của bà đều khen bà đẹp. Chỉ có ông chồng bà là chẳng chú ý gì đến sắc đẹp của bà hết. Thế mới đáng giận.

Bà Long suy nghĩ về ông Long:

"Ngồi gì mà yêu xù, yêu con hôn bún thiêu. Mới có 40 tuổi mà đã trở thành thối nát ông bà lố. Hồ cả may tháng này hạn chế nam nữ riêng ô phong bên cạnh chẳng sô mô gì tôi bà! Hạn chế có nói là chạy thay thuốc ngủ loại rồi những thay nào cũng chạy dài chẳng hiểu vì sao."

Bà Long nghiêng rang:

"Rồi đây bà sẽ cho Chín Tung nó chôi, cho may tháng con nít nó chôi cho bỏ ghét. Ha, ha rồi ta sẽ hưởng thụ tôi nữa, sẽ đẻ trai về nhà cho mi tức luôn thế"

Trưa hôm ấy bà Long về nhà, gom góp một ít quần áo, vật dụng cần thiết, lấy luôn hộp nữ trang gom nhiều vàng và dây chuyền mẹ này có gan kim cương.

- Bà bảo chờ bếp bà sẽ nấu luôn:

Nam giới chiều Chín Tung lại xe moto đến gặp bà Long tại tiệm vải. Chín Tung coi có mẹ làm, những nhìn mặt hạn người ta biết ngay là một tên nghiện rượu, chuyện lời dùng tiền bà con gái nhẹ dạ. Vào vào phòng làm việc của bà Long, hạn này ôm hôn bà và cười nham nhữ:

Em chờ anh có sốt ruột không? Tôi nay em có thể trốn nhà đi chơi với anh đến 11 giờ hay về có muộn không? Anh sẽ bạn với em một chuyện làm ăn.

Bà Long, bây giờ trong vai Ly Hoa, tên tặc của bà thôi con con gái, cười rang rồ:

- Tôi nay anh phải đãi em một bữa thật linh đình. Tôi mình vào Chợ Lớn. Những trước khi đi ăn, anh phải để em chờ cái vali quần áo của em tôi building Cầu Long gửi cho con Thu nữa.

- Ồa, em nữa nữa mà lại có cái vali quần áo?

- Bí mật. Rồi em sẽ cho anh biết. Tôi nay ăn xong, mình đi nhảy rồi sẽ du dương với nhau.

Chín Tung mỉm cười:

- Em nói thật hay nói chơi nữa Hoa? Nếu có xí gạt anh nghe công bao lâu nay anh có xin hỏi những em không cho, nay tôi đồng sao em rộng rãi thế ?

Trong bữa ăn. Chín Tung cho biết hạn này thảo kế hoạch chuyển ngân lâu buôn bán nông thôn-la và tiền của Pháp, nếu mọi việc trôi chảy thì sẽ có bạc triệu.

Bà Long tức Ly Hoa hỏi:

- Vậy chỗ trong kế hoạch của anh em giữ vai trò gì ?

Chín Tung ngập ngừng:

- Việc này là một việc rất hot bạc vậy nếu em chịu tham gia thì bọn mình cùng hưởng. Nói thật với em là tôi may bữa nay anh đã giao phó vai trò này cho con Dung. Những anh sẽ có an rồi và biết muộn nữa nên bồng nó sẽ phản anh mà đi tháng với may tháng Tây góc ô sô hỏi hỏi và Phú Cao Uy. Nó có thể hát anh ra rìa làm.

- Sao anh chọn một đứa tình ranh khôn quý quyết như thế làm gì? Bỏ anh không có nào nào khác có thể cho nó tham gia mà không sợ nó phản hay sao? À ra anh định môi em giữ vai trò mà anh định giao cho con Dung này à ?

- Phải vì anh tin tưởng nó em hôn. Những anh ngại là nếu lỡ chuyện, chừng em nó ghen tuông sẽ giết em.

- Cái gì mà ghê vậy. Nếu anh nói rõ em nghe xem nào.

Chín Tung phác họa cho Ly Hoa nghe. Theo kế hoạch thì Ly Hoa phải dùng mỹ nhân kế chài mọi bọn công chức ô sô Hỏi hỏi và cho chúng vào xiềng xích chúng dùng tung cho Chín Tung tha hồ chuyển ngân. Dĩ nhiên là phải chia tiền, những

bón Tây công chốc cao cấp chung nó thỏa tiên, lấy cái lời ve tiên bác thôi không chừa nữa rồi thuyết phục chung. Cần phải có gai nếp nữa.

- Thế em phải cho túi nó. . . chôi à.

Chín Tung cõil cau tại:

- Ô thì vậy chỗ sao. Bà chừa của này, ông mất của kia. Trao rồi mà Hoa. Em nên nhớ là chung mình sẽ hết bạc triệu chỗ không ít.

Bà Long ngồi ngẫm nghĩ. Thuở con nãi học ở trường Marie Curie bà cũng cấp bài vở Tây lại học ở Chasseloup Laubat. Bà cho nó chôi. Con thỏ Tây thật bà chừa có biết mùi bao giờ nên có hôi ngai ngai.

Chín Tung có gang thuyết phục mãi. Sau cùng thì bà Long nhận lời. Trong câu chuyện Chín Tung biết bà Long đang gian chồng bỏ nhà nãi hoang. Hân mừng lắm. Thế là không có chuyện ghen tuông gì ráo, bây giờ bà Long, tức nàng Ly Hoa của hân đang nhờ con chim sói long thà hỏi cho hân lời dung.

Àn xong Ly Hoa thu thẩn bên tại Tung:

- Bây giờ hai đứa mình mở một cái phòng nghỉ ngơi trong tiệm này. Em sẽ cho anh hưởng cái mà anh nãi hỏi em từ bao lâu này. Những anh liệu hơn. May tháng này rồi ông chồng bắt lỗi của em nó rồi em móc meo ra. Nay em cần phải trả thu tức là phải ăn bù anh nham có nữa sức làm em thỏa mãn không?

Chín Tung cõil rón ra:

- Vậy là em chừa biết danh Chín Tung hả. Nói thiệt cho em biết anh có thể chôi một lúc hai ngời nãi bà và chôi suốt tiệm. . .

Ly Hoa mừng rỡ. Lên xe Ly Hoa lại nãi khách sạn sang trọng. Cửa phòng vừa nãi là Chín Tung nãi ôm Ly Hoa hơn tới tấp. Hân mừng rỡ nhờ kẻ bắt nãi vâng. Vừa nãi chôi tiệm này vừa dúi dúi nãi con nhờ ông chủ làm tay sai rồi nhờ mọi may tháng Tây có quyền thế. Ly Hoa bảo Chín Tung ngồi xuống mếp giường rồi nãi biểu diễn một màn thoát y. Dúi nãi là một màn nãi diễn không ken trong nhạc tiệm những Ly Hoa cũng làm cho Chín Tung nãi tò ngạc nhiên này nãi ngạc nhiên khác. Nàng tỏ ra rất nãi luyện trong những nãi tác thoát y, theo cái kiểu strip-tease lan nãi đầu tiên Chín Tung nhìn thấy thân thể của Ly Hoa. Nàng có bộ ngực nó tròn căng căng. Hai nãi núm vú nãi hồng. Bụng nàng phang lỵ con cái ăm ỏi tuyệt nãi. Nàng vốn là nãi bà chừa sanh nó mà. Cái mu cao cao với mô lông dài và cong lại.

Chín Tung nãi tay sờ ăm ỏi của Ly Hoa. Hân khen:

- Bộ lông của em mềm mãi và hôi công công trong nếp lắm. Nhờ thế này mà chồng em lại nãi cho nó móc meo thì thật là ngu qua.

Ly Hoa suýt suýt và nãi một ngón tay ngang môi:

- Cam không nãi nhạc nãi hân mất hồng của em nãi. Nghe chừa!

Chín Tung lại cõil cau tại xin lỗi. Hân le lang trút bỏ quần áo. Ly Hoa liếc xuống thấy cu hân nãi hôi công lên rồi. Nàng cõil khúc khích, lấy tay nam con cu nãi ngang nãi lên, vuốt nhẹ nó may cái. Chẩn trong mấy phút ngắn ngủi mà cu của Chín Tung nãi công công hân lên.

Chín Tung vật Ly Hoa. Hân quỳ giữa hai chân nàng, lấy hai tay nàng nãi móng lên rồi up mặt vào ăm ỏi của nàng hít hít may cái. Ly Hoa nãi chuẩn bị rồi rồi, nàng nãi bôi lên mô lông ong ả của nàng gần nãi chai dầu thơm Madam Rochas. Mùi thơm bay sức nãi, những chàng phải chừa có riêng mùi nãi hoa. Tron vào nãi là mùi nãi bà chừa thoát từ ăm ỏi của Ly Hoa bay ra.

Nàng hỏi:

-Của em có thơm không?

Chín Tung ôm ô:

- Em bảo cái gì? Cái gì của em thơm?

Ly Hoa re lên cõil, nàng vuốt nhẹ vào nãi Chín Tung:

- Cái lon em chừa cái gì nữa. Lon em có thơm không nơi mau?

- Chín Tung làm bộ trình trong: Thỏa nãi hoang, lon của nãi hoang thơm lắm, thơm hôn mùi mít.

Cả hai re lên cõil sắc súa, cõil nhờ nãi. Ly Hoa tang hàng rồi uốn giọng:

- Vậy con chừa gì nữa mà khanh không ăn cái mùi mít thơm tho ả. Ta ban cho khanh nãi.

Chín Tung không nãi. Hân dùng hai tay vach bộ lông mềm mãi ra hai bên. Hân thấy ăm ỏi Ly Hoa thật nãi. Hai mếp ngoài khép kín lại cái khe có màu nãi hồng phơn phớt. Hân cần nãi một miếng của mếp ngoài, khe khe lỏi nãi phan da thò ả lên bằng răng bằng môi, hân cứ tiếp tục làm nhờ thế giáp vông hai mếp không nãi chừa một chỗ nào. Hân cần và ngậm cả long vào miếng.

Ly Hoa thô dai nào nuốt. Nàng là một phụ nữ có Tây học nên biết thông thốc cái vui nãi "an" nhờ thế này. Có nhiều ngời nãi bà, rất nhiều là khác, rất muốn nãi chồng "an" nhờ vậy những các ông chồng chẳng bao giờ chiều, hỏi bao dủ

trong một lúc. Thốc vào âm hoi em nay nhap vai cai roi lai rut ra, thốc vào cai âm hoi kia. Cồ the han lam ca ñiem. Hai em vui nỏ phuc han qua. Cac em cò biet ñau, ñiem hom ay, trồc khi chôi han ñai uong thuoc gia truyen. Trong miêng han lai ngaim một cu sam Cao Ly, thì chôi suot ñiem ñau cò nham nhoi gì.

Cai tro một chang hai nang ít khi ñiôc cac em tan thanh. Nhông em nao ñai thích thì cồ muon chôi tro ay hoai. Nhông phai gap kep dai kìa, chôi may anh ga chet thì kham lam sao noi. Mồi leo len ñai oc sũa ra roi, chang lam nen côm chao gì, noi chỉ ñien viec chôi hai nang một lúc. Riêng ve phía ñan ba thì Chín Tung biet cò nhieu em ñai chap ca bon hay nam anh một lúc. Cac em kieu nỏ nay cò nghe thuật cao sieu, va dai sỏc nỏ, cang chôi ho cang hang say hôn.

Ly Hoa ñai thốc giac. Nang thay Chín Tung van con nam tren mình nang thì khoan khoai lam. Nang cung y thốc ñiôc rang cu của Tung ñai cồng len roi. Tung ñai khôi sỏ nhap nhap. Lan nay han không quy, van nam sap len ngồi Ly Hoa chã cai mong nhuc nhích ma thoi.

Một lúc sau, Ly Hoa ñie nghiê:

- Ñe em leo len nam tren nghe anh. Ñai lau lam roi em chũa ñiôc nam tren ñui.

Tung gat ñau chap nhan.

Ly Hoa nhom day, leo len ngoi tren bung Tung. Nang cam cu của Tung cò cò vào mong ñiôc cho tôi khi nang cam thay sỏ khoai lac dang len. Nôc nhôn tồ trong âm hoi chay ra. Tung cam thay sỏ khoai lac khi ñau cu của han ñiôc Hoa cò xat vào mong ñiôc.

Ly Hoa vũa thồ don dap, vũa hít ha. Nang ñie cu của Tung vào ngay cai lỏ roi ngoay nhe nhe, nhông nang chũa ñiut vào voi. Tồ ngay ong Long trồ thanh bat lỏc thì nang thồng thui dam bang một cu khoai hay trai dỏa. Cò lúc ranh roi nang mua hoit e ve, xong may một cai tui giông nhỏ con cu. Nang ñi hot e vào roi ñi nôc am vào sau. Một lat hot e nỏ ra cang phong cai tui vai. The la nang ñai cò một con "cu nhan tao" mem mem vì nỏ cò chũa nôc, nhông nỏ cung ñi cồng vì hoit e nỏ ra lam cho cai tui cang that la cang, roi Ly Hoa dung con cu hoit e ay ma thui dam. Vũa thui dam nang vũa rua ong chong. Nang van sỏ bò mang tai tieng nen không dam ngoai tình, chôi that ra cò thieu gì ke ñeo ñuoi nang, nhỏ Chín Tung ñay chang han.

Lau nay thui dam bang nhông thồ gia, hom nay san cò con cu thồ thiet, toi gì nang không hỏng thui. Con cu nay that cồng, tha hoi cho nang cam nỏ ma thui dam.

Ly Hoa ngoai ñau cu của Tung nỏi mong ñiôc va cai lỏ một lúc kha lau roi mồi ñiut vào.

Nang nhap manh một cai cho tròn con cu vào sau trong âm ñiao. Dam thuy chay ra ôôt ñiam. Nang khôi sỏ nhap nhoi len xuong.

Chín Tung nhìn xuong. Mac du tròn con cu của han ñai vào trong lon Ly Hoa nhông han van thay nang nhom len ngoi xuong không ñiôc manh nen han không cam thay hỏng, nhông han cồ lang yen ñie nang hanh ñiông. Một lat han ñie nghiê:

-Cò lỏ em nen quy len ma nac thì nỏ vào sau hôn va em cò the lam manh hôn.

Ly Hoa ñiông y. Nang rut ra roi quy len, tay chong xuong giông. Phap! Vũa ñie ñau cu ngay lỏ la nang nac một cai that manh. Nang cam thay âm ñiao nang siet chat con cu của Tung. Vũa nac Ly Hoa vũa la nho nho:

-Cam anh không ñiôc ra, cam anh không ñiôc xiu xuong ñay. Lau lam roi em mồi ñiôc ñiui nhỏ the nay. Anh phai ñie cho lon em hỏng thui ñai ñiui một phen nghe anh.

Nhông Chín Tung không ra ma Ly Hoa lai ra trồc. Khí của nang chay xuong ôôt ñiam. Nang thồ dỏc roi buong tay nam sai ngồi len bung Chín Tung. Nang cò cam tồng nhỏ tat ca nhông gì ô trong âm ñiao ñieu tuon ra het. Nang ghe sat tai Chín Tung:

- Anh cò biet tai sao em ra mau không?

- Không. Cò the la tai em lam nhanh qua nen nỏ ra sỏm.

- Em nỏng qua, sao cò the lam cham cham ñiôc. Ai, em ñie y thay anh ít noi tuc trong khi chôi. Chã cò em noi nhieu. Ñoi la cai benh của em. Neu em không noi tuc trong khi chôi thì em mat hỏng nhieu lam.

- Anh biet. Cò nhieu ngồi noi tuc hôn em nhieu. Nhông ban ngay hoi an noi nhỏ nhông menh phu quy phai.

Chín Tung vuot vuot mai toc của nang:

- Em ra nhieu qua. Nhông anh van chũa ra.

Ly Hoa nam vat xuong giông. Nang thồ hao hen. Tung lay khan lau cho nang. Han chui con cu, roi nam xuong một ben nang. Cu han cồng ngac. Tồ chap toi ñien giô Hoa ñai ra nhieu lan, phan Tung chã mồi xuất tinh cò một lan. Ly Hoa ngoi day, nam con cu của Tung roi cui xuong liem hai hon dai. Nang liem tồ tồ, can nhe hon dai roi liem dan len con cu. Lỏi nang liem con cu tay nang tuot tuot nỏ. Một lat nang ngaim con cu Tung, roi dung lỏi ñanh nhe vào chôi qui ñau.

Nôc nhôn tồ ñau cu ñai rỏn ra. Ly Hoa liem ngay cho qui ñau. Nỏ ñi hỏm hỏm. Nang mut mut roi bu, cang lúc cang nhanh hôn, cu của Tung khôi sỏ giat giat. Ly Hoa biet rang tinh khí sap ban ra. Nang ñay sat con cu vào cuong hong, miêng ngaim, tay vuot. Bông Tung la len:

- Anh sắp ra rồi rồi em.

Rồi tổng nổi tình khí bạn vào cuong hong Ly Hoa. Tổng nổi, tổng nổi. Ly Hoa nuốt ngon lành. Khi tình khí đã ra hết. Ly Hoa môi nhả con cu ra, liếm nhẹ vào quai hàm khiến cho Tung nhảy nhóm ngó lên. Nàng liếm mấp mí nơi:

-Beo qua.

Sáng sớm hôm sau Chín Tung chia tay Ly Hoa hẹn ngày giờ gặp bạn Tay ở sân Hoi Hoai.

Tuy thóc gạo tròn rằm nên làm tình, những hôm nay Ly Hoa trong tối rồi. Cô chat rằm ông vào cô khác. Hai ngóai làm công ô tiếm vai thay bà chủ tối tối vui vẻ thì rất nổi ngạc nhiên. Thông ngay ba vắn quàu quàu, cau có chửi nhau cô vui vẻ nhờ thế. Một bữa là ma họ không hoan ra.

Chiều nay Thu đến thăm Ly Hoa rồi, rồi về building Cửu Long, nơi này Thu có một căn phòng rộng rãi. Thu là bạn học của Hoa từ lúc còn học ở Marie Curie. Nàng hiền lành cho một hàng hàng không. Thu đã li dị chồng, bây giờ nàng sống độc thân. Nàng bao sống độc thân thích hôn vì nó dễ tổ do muốn làm gì thì làm. Nàng thuộc loại đã đam mê có rất nhiều bạn trai. Chẳng là bạn trai thôi, chỗ không ông nào nó dễ dàng chọn làm bạn ruot. Vì nàng không muốn có chuyện ghen tuông, tranh giành lợi thôi. Hôm nào thích ai thì nàng rủ ngóai ấy rồi khiêu vờ rồi về làm tình. Nơi khi hồng nàng rủ hai gã về một lúc. Dĩ nhiên hai ngóai nó chọn phải là bạn với nhau. Thu cảm không ai nó dễ tổ ghen tuông vô vàn. Anh nào mê quen, chớ biết tính nàng to vẻ vờ vờ gặp hôm trước, hôm sau thì không tìm nàng là bỏ nàng quất ngay.

Nàng nói thang rất trắng trợn:

- Anh chẳng là ngóai tình một đêm của tôi mà thôi. Con khuya anh mê trò thanh bạn ruot của tôi. Vậy nó có làm cam, nên làm phen tôi. Ly ra thì tôi có thể gặp anh một vài lần nữa. Những nay anh tổ không lại tìm tôi nhờ thế này thì tôi phải giả tổ anh luôn. Nó bao giờ nên tìm tôi nữa nghe chớ!

Nói khi, sau một đêm làm tình, sáng ra nàng bao thang vào mặt chàng kia:

- Anh chớ yêu lam. Và anh cũng không biết cách bu nữa. Vì cái mà ngoài của anh, mà tôi rủ anh về đêm qua. Tôi đâu có ngờ anh yêu xù nhờ thế. Vậy tôi nay mình bai bai nhau luôn nghe. Gặp lại tôi bất kỳ ở đâu, anh nên lộ rồi, làm nhờ ngóai xa lạ, nhờ vậy tốt cho anh lần tôi.

Anh chàng kia tiu nghêu nhờ meo bò cat tại, lui thui ra về. Do đó mà Thu bỏ thiên hạ đi cho cái hôn danh là "Thu tu lạnh". Lạnh nhờ nó dễ. Tuy nhiên, rồi với bạn gái thì nàng than mặt vui vẻ làm. Nàng chớ than với Ly Hoa và một vài ngóai nữa. Gặp nhau ở đâu của Thu họ đâu hot tổng bằng và kẻ cho nhau nghe những cuộc phiêu lưu trong việc du hí tìm khoái lạc. Bởi: Chuc, Thu, Phông và Hoa mà kẻ chuyên đi tìm khoái lạc thì kẻ hoài không hết. Và họ nói tức nghe nên lạnh ngóai. Nó là thói quen của cả bốn ngóai. Trong bốn ngóai thì Hoa là kẻ ít nên hợp nhất vì nàng qua bán rồi công việc, hai nữa thì phải nghe những chuyện mê ly của ba ngóai kia. Ông chồng nàng đã trở thành bất lực, nàng chẳng thiếu nên ông mà lại nghe họ kể những vụ chớ suốt đêm thì nàng chẳng có óc nên lên mà chết ! Hôm nay san dèp bị nhà bị hoang và vờ môi ngoài tình nên hôm qua nên nàng môi hồng thu nên nghe bốn quý cái đâu hot.

Trong bốn thì Thu biết nhiều chuyện cup lạc nhất. Để hiểu, là vì nàng đang ở trong building Cửu Long, một nơi nổi tiếng. Tại đó, giải nhân dèp dèp keo nên cao oc này. Ngóai thì nên tìm nào, kẻ nên gặp kẻ. Nào và kẻ trong cao oc này cũng gặp bạn với nhau.

Cái mục làm tình ở đây, không là chuyện nên mọi ngóai xem xét, mà ngóai ta chẳng xem xét khi không thấy ai lại vắng nên phòng A, phòng B.

Thu và Hoa về phòng nó một lát thì bạn Chuc và Phông kẻ nên. Keo, một bánh và trà nó bay ra.

Thu khai mào:

- E tui bây biết không. Tuan trước tao vừa trung soi.

- Thế hả. Bao nhiêu? Chia cho bốn tao với.

Cả bốn lau nhau. Thu cười ngát nghe:

- Không phải trung soi nó đặc mà tao bắt nó một bạn lạc, môi có 18 tuổi. Kẻ nhí. Nó chớ hề chớ bao giờ còn nguyên xi. Tao phải dạy nó tổng chut, cũng hồi bốc mình. Và lúp chụp làm.

- Thế may có dạy nó bu lớn không?

- Không. Nó nhất nhờ thôi. Vừa chớ, vừa run mà bắt nó bu thì nên Tet cũng chớ đam thóc hạnh. Nó cái bu lại là nó công lên nhanh làm. Lần đâu nó xột xì dau ra ngay khi cu nó vừa công lên, không chớ 15 phút sau là nó đã công trở lại. Lần thôi nhè, nó đâu chớ vai ba phút.

- Có tiền bu đây chớ. Những nó rủ nó nó may lan?

- Chớ cái nên. Tao cũng không nó là may cái nữa. Nó khỏe làm. Tao ra liên mien. Khí của nó và của tao hóa lan chạy ôôt sung cái khan trai giống. Tao bắt thang bị phải lay khan chut lớn nên may lan. Nó làm công việc một cách trình trong, bạn tay nàng nưc ăn cần sô làm tao đâu.

Phở ông cười re lên:

- Sau này ra đời, chắc nó có cô trở thành một chuyên viên chui lòn !

Chúc hỏi:

- Ôi đâu mà may mắn nữa không?

Thu cười rí rí:

- Nói thế chỗ nó có phải bỏ lạc thóc số nữa. , Chẳng là tao gặp một kẻ cu. Nó nói có thằng em trai, thối ut, chừa biết gái là gì, nó muốn giao cho tao huấn luyện. Tao nhận lời nghe vì tao cũng tò mò muốn biết trai tân nó nhờ thế nào.

- Cu của nó có bồ không?

- Không bồ những nó cũng nhờ cu. Khi nó rủ tao, tao thấy ngại lắm, sợ lắm.

Phở ông cười Thu:

- May có thể hẹn nó lần nữa không? Cho tao hưởng cái xai nhỉ. Có khi nó còn ngon hơn nữa nữa.

Cả bốn cười ngất ngheo.

Ly Hoa khoe:

- Con tao, thêm hôm qua tao vừa môi ngoại tình.

- Thế hả?

Cả ba kieu nở reo lên.

- Ôi ờ nữa hôn một năm nay tao chỉ có thu đêm chỗ cô thôi cái nào nữa, nên thêm hôm qua tao nhờ nó lên chín tang mây.

- Ừa sao là vậy? Hôn một năm nay mà tên Long nó không làm mây cái nào à? Sao.

Hoa cười mọi:

- Mọc xì. Nó bắt lồn tôi lâu rồi. Tao không muốn cho tôi biết nữa thôi. Vì tao xấu hổ. Có chong bắt lồn thì phải đau, ai dám khoe ra.

Thu nói, vẻ thông hai:

- Tôi nghiệp không. Nhìn cô hôn một năm. Nếu may cho tao biết thì tao sẽ phạt cho mây vợ số kẻ gia cô trẻ cô.

Chúc cười mọi:

- Thế hôm qua mây chửi thằng nào?

- Chín Tung. Nó chửi dài lắm. Nữa lắm.

- Nó có biết cách bu lòn không?

- Sao không. Nó bu nó lắm. Lại liếm hết khí của tao mỗi khi tao ra. Tao cũng có bu nó hai lần. Nó nó tao nuốt hết tinh khí thì sung sướng lắm.

Cả bốn cười ồ.

Phở ông nói:

- Tao biết tên Chín Tung. Trong mắt nó thêm làm tuy rằng nó cũng có môi ngoại. May có chong những tên có vẻ thêm càng nữa là những nữa chửi muốn lời dung nữa ba.

Ly Hoa nhún vai:

- Thấy ke. Tao cần nữa ông để trả thu tên Long nên cho nó chửi thêm qua, thế thôi tao cũng xem nó nhờ công cu. Có thể tao sẽ còn gặp nó nữa vì nó biết cách làm cho tao sướng.

Chúc cùng khoe thành tích:

- Cách này vai tuấn, tao gặp lại thằng bu cu. Lúc con là sinh viên. Bây giờ về trước tao nữa cho nó pha trình. Nay gặp lại nó, tao vẫn thích. Bởi vậy, dù nữa có chong con tao cũng lên nữa chửi với nó hai lần. Tôi bây giờ kín chuyện nghe. Thằng chong tao mà biết nó thì chắc là phải li dờ. Nó ghen kinh khủng.

Thu hỏi do về bu cu của Chúc:

- Thế nó chửi có kha hôn hỏi nó pha trình mây hay cũng vậy?

Chúc cười cười vênh mặt lên:

- Kha hôn nhiều chỗ. Hỏi nó pha trình tao nó cũng có chút kinh nghiệm rồi, những số với bây giờ thì nó xa lắm. Bây giờ về trước nó không biết bu, bây giờ nó bu rất có kỹ thuật nữa chửi kiểu 6*9. Nó biết dung môi ngon tay của nó nữa trên ngực và hai cánh sườn của tao khiến tao hồng lên ngay, không nữa nó bu hay thực vào.

- Vì sao hỏi ầy may cho nó pha trình mà rồi không lấy nó? May có thể ke cho bốn tao nghe nó pha trình mây nhờ thế nào không?

Chúc gạt nữa, uống một tách trà rồi thông thả thuật lại chuyện của nàng và Chung:

- Dao ầy nó nữa nữa tao sát nút. Ngay nào cũng nữa nữa, nữa xem hạt, nữa nhảy. Thành thoảng lại mua tặng vài ba đồ. Nó xin tao ban ơn cho nó những tao cỡ lần nữa nữa chơi. Sau cùng vì nó vẫn xin tao ghé qua nên có một hôm tao cho nó cười quan ao và cho nó sờ soạng hơn hết thôi. Không cho chửi. Lúc ầy tao cũng nóng lắm muốn cho nó những tiếc re cái mang

trình, nên lại thôi không cho. Tui bây biết không lúc ấy nó cũng cô quan ao ra hết, cu của nó ngọc lên cũng ngất, những bò tao ãy ra hoài nên nó ãnh chầu. Tao thấy nó nững qua không nó ãi cho nó thất vọng, ben hỏi nó có cách nào làm cho cu nó xỉu xuống hay chăng? Nó liền năn nã bao tao lay tay vuốt vuốt cu nó, nó bao chẽ một chap là tở nhiên nó sẽ xỉu xuống ngay.

- Nghóa là kếp bao may súc chại cho nó?

- Ñúng lúc ấy tao mặc cô quã. Thồ giồ tao có nam cu ãn ổng bao giồ. Những hôm ấy tao lieu lam thồ. Chẽ một lát là nó ban tỉnh khí ra chạy xuống ãy cả tay tao. May lãn sau hẹn hò với nó tao không ãi cho nó dãn về căn phòng của nó. Một hôm nó bao tao:

- Anh môi mỗn ãiồc một cuộn phim 8 ly và cái máy chiếu. Em ãiên xem phim không? Tao hỏi phim gì nó nói phim Thủy Ñiên. Tơ mơ tao theo nó lúc ngồi chồ nó sỗ soạn tao thấy trên bàn có mấy miếng socola của Nhật Bản, tao hỏi nó ăn ãiồc không nó gãi ãu, lúc phim ãiồc chiếu lên tam vai trang mà nó cang lên tồong tao hot hoang nhìn nó. Tơ ra ãi là một cuộn phim con heo. Canh một cặp trai gái ôm nhau hôn hít và vật nhau xuống cồ. Tao muốn bao nó tát máy, vì tao sỗ khi xem phim tao sẽ nững lên, những tao chồa kờp nói thì bỗng thấy cô thẽ tao nong rãn nhát là ô phía dồi ảm hò.

- Thẽ là máy mặc mỗu nó rồi.

- Máy miếng socola ãi có chồa thuốc kích thích cồc mạnh. Tao biết loại socola ấy mà. Cồ tác dụng ảc liệt!

- Lúc ấy tao ãu có biết gì về máy miếng socola. Tao chẽ nghĩ nhìn canh thang kếp trong phim nó bu lãn con bọ nó nên tao nững lên ãi thôi.

- Rồi sau ãi. Nó ãi máy ra ãi liền ả.

- Không nó galang lam. Om tao hôn hít vuốt về lau lam. Ky là là lúc ãi chính tao năn nã nó cồ quan ao tao ra nhỗ canh tao vồ thay trong phim. Nó cồ quan ao của nó ãi rồi ôm tao sỗ soạn khắp ãi. Cuộn phim ãi dồ, máy ãi tở ãiong tát, những tao chăng cãn coi thêm ãi. Bây giồ tao và thang bọ tao cùng ãiàng ãiong phim chồ gì ãi!

Kẻ ãiên ãy Chuc cồi lên hình hích. Nang nói:

- Tui bây biết không vào phut ãi tao có cam tồong nhỗ ngồi tao là một nơi nồc ãiàng sỗ, tao nững qua sỗc tồong tồong. Khi thang bọ vồ vuốt về cái mu là tao ãi chạy nồc ra ngay, ra nhiều lam.

Thu hỏi:

- Kếp cồ cuỉ xuống bu máy không?

- Tao ãi nói rồi. Dao ấy nó chồa bu lãn, chẽ có máy cái xoa xoa, vuốt vuốt mà tao cùng ãi phải lên tiếng van xin nó ãiút cu vào, vì tao nững qua, nững kinh khùng. Kếp ãiút cu vào rồi tao môi ngồng năn nã. Thắt ra lúc nó ãiút cu vào tao cùng thay ãi u những tao nghiên rãng chồ ãiống cho nó ãiắm thung mang trình. Cồ thẽ cồn nững của tao môi ả xuống. Và ãiên lúc ãi tao môi thay ãi u rất !

- Máy ả ãiên hai miếng socola Nhật Bản thì làm sao mà không nững nhỗ ãiên.

Cả bôn lại cồi rừ rồi.

Thu ãi ra một ãiê ãiồ hạp dãn:

- Bôn tở quai bôn mình hôm nào phải tở chồc một cái party ãiồc ãi u vồ cồ mục ãiồp hít, vồ cồ mục nhảy ãiắm lại cồ mãn chồi hỏi ãiong ãi. Tui bây cồ ãiám ãi không?

Chuc nói:

- Chong tao nó ghen lãm, tao chồu thua mà nó hay ãiồc nó sẽ giết tao.

Hoa và Phồong bang long tham ãi.

Thu tiết lộ:

- Tao ãi tồong tham ãi party hỏi ãiong, ãi lam rồi tui bây sẽ ãi me ngay.

Hoa nghe nói thích lãm. Vì nang ãiàng cãn chồi. Nang cãn cồ nhiều ãi u ổng ãi tra thu ổng chong bắt lốc.

Phồong hỏi:

- Sẽ tở chồc ô ãi u và ãi u bao nhiều cặp?

- Tao sẽ mỗn một cái villa thất lãn. Hai vồ chong chu nha cùng sẽ tham ãi cuoc chồi. Nhỗ vậy mình chẽ cãn môi vai ba cặp ãi, ãi nhiên là phải tìm ba tên kếp cho ba ãi u mình.

Hoa ngay thồ hỏi:

- Thẽ trong mãn hỏi ãiong các cặp cồ quyen thay ãi u ãi u kếp vồ nhau không?

Thu cồi ngất:

- Máy khô lãm ãi bao là hỏi ãiong mà. ãi là của chung. Kếp muốn chồi em nào là em ãi phải chồi, không cồ quyen tở chồi, biết chồa?

Nói chuyện một lát rồi cả bôn chia tay. Hoa ô lại ngu chung vồ Thu.

Nang ãi ãiình sẽ ô ãi u luôn ãi u chong nang không ãiên năn nã.

Có lẽ ông Văn Long không ghen nên ông cứ để mặc kẻ ba Long rồi hoang. Ông tỏ bảo: "Nó có muốn li dị mình cùng không y". Ông có cô sở riêng, ba cùng có cô sở riêng, không phải chia của cái gì cả. Ông biết ba rồi bỏ rồi hoang vì ông bắt lóc từ một năm nay ông chẳng hề rờ tới ba. Ông nghĩ cứ để nó rồi kiếm trai nó chơi cho sướng thế là ông cũng yên thân. Nhờ tôi nhiệm vụ hút thau liên mien ông thô dai sồn sột. Ông biết rõ những công nghiệp của ông sở dĩ họ trung thau là vì họ đang vô, hoặc em vô, cháu gái cho may thang Tây có quyền thế. Cái vui chia tiền lời lãi nhanh chóng ác nói may thang Tây có quyền hành nếu thích gái. Mà phải là gái nhà lành, hoặc là vô, con của những người muốn xin an hưởng chỗ con nhà gái nên cho nó nó chơi vì nó nhìn, hoặc nói chuyện một lát là biết ngay nó là gái nên. Tôi thức dân tình ranh hèn quy. Phan ông không có em vô, cháu vô gì rạo con ba vô thì ông chờ kíp nói bắt cô chuyển gì ba cùng nói làng sang chuyển khác và bỏ rồi. Nhờ thế làm sao ông dám nói cái sở bí mật về chuyện lâu thau. Ông không có mau ghen, ba vô ông lại nếp, thì cái vui dung vô rồi giao thiệp với Tây lâu có gì trở ngại. Ngạt nói là ông không dám để nghề với ba rồi thôi.

Ông gọi Tam, tài xế riêng của ông vào để nói việc. Tam là một thanh niên mới 21 tuổi, trông khá nếp trai.

Ông Văn Long:

- Tam, kể từ ngày mai, em lái xe gần mấy rồi ra nông trường vô gần chợ tiệm vải của bà nhà và đi xem ba rồi lâu, người ở lâu, có hẳn ông rồi với ba không. Nghĩa là em nông vai một tham rồi dùm cho qua. Từ ngày mai, qua sẽ từ lái xe, để cho em thông thạo nông vai trò tham rồi nghe chửa. Nông tiết lộ cho con Sau (chợ bếp) nó biết. Mọi ngày về báo cáo cho qua hay rồi.

Tam tài xế vắng lời.

Hôm sau, hạn lang vắng ở khu Charner gần tiệm vải Long Hoa của bà Long, tức Lý Hoa để đi xem. Hạn nông bên kia nông nhìn sang thấy có người hẳn ông nào vào tiệm rồi chuyển nếu để ý xem có phải người quen không. Hạn có thấy Chín Tung nông Tam tài xế không quen mặt lại có vai thanh niên chừng 20, 21 tuổi nông bà Long kéo vào phòng giặt ở phía trong để rồi chuyển hay làm gì rồi hạn không biết.

Tất cả nếu nông Tam tài xế báo cáo với ông Long. Ông này thấy Tam có vẻ khác lạ nên móc túi chi thêm cho một tiền, gọi là để ăn uống trong khi thì hạnh phúc.

Nông bà ngày thì Lý Hoa phát giác ra sở diện của Tam tài xế. À thì ra thang chửa cho tên tài xế rồi theo đi xem mình này. Bà Long nghĩ bụng nhỏ thế. Lập tức bà nghĩ kế hoạch để làm rồi phòng bị lạc nông.

Lý Hoa gọi điện thoại cho Chín Tung báo hạn nông lên tiệm, sẽ hẹn nói khác.

Bà cùng thông tin ngay cho mấy tên thanh niên vào tiệm gọi bà là chờ nông em, những chú ý là để tàn tàn bà.

Buổi chiều bà không lái xe đến thang cao ở Cầu Long nữa mà gọi xe tài gara Charner rồi chờ Thu đến rồi. Thu nghe Lý Hoa thuật lại vụ thang Tam tài xế thì cười ngạt.

- Nếu tao ở nhà vô may thì tao gọi thang tài xế vào tiệm và báo nó: vì ông của may bắt lóc nên chờ phải bỏ nhà rồi với trai. Em không việc gì phải theo đi xem, cứ về báo cáo thang với ông là chờ có vợ sơ bản trai xem ông làm gì.

- Nông tao muốn thang kiến nếu hạn làm nông lý do, vậy nói nhỏ may sẽ không ớn tí nào. Nó sẽ môn tham rồi thờ thiết và thỏa theo dõi và bắt quả tang tao vào phòng ngủ với Chín Tung hay với ai rồi thì tao thua kiến ngay, vì tao cần tôi ngoài tình.

Thu ngậm ngùi:

- Ô nh. Hay là... may dù đi thang Tam tài xế.

- Nói vậy. Chẳng lẽ tao cho thang tài xế chơi?

- Thiếu gì các bà nhà giàu, vô ông lên van cho tài xế chơi, may không biết à? Thang Tam con trẻ lại nếp trai thì may cho nó chơi để kéo nó về phe may có gì qua nông lâu. Nó về báo cáo lao thì chúng may mù tịt luôn, tha hồ cho may rồi.

Lý Hoa nghĩ nghĩ "Thang Tam con trẻ, lại nếp mà cho nó chơi cùng nông."

Rồi Lý Hoa nghĩ đến chuyển phải tra hỏi ông Long. Nàng nói tham "Ồ rồi tao sẽ cho thang tài xế nó chơi cho mi xấu hổ. Lý do thì lý do sở quái gì." Lý Hoa nghĩ vậy và báo Thu:

- Nếu tao dù đi thang Tam tài xế thì may có cho tao môn phong của may không?

- Chắc chắn là nông.

Rồi Hoa cùng Thu bàn thảo kế hoạch. Thu nói:

- Tao có quen thang có, cảnh sát nông quan I để tao nói hu thang tài xế của may, rồi may lãnh nó ra, thế là nó phải theo phe may, trung thành với may. Và lại nhờ nó có một bà chủ xinh nếp nhờ may cho chơi thì nó con rồi hỏi gì nữa.

Hôm sau Tam tài xế nông chui mũi vào tu kính của một tiệm bán vàng và nông họ thì bóng có người vô vai:

- Anh làm gì mà loang quanh khu vực này rồi bon ngày này? Tôi là tham rồi thuộc cảnh sát quân I, này là thế hình sở của tôi. Anh nhà cần công cho tôi xem.

Tam tại xe xanh mát. Hân mọc cần cõc ra trình:

- Thỏa thay, tôi không phải Việt Minh hay có ý gì gian. Tôi là tại xe cho ba chú tiem vai ô bên kia nữa, tôi chờ tôi giờ chờ ba về nhà.

- Nếu xem anh có nói lao hay không. Tôi phải nữa anh về quan canh sát nữa sâu tra nữa, xong tôi sẽ gọi ba chú của anh nữa lạnh anh về.

Sau khi lạnh thang Tam ra khỏi cuộc canh sát Ly Hoa dọa hân:

- Ông có nói em có tên họ giống tên một thang có thanh tích bát hao. Ông bảo chờ phải làm giấy bao lạnh ông mới cho em về nữa, sao em lên vào ô chơi ày. À mà chờ biết rồi phải ông chong của chờ sai em nữa rình rạp chờ nữa không. Hồ em dài quá, bỏ em tông ai cùng làm tham nữa nữa hay sao.

- Dà em nữa đậm. Tại ông bảo em phải theo canh chừng ba số ba bỏ tuổi lâu mạnh nó giạt bốp hay giạt nữa họ giấy chuyển chờ nào em nữa đậm lạnh phản số rình ba nữa.

Ly Hoa quát:

- Nếu nói lao. Có muốn thì chờ bảo ông có nhót em luôn không. Thôi, lên lại xe nữa chờ về tiem

5 giờ chiều, Ly Hoa bảo Tam tại xe về bảo cáo lao với ông Long, nếu nữa ông gì nên vụ bắt, rồi nên nhà hàng Mekong ô chờ Cu gặp lại.

Ly Hoa biết Tam tại xe chờ có vô con nên bảo hân:

- Em về chơi chờ nữa nay. Ông có bảo chờ phải luôn luôn canh chừng em, cả ngay lần nữa. Bát cỡ lúc nào ông cùng có thể gọi nên thoải nên tham chừng. Ông cùng nghĩ luôn cả ông chong của chờ, tức là ông chú của em nữa. Em liệu mà giữ than.

Tam tại xe tông that nên số run. Hân nữa ba chú gọi cho một đĩa cơm gà roti, một chai lave 33.

An xong Tam tại xe lại chiếc xe riêng của Ly Hoa về building Cầu Long.

Thu giàu kinh nghiệm nên nữa lạnh mát. Lúc ô quan canh sát cùng với Ly Hoa nang nữa nhìn thay thang Tam. Nang bảo tham: "Trong thang này đẹp trai nữa chờ và có vẻ khỏe mạnh. Nếu cho con Hoa làm thót nó trởc rồi tôi phen mình sau. Xai may nữa con nít này nữa rac rồi. Chờ phải tôi nó thiếu kinh nghiệm, lúp chụp nữa thang nhờ 18 mà mình hạnh hai hôm trởc. "

Phong của Thu là loại phong lên, ô tang đôi có nhà tam và nữa tiền nghĩ chờ không nữa các phong nhờ ô may tang trên.

Ly Hoa bảo thang Tam:

- Em vào phòng tam, tam nữa nữa. Nhà này có san pyjama nữa ông, nữa em cam lay bỏ này nữa tam xong mặc vào, có san dầu thơm trong phòng tam em cỡ lay mà xai.

Tam tam xong Ly Hoa bảo nó ngồi chờ ô cái ghế xích nữa nghe nhạc, con nang thì vào phòng tam.

Bài hát: "Nếu cheo lại nữa có lại nữa ôi, đồng cheo lại nữa giấy phut nữa bôi, cho tôi sang với bên song vang, bỏ nữa xa vang, khách sang mình tôi. " Nếu nữa phát nữa cái may thu thanh khiến thang Tam lang nghe thích thu. Những bông nó giặt mình vì nó vừa nhìn thấy hình ảnh ba chú lo lo hiện ra trong tâm kieng gần xeo loi vào nhà tam.

Chết chờ. Nó nữa tham ba chú vào thay nữa trong phòng tam mà lại không nữa cửa nên cái kieng phản chiếu cho thay rõ ràng là ba nữa cõi trung.

Tam phản van mấy phút rồi quyết nên lên tiếng:

- Ba chú ba quên nữa cửa phòng tam lại nữa.

Có tiếng Ly Hoa vọng ra:

- Chờ biết rồi, ô nữa không có ai nữa cửa phòng tam lại hết. Chờ có em là ngôi nhà que nên tam mới nữa cửa.

Tam nín thinh. Nó nghĩ ô nhà ba thì có ai dám lên lau nhìn vào phòng tam của ba nữa mà can nữa cửa. Con ô nữa nữa có mình ngồi mà ba cùng coi nữa không có ai cả. Ôi may ngôi này họ van mình họ song theo Tây, họ nữa có nữa ý gì nên cái vui mặc nữa hay không.

Hân lại liếc nhìn lên tam kieng. hân thấy ba chú có thân hình thon đẹp quá. Dà ba trang muot. Ngốc ba nó tron trong giống hai trai bồi Bien Hoa. Bụng phang ly chờ không nữa mô, có này giống bụng may ba son son. Con cái khu tam giác có long nên nên trong hấp dẫn làm sao. Thang Tam chờ có vô những cùng có con bỏ bạn che, tên là con Tô, con nhờ này nữa cho nó chơi, lúc ày cả hai nữa nữa chờ nữa nào biết mùi nữa nên cái vui làm tình nó lúp chụp nữa làm. Thang Tam so sánh: mu của ba chú đẹp hơn mu của con Tô, vì long ram hơn, cái go cao hơn.

Tam tại xe nói nhờ nữa cho một mình hân nghe: Mình cỡ ngôi cái mu của ngôi nữa ba nào cùng giống nhau nữa có de cái mu của ba chú đẹp hơn cái mu của con Tô che thống nhiều. Long mu của con Tô thỏa thót quá và nó sưng nữa chờ nữa có hôi quan nữa của ba chú. Chắc long của ba mem làm.

Bong Tam nhận thấy con cu của nó nữa ngồi lên nữa hỏi nào! Phải rồi tại vì nó nhìn thấy ba chú cõi trung thì thích làm chờ những nếu con cu của nó công lên mãi chắc nó không chịu nữa!

Coi tieng bì bõm trong bồn tắm. Tam suy nghĩ: ôi đây có mỗi một cái giường. Rồi tôi nay mình ngủ đây. Chắc là phải ngủ trên cái ghế dài này. Nó thay hơi yên tâm vì cu nó đã xỉu xuống. Nhìn lên tam kiếng nó lại thấy ba chú tở trong bồn tắm bồng ra. Ba đang lau mình cho khô. Xong ba mặc vào ngoài cái áo choàng may bằng loại vải khăn tắm rồi bồng ra. Thằng Tam đang nghĩ ngôi về cái chuyện không thấy ba chú mặc quần áo lót thì Ly Hoa đã ở trước mặt nó. Nàng bảo nó: - Chờ nghe ông chú của em nói em có biết nằm bop, ông nói em nằm hay làm, vậy chờ muốn nhờ em nằm bop có được không? Chờ thay đây lồng nhờ chân qua.

Ngồi một vài giây rồi Ly Hoa bảo Tam:

- Những mà nằm bop thì em phải cởi bỏ pyjama ra chứ mặc xalông thôi. Mặc nhiều quần áo nó vô cùng làm không tốt đâu. Thằng Tam ừ ừ, nó không muốn cởi bỏ pyjama ra vì nó sợ lộ cu của nó lại ngồi lên bát tở thì nguy quá. Những nó sợ ba thấy nó đang da thỏ và làm theo mệnh lệnh.

Tam cởi bỏ pyjama xong, quay lại thì thấy ba Long đã nằm sấp trên giường. Trên ngoài ba đang con mạnh vai nào che hết. Cái áo choàng đã bỏ vứt một xó. Nhìn rồi mong tròn trịa, cặp đùi dài, cái cái lỏng thon thon trắng muốt của ba chú khiến thằng Tam mê mẩn. Nó đang ngắm thân thể ba Long thì ba đã quát nhỏ:

- Con chờ gì nữa nữa Tam. Leo lên nằm bop cho chờ rồi. Con trai gì mà chậm chạp thế !

Tam hoảng hốt vội leo lên giường, ngồi sát bên lồng ba chú và khẽ sờ nằm. Nó cảm thấy da thịt của ba chú mềm mại quá, sờ rồi lại nghe mát rượi rồi. Mồ hôi của ba xoa một bên, rồi lại cái gay trắng ngần. Tam vuốt cái gay rồi bàn tay tở vuốt xuống xuống xuống. Nó làm như vậy nên lần thử nữa thì nghe tiếng thô dai của ba chú.

Nó dùng song bàn tay chặt chặt bầm bầm trên lồng tở vai xuống giáp ranh của rồi mong. Nó làm càng lúc càng nhanh và mạnh hơn. Xong rồi nên mẩn nằm. Ba Long cảm thấy khoan khoái lắm. Quạt quạt thằng nhỏ này có mẩn nằm bop. Nhiều nay nàng phải bắt nó nằm bop dài dài. Những không hiểu nó có biết cách chờ hay không? Hay nó còn là một trai tân? Những nàng nghĩ nó đã 21 tuổi rồi, lẽ nào nó chưa chờ nữa con gái nào cả. Bây giờ rồi bàn tay thằng Tam đang xoa nắn khắp cái lồng ông của ba Long. Nàng cảm thấy lỗ mũi, thoải mái vì gan cọt đã đàn ra. Những chợt nàng nghĩ rằng Tam chưa dùng hai bờ mong của nàng. Nghĩ vậy nàng quay đầu về phía sau bảo thằng Tam:

- Em không nằm bop hai cái mong của chờ à?

- Dạ, da rồi em làm.

Thuê giờ nằm bop cho cả nhà ông lan nằm ba, Tam đã có nạn hay xoa nắn rồi mong. Nó hơi chán chờ những sờ sờ rên rên vui vang nằm nằm xoa xoa rồi mong tròn lăn, xinh xắn của ba chú. Những tay nó hơi run vì hơi nóng rồi mong chuyển sang khiến cho nó cảm thấy khoan khoái rồi con cu của nó ngọc lên, ngọc lên rất nhanh. Nhìn xuống đây quan sát lớn Tam thấy nguy quá. Ba chú mà thấy nó nóng lên nhờ thế thì sẽ nát nó sao dám có ý nghĩ xâm phạm thông rồi với ba.

Thằng Tam nhớ lại là thông ngay ở nhà, ba chú hích làm. Hết quạt quạt ông chú, lại là ray chờ bẹp và cả nó nữa, nó cũng tổng bị ba kêu may tạo mi tở chờ bôi um sum chờ ba đây có tở te gì rồi với nó. Sao bây giờ gian chồng bó nhà ra rồi ba lại nói nàng ôn tồn, dễ thông nhờ thế này. Và bây giờ ba còn lại chờ trưởng ra nam đây rồi chờ cho nó xoa nắn. Nó nghĩ: Ba chú này là ngoài kỳ lạ. Ở nhà thì dễ đàn nhờ ba chàng mà ở đây thì dễ thông. Có thể là ở nhà vì cần phải "trò" ông chú nên ba mới làm oai nhờ thế cũng không chống.

Ly Hoa đang suy nghĩ lan man. Rồi bàn tay của thằng Tam xoa nắn nhiều nghe qua khiến cho nàng hồng lên nhanh lắm. Nàng nghe nhờ từ phía âm hơi có những tín hiệu phát rồi, bảo rằng sắp sửa nóng lên rồi. Phải đợi đợi thằng Tam mới xong. Nàng nói thầm trong bụng "nếu may mắn trước mà mình không gặp Chín Tung và cho hạn chờ tròn nằm thì có thể tha thứ cho thằng Tam nằm này, chờ mình vừa ăn rồi, làm sao nhìn được nữa". Vừa nghĩ nên đây thì nàng đã nóng lên thật rồi.

Lúc này thằng Tam đang xoa xoa, nắn nắn cặp đùi non của Ly Hoa. Nó cũng cảm thấy khó chịu trong ngoài lắm. cu của nó đã cứng cứng lên hết mức rồi.

Thông khi mới lan hen hơi với con Tở che thông thì chỉ cần nhìn thấy con Tở trần truồng nằm trên giường là cu nó đã ngồi lên rồi, sau vài phút hơn hết là nó xáp trần liên. Bây giờ ngồi cạnh một ngoài xếp cũng không có quần áo, mà tay nó đang xoa nắn sờ sờ rồi ngoài nằm ba đây thì bao sao cu nó không cứng lên cũng nhờ khúc cây.

Chợt Ly Hoa tho tay trái nắm ngay vào đây quan của Tam. Nàng nhận ra rằng con cu của Tam đã cứng lên rồi hơi nào, cứng ngắc. Thằng Tam bị chạm nắn nhột nhột, nhom hán ngoài lên. Ly Hoa tang hàng:

- Bây giờ chờ muốn em xoa nắn ngực và bụng.

Nói xong nàng liền trở mình nằm ngửa, hai chân dang ra. Mui của nàng đã nở vì nóng. Nồng nàn rồi rên rên. Mui nằm ba toa ra rồi âm hơi nàng thoáng bay lên mũi thằng Tam khiến nó ngứa ngáy. Nó nhìn chăm chú vào cái âm hơi. Hấp dẫn hơn cái của con Tở nhiều lắm. Ly Hoa nhìn thấy nó nhìn vào cái mui của nàng không chớp mắt thì thích chí lắm. Nàng liếc về

phía hai bờ của thang Tam. Cu nỏ ngọc ngọc làm cho ñúng quan xa lỏn phấp phồng lên xuống. Nàng biết trước sau gì nàng cũng làm thòt thang nỏ này. Nàng nỏi thắm: ñể mình đo xem nỏ ñã biết chỏi chỏa. Nghó ñoan nàng ra lỏnh:

- Xoa va nỏn bỏp ngỏc va búng chỏ ñĩ. Mau lên.

Thang Tam tuân lỏnh. Hai bản tay nỏ xoa nẻi trẽn ngỏc Ly Hoa. Nàng thỏ dai ñỏn nỏn hỏi nỏng tỏ hai bản tay thang Tam mỏi cách khoan khoan.

- Dúng hai bản tay bỏp bỏp vui của chỏ ñĩ. Bỏp nẻi.

Hai ñầu núm vui của Ly Hoa ñã cỏng lên, vì ñang nỏng.

- Dúng may ngon tay se se ñầu vui của chỏ.

Thang Tam rỏm rỏp tuân lỏnh. Tay nỏ bỏp vui, tay kia se se ñầu vui của bả chủ.

Nỏ nghĩ chỏ bẻp mả thảy nỏ lúc này thì chỏ sẽ kinh ngạc làm. Bả Long nỏi danh la kẻ hách dỏch vỏi ngỏi làm, mả bả giờ lại ñể cho nỏ bỏp vui. Nghó cúng lại.

Ly Hoa ñã bả ñầu thỏ đỏn dỏp. Hỏi thỏ nàng gỏp rút nhỏ ngỏi ñỏt hỏi. Mỏt nàng ñỏ bỏng, nàng lỏm dỏm cỏp mỏt. Nàng khỏi sỏi đo hỏi:

- Tam ỏ, tỏ thỏ giờ em ñã cỏ bờ chỏa?

- Dỏ cỏ rồi. Bờ của em la con tỏ bản che thỏng. Nỏ ô chung xỏm vỏi em.

- Thế hai ñỏa ñã ngu vỏi nhau chỏa?

- Dỏ. . dỏ rồi. Tam ngỏi ngỏp trỏ lỏi.

- Nghỏ la em ñã chỏi con Tỏ rồi.

- Dỏ.

- Nỏ la con gỏi hay ñã mỏt ñỏi chỏng?

- Dỏ, lúc em gỏp nỏ thì nỏ con con gỏi nguyẽn xỉ. Lúc ỏy em cúng chỏa biết gì về ñắn bả. Hai ñỏa ñều la tay mỏ, lỏp chụp làm.

Ly Hoa cỏi khục khỏch:

- Vay la em ñã biết mủi ñắn bả rồi. Hai ñỏa cỏp vỏi nhau ñỏi bao lâu?

- Dỏ tỏ ñến nay cúng ñã gỏn hai nỏm.

- Vay la em ñã rỏnh ñắn bả rồi, ñầu con la tay mỏ nỏa. Em thảy thỏn thế của chỏ cỏ ñếp bảng ngỏi của con Tỏ bờ em khỏng?

Tam thỏt thỏ:

- Dỏ con bờ em thuộc loỏi con nhỏ bình dỏn làm sỏo nỏ cỏ thế sỏnh vỏi bả ñỏi. Dỏ nỏ ñầu cỏ trỏng nhỏ bả. Mỏt nỏ thì thua bả xa lỏc. Nỏ làm gì cỏ tẻi ñĩ mủi viẽn nhỏ bả chủ.

Ly Hoa hai long làm. Nàng mỏ cuỏc tỏn cỏng ngay. Nàng cỏm mỏt tay của thang Tam, ñể bản tay lên ỏm hỏ:

- Xoa xoa cỏi chỏi này của chỏ. Bao giờ chỏ bao ngỏi mỏi ñỏi ngỏi nghe chỏa.

Thang Tam hỏ học mỏm. Nỏ khỏng ngỏ bả chủ lại bảt nỏ phải xoa xoa cỏi mủ của bả.

Tay nỏ vỏa xoa ñỏi mỏt vỏi phỏt gì ñỏ trẽn mỏ long quan quan, thì dỏm thảy chạy ra ỏ ỏt. Thang Tam biết bả chủ ñang sỏi. Nỏ liẻc thảy bả lỏm dỏm mỏt, thỏ gỏp rút.

Bỏng Ly Hoa vủt hỏi:

- Em cỏ biết cỏi chỏi em ñang xoa xoa ngỏi tỏ gỏi la gì khỏng?

Thang Tam ñỏ mỏt. Nỏ ngỏi ngỏp, ỏp ỏng. con Tu che thỏng mỏi khi mủn nỏ vủt về cỏ ỏy thì bỏo nỏ: "ỏnh nỏng chim của em ñĩ" nhỏi khi nỏo nhỏc ñến con Bỏy hỏt vủt lỏn, la ñỏa ñang theo về vỏn thang Tam, ñỏnh giỏt bờ của nỏ, thì con Tỏ nhảy lên ñỏng ñỏng: "Nỏ mủn giỏt ỏnh trỏng tay em hỏ? Nỏ sỏp tỏi sỏ rồi. Bờ nỏ cỏ hai cỏi lỏn hay sỏo mả gỏp nỏ la ỏnh cỏ sỏp lại nỏi chuyễn vỏi nỏ? Em sẽ rỏch mỏt, rỏch lỏn cỏi lỏn của nỏ nếu em bảt gỏp nỏ ngu vỏi ỏnh". Vay tẻn của cỏi này gỏi la. . . Tam ngỏm nghĩ. . . la chim mả cúng la lỏn. Nghó vay nỏ trỏ lỏi bả chủ:

- Dỏ. . . dỏ, cỏi chỏi này hỏ bả chủ? Em nghe gỏi la. . . chim.

- Nỏ cỏ long nhỏi ñầu cỏ cỏnh, ñầu cỏ biết bỏy mả gỏi nỏ la chim. Em cỏ nghe ngỏi tỏ gỏi nỏ bảng dỏnh tỏ khỏc khỏng?

Tam suy nghĩ rỏt nhanh: cỏ ngỏi gỏi nỏ la của. Nghó vay nỏ lại ñếp:

- Dỏ cỏ ngỏi gỏi nỏ la của.

- Nỏ ñầu cỏ cỏng, cỏ chỏn, ñầu cỏ biết bờ mả gỏi nỏ la của. Nghe khỏng xuỏi tỏ. . .

Thang Tam chỏu thua. Cỏi bả chủ này hỏm này sỏo hỏi cỏ cỏ, kho khỏn nhỏ thế này. Nỏ ñang hỏi thảy mỏ mả cỏ hỏi quan hỏ. Làm sỏo nỏ khỏng biết? Ngỏi trỏng giỏi bình dỏn ô xỏm nỏ, khi nỏi chuyễn tẻu làm vỏi nhau vỏn gỏi cỏi ỏy la cỏi lỏn, nhỏi nhỏi ngỏi nhỏ gỏu nhỏ bả chủ ñây chỏc khỏng xỏi dỏnh tỏ ỏy, chỏc la hỏ xỏi dỏnh tỏ khỏc.

Thảy thang Tam lỏng thỏnh, Ly Hoa cỏng thỏch chỏ, nàng cỏi đỏn dỏ:

- Hien giở trong phong nay ch÷ coi ch÷ v÷i em. Ch÷ thì ñang c÷i tr÷ang, vay em con mac c÷i gì mà không noi ñùng ten của nó cho ch÷ nghe th÷?

Thang Tam c÷ng c÷i:

- Ba ch÷i bieu thì em noi. Em nghe may ñũa con gai gọi cái ay là cái. . . lon.

Ly Hoa c÷i re lên:

- D÷i hong. Ch÷i h÷i mà em không noi huỷch toét ra ngay, c÷i loanh quanh mãi. Neu nó là chim thì t÷i nay gi÷ ch÷i c÷i quan ao ra nó ñã bay ñi rồi. neu nó là của thì t÷i nay gi÷ nó ñã kẹp em chạy mau tay vì em ñang xoa xoa nó kia.

Bong Ly Hoa chụp con cu của thang Tam xuyên qua l÷p vai quan xa lon. Cha cu thang nay coi b÷i ñõc ñây. Không nh÷i ñau.

Tam ù ò, nó ng÷ng qua. t÷i nay gi÷ cu nó ch÷i thiên hoai mà nó quên l÷ng. Ly Hoa tuột cái quan löt của thang Tam quang vào một xo. Cu của nó ñõ h÷m h÷m ngọc ngọc cái ñau. Giọng con gà sấp lạp lạp trên n÷i tr÷ng ñã ga.

Ly Hoa h÷i, mặt lạp b÷i nghiêm:

- Vì sao cái nay của em ngọc lên hoai vay?

Tam lại ạp ung. h÷i gì mà rac rồi quá!

- Dại. . . đã th÷a ba ch÷i, em noi thiết ñể ba ch÷i khỏi ray là em lạp nữa. Nó ngọc cái ñau là vì em ñang n÷ng quá.

Ly Hoa gúc gác ñau:

- À thì ra em ñang n÷ng. Vay ch÷i mọi khi em n÷ng nh÷ vay em làm sao cho xù xuống?

Tam nghĩ: ba nay b÷a nay ñiên rồi ñây mà, chắc vì nh÷ ông ch÷i nên ba ñã noi ñiên. Nó ñập:

- Ch÷i khi nào gan con T÷i thì em mới n÷ng. Sau khi con T÷i cho em ch÷i, ra rồi, là t÷i nhiên nó xù xuống ngay.

- Ch÷i thay em ò trong tình trạng nay chắc là kho ch÷i lạp. Vay em có muon ch÷i giúp em không?

Tam lạp thỉnh.

- Ch÷i noi thật. Bay gi÷ em nạm lên ng÷i ch÷i ñi.

Tam lạp theo.

- Em hơn ch÷i nh÷ hơn con T÷i vay ñõ, ñõc không?

- H÷, h÷ em ch÷i biết hơn.

- Nh÷ng không sao. Bay gi÷ em ñút cu của em vào lon ch÷i ñi. Em v÷i con T÷i làm sao bay gi÷ lạp thì ch÷i coi.

Thang Tam cam thay bät ng÷ qua. Ba ch÷i bao nó ñấm bop thì ñõc ch÷i lại bao nó ch÷i thì thay h÷i ky. Rui ông ch÷i hay ñõc vui nay thì noi làm sao ñây. tuy cu của nó ñã có xat vào âm h÷ của Hoa nh÷ng nó vấp ngan ngại ch÷i ñấm ñút vào.

- Mẹ òi. Mìn tr÷ng mọi, thang nay ñủi v÷a mạnh lại v÷a dài nữa. Th÷ng thì may thang 20, 21 nh÷ nó leo lên làm vai cái là rồi ñã, leo xuống ngay. Thang nay có v÷i ñây mà. Con Thu ñõc thang nay ch÷i chắc nó thích lạp. Ch÷i buon là nó không biết bu. Òi nh÷ng mìn và con Thu sẽ huan luyen nó may h÷i.

Thang Tam vấp nạc. Chính nó, nó c÷ng lạp lạp ngạc nhiên: "Sao b÷a nay mìn ch÷i dài thế này. Chắc có lẽ mìn s÷ oai ba ch÷i nên nó lâu ra".

Thang Tam ch÷i ra thì Ly Hoa ñã ra. Nàng cam thay nh÷ ñõc bay bong lên tan mây xanh. Khoai lạp không ta xiet. Nàng nham nghiêm mặt, cam thay khí trong ng÷i cuon cuon tuon ra. Nàng không con om l÷ng thang Tam nữa, tay nàng buong xuoi xuống gi÷ng, chạn nàng h÷i gi÷ lên cao, rồi nàng tha chạn xuống. Met qua, giữa lúc Ly Hoa ch÷i v÷i nh÷ thế thì thang Tam tại xe c÷ng xuất tìn. Nó ra c÷ng nhieu t÷ng ñột tìn khí ban vào tan trong tan c÷ng của âm h÷ Ly Hoa.

Một lát sau thang Tam buong tay nạm dài trên mìn ba ch÷i của nó, thô ph÷i ph÷. Ly Hoa ñã trở về ñồng gian, t÷i ò chín tang may hai xuống! Nàng ñũa hai tay lên l÷ng Tam tại xe vuot vuot song l÷ng của nó. "Thang nh÷i nay xai ñõc" nàng t÷i noi thạm. "Vay mà bay lâu nay mìn ñau có biết. Neu biết mìn ñã xai nó t÷i khuya"

Nàng om ñau nó hơn vào mặt nó. Trai bình ñan không biết hơn mọi. Mìn ñõng lạp nó s÷, phai t÷i t÷i. Tam tại xe h÷i ñồng ñan ñan. nó c÷ng nghĩ thạm "Quai lại, mìn ch÷i con T÷i ñau có ra nhieu nh÷ thế. Hay tại mìn ch÷i lâu quá! Có thể là tại ba ch÷i ñếp quá, mìn me mìn nên nó lâu ra".

Ba ch÷i hơn nó ch÷i nó không ñấm hơn ba. Cái gì c÷ng phai có lạp của ba ñã. C÷ng ñu nh÷ kẹp cái l÷ng có thể b÷ ba xác lạp. Ba b÷c ñõng cho mìn ch÷i ñõng t÷ng b÷. Ba trở mặt may h÷i. Ông ch÷i con s÷ ba nh÷ s÷ c÷p.

Ngh÷ t÷i ông ch÷i thang Tam lạp lạp cam ñõng. T÷i nghiệp cho ông qua. Ông sai mìn ñi rình ba mà rot cuoc mìn lại ngu v÷i ba. Ông ch÷i òi ñõng thu t÷i nhe. B÷ cái vui ông có bät t÷i, rồi ba lạp t÷i ra nên t÷i phai nh÷ òn ba, và ph÷ s÷ ba, neu t÷i lạp quang ba có thể noi v÷i ông có nhöt t÷i luôn lạp a.

Ly Hoa ñã ñây thang Tam xuống. Nàng ph÷ng vào buong tam. Không r÷a cho mau l÷ ra nó ñau thai thì met. Khi nàng trở ra nàng bao nó:

- V÷i tam r÷a ñi em. Rồi ch÷i em mìn lại xe ra ch÷i c÷i kiem cái gì an. Ch÷i lại thay ñoi rồi. Và ch÷i c÷ng muon em uong thạm vai chại 33 cho lại s÷c.

Trong khi rũa rây thang Tam cố ay nạy dum cho ông chú. Ông bỏ mình cam sống mà lại phải còn phạt lỗi cho mình nữa chớ. Mỗi hồi chiều nầy sau khi nghe mình báo cáo lao, theo lời dặn dò của bà chú, ông còn móc túi cho mình tiền xai nữa chớ. Ông mà biết chuyện nầy chắc ông giết mình.

Sáng hôm sau Ly Hoa báo Tam tại xe về báo cáo lao với ông Văn Long rằng chàng có ngỗn hẳn ông vào phòng làm việc của bà chú và nhờ vậy việc rình mò của chú là chuyện phí công vô ích. Ông Văn Long nghĩ ngỗn giầy lay rồi quyết định báo thang Tam ngừng hẳn do xét vô ông ta, và ông báo thang Tam tiếp tục lái xe cho ông nhờ thông lệ.

Tuy ban ngày Tam tại xe lái xe cho ông Văn Long những ban đêm nó phải nằm bình tĩnh Cầu Long để ngủ tại phòng của bà chú vì Ly Hoa dọa nó rằng:

- Lúc nào cũng có thám tử canh sát theo dõi em. Vậy tốt hơn em hãy có vẻ nhà. Tôi nên chơi chò mà ngủ, ông có biết em ngủ ở chò chò thì sẽ dễ cho em yên thân.

Tam tại xe nghe lời. Nó sẽ bỏ môi về sẽ canh sát vào lúc nửa đêm thì khỏi. Ly Hoa cũng dặn nó hãy về nhà ăn uống gì cái, nằng sẽ đãi nó bữa ăn mỗi bữa tối.

Hôm sau thang Tam đến căn phòng mà nó đã ngủ với bà chú hôm trước. Ra mở cửa cho nó không phải là bà chú mà là một phụ nữ khác. Bà này nếp hôn bà chú, sắc da thơm ngào ngát. Tam không lái nó hỏi:

- Đã thưa bà, em có hẹn với bà chú em tại căn phòng này. Nằm là phòng số 1 này mà.

- Bà chú em tên gì?

- Dạ. . . bà Văn Long.

- Phải rồi. Bà chú em đến ở chung với chò. Bà ấy có việc, em ngồi một lát.

Tam bước vào ngồi nhìn ghế ở phòng khách. Nó lay lăm lại. Tuy bà chú nói bà ở nhà phòng của một người bạn, những đêm hôm trước lúc nó ngủ ở đây, sao không thấy bà này. Chắc bà này là chú căn phòng.

Bỗng bà kia, tức là Thu ban Ly Hoa, hỏi thang Tam: "Chờ nghe nói em có biết tại nằm bop, phải vậy không?"

Tam đáp ứng:

- Dạ, dạ thì em nằm cùng tam tam vậy thôi. Nghe của em là tại xe, em chỉ nằm bop chôi chôi. Chờ lâu có phải thôi tam quạt thôi thiệt.

Nói xong thang Tam cười ngỗn ngáp.

- O, nghe chò Ly Hoa nói em nằm nghe làm kia mà. Thôi hãy có dau nghe. Lát nữa sẽ ăn xong, về, chò sẽ nhớ em này.

Tam hồi lo ngại. Sao bà chú giới thiệu au vậy kìa! Mình lâu có phải thôi nằm bop. Bay giờ, à, à, tôi nay bà này bắt mình nằm rồi bà chú bắt mình nằm nữa, chắc là mọi tay chết luôn.

Nó đang nghĩ ngỗn thì Thu báo nó:

- Em cố ngồi đây chờ chò Ly Hoa, à quên bà Long về sẽ cùng với chò Cư an côm. Chờ vào tam cho nó mát cái này.

Thu vào buồng tam, nằng sẽ mở cửa mô và nói vọng ra:

- Chờ nghe nói em này có bị. Chờ muốn nghe em kể về con bop của em nữa không? Em cố ngồi đó nói to lên, chò ở trong này nghe rõ lắm.

Thang Tam nghĩ: may bà này ký qua. Có muốn mình kể chuyện bop bịch của mình cho may bà nghe. Có tiếng Thu tang hàng trong phòng tam:

- Em không muốn kể ha. Không sao.

Tam sẽ bà ban của bà chú phát long nói nhanh:

- Dạ, thưa bà chuyện con bop của em có gì lâu mà kể. Nó chỉ ban che thông, không có chỗ diễn gì hết.

Nói tới đây Tam ngỗn lên nhìn vào tam kiếng lớn treo nơi vách. Nó giật mình khi thấy bà chú nhà nằm ở trung tâm trong phòng tam, chò nóc chày này bop. Nó nhận thấy bà này nếp ác. Nếp hôn bà chú nó là cái chạc. Ngỗn bà to hôn, căng hôn, chán bà dài hôn, con cái mu thì căng cao hôn mu của bà chú nhiều long hôn và long dài hôn.

Tam say sưa nhìn vào tam kiếng cho tới khi Thu bước vào buồng tam, khuat đang. Nó thô phao nói tham: "may bà nhà giàu này chàng căn giò y tố gì ca". Treo một tam kiếng to bop nhờ thế kia ở vào vị trí có thể phản chiếu tất cả những gì trong phòng tam này là sẽ là, rồi vào buồng tam mà chàng căn ở cửa, lái là sẽ là khác. Hơ làm nhờ cái sẽ hơ cô chủ không khác gì lúc hơ có mặt này nữa quan ao.

Con cái bà chú của nó. Thật kỳ, bỗng dưng cho nó chôi này rồi chàng mac cô gì ca. Mai một, bà ta hết gian chong, về nhà trở lại, không biết bà ấy sẽ nói với nó ra sao.

Chờ biết chỗ bà ấy sẽ nuôi nó rồi sẽ tránh nó mặt với ông Văn Long về cái vui nó ngủ với bà. Nghĩ tới đây, Tam tại xe thô dài ngao ngán. Nhìn vào tam kiếng, lái thay hiện ra bà ban của chú nó. Tam ngán ngỗn nhìn bà này hòng lâu mình.

Bỗng nó nghe tiếng bà ta gọi nó:

- Em Tam à.

- Dạ ba biểu chỉ?

- Chờ vào tam ma quen lay theo nĩa sạch. Chờ nĩa nĩa san những quan áo chờ nĩa nĩa vào nĩa nĩa mặc sau khi tam ma quen mặt. Những tờ áo chờ nĩa treo ở cái mặc áo, sát tam kieng nĩa vach nĩa. Em om hết vào nĩa giùm cho chờ.

Tam dạ dạ. Nó tiến lại gần bên tam kieng lớn. Hình ảnh ba nó hiện rõ trong ấy vì nĩa trong buồng tam nĩa vach sang choang. Nó om cái áo lót, quan lót và cái áo nĩa treo nĩa mặc áo. Xong nó rón rén nĩa sát cửa phòng tam cam mô quan áo nĩa vào, trong khi nó vach nĩa ngoài.

- Dạ áo quan nĩa thỏa ba.

- Ừ sao em không nĩa voi nĩa yma lại nĩa nĩa nĩa cửa nhỏ thế. Chờ nĩa em nĩa vào ma. Có gì mà em ngại.

Tam nĩa bước vào. Thu nĩa giữa phòng tam hai tay chong vào cánh sôn, ngó nĩa nĩa phía sau. Nhìn thấy nang trong tam kieng là một chuyen, nĩa nhìn thấy nang bang xuống bang thò, nĩa nĩa khiến thang Tam nĩa ngó nĩa. Lúc nó trao mô áo quan cho Thu, thì nó nhìn xuống nĩa, nĩa nó liếc nhìn cái mu vĩa mô long nĩa mọc sát bụng dĩa. Nó nói thòm: "Ba nay nĩa long qua."

Thu bao thang Tam treo quan áo vào cái mặc áo ở tống, nó làm xong nang bao nó:

- Em Tam lay hộp phấn thoa ở trên bàn kia, em vọc ra tay rồi xoa lên lông giùm chờ. Xoa nĩa khắp lông.

Tam lang lẹ làm theo nĩa Thu sai nó. Khi nó nĩa xoa hết cái lông, Thu xoay ngó nĩa lại, bao nó xoa luôn trên ngực, bụng và cả hai nĩa nữa.

Thang Tam vĩa thì hành công tác vĩa nĩa thò. Da thò của ba nay sao mà mềm mại, mát thế. Vĩa ma ba con bắt mình xoa phấn. Nĩa có thể xoa khắp nĩa của Thu, thang Tam phải quì ngay xuống trước mặt Thu. Trong tờ thế này, cái mu có long nĩa quan quan chĩa sát ngay vào mặt Tam. Tờ am họ của Thu thoáng ra mùi nĩa ba nĩa nĩa một chút, tron lạn vĩa mùi nĩa hoa Chanel. Mùi này có sức mạnh vĩa hình nĩa làm cho cu của thang Tam ngó nĩa lên ngay tức khắc. Tam bôi rồi, cõ lay phấn xoa xoa báp chạn và hai chạn của Thu. Nó không dám nĩa day vì nó biết nĩa quan của nó nĩa nĩa u lên rồi.

Thấy thang này cõ quì mà xoa chạn nang hoài Thu rất ngạc nhiên. Chắc là thang này có tật thích nĩa ba. Nang liếc nhìn xuống và khi thấy rõ nĩa quan của Tam nĩa lên, nang nĩa ngay. Nang bao thang Tam:

- Em nĩa day chờ xem nào. Chờ không là rầy gì em nĩa. Chờ thòm cam ma. Con trai trẻ nhỏ em mà thấy nĩa ba cõ trông làm sao mà không nĩa.

Tam nĩa bắt day. Mặt nó nĩa nhỏ trai gac.

Thu cõ cõ. Nang lại treu chọc nó:

- Em nĩa nĩa, nĩa chờ mặc nĩa xong chờ sẽ nĩa em cái giùm may cái nút áo nĩa ở phía sau lông.

Tam cúi gập mặt xuống, lĩ nhĩ dạ dạ. Thu vĩa mặc quan áo vĩa liếc nhìn nĩa do phản ăng của thang Tam. Nang mặc áo nĩa vu vào, chìa lông ra nĩa Tam gãi cái mọc ở sau lông. Xong nang không mặc quan lót vĩa. Nang vĩa tay lay chai dầu thơm ở trên bàn phấn, cam nó xít xít vào cái mu. Khi long mu nĩa ướt nĩa nĩa hoa, nang lay tay xoa nĩa trên mô long rồi Thu môi mặc quan lót. Khi cái áo nĩa nĩa mặc vào, lại một màn cái nút ở sau lông. Xong Thu nĩa mieng cõ, lay một ngon tay quet vào ma thang Tam:

- Nĩa mình nĩa an nĩa rồi lát nữa sẽ chờ sẽ xem xét cái nĩa nghe của em.

Thang Tam ngó nĩa muốn chết. Ac nói cu nó không chĩa xù xuống, mà nó cũng chẳng biết làm sao. Có tiếng chìa khóa tra vào cửa ở phía ngoài. Thu hỏi vọng ra:

- May nĩa ha Hoa? Vĩa trẻ vĩa. Tao nĩa may sọt cả ruot.

Ly Hoa om một gói nĩa vào, quang cái gói nĩa ghe sofa. Nang nhìn thấy thang Tam. Liếc xuống hai bĩa nó nang nĩa ra ngay nó nĩa nĩa.

Ly Hoa cõ nĩa:

- May làm sao mà em Tam nó cõ cúi gập mặt xuống vĩa ha Thu. May có là rầy, nĩa nĩa gì nó không. Tôi nghiệp thang em tại xe của tao qua. Nó có tôi gì vĩa?

Nĩa lốt Thu cõ rĩa:

- Tao nĩa có làm gì nó. May thò hỏi nó coi. Nó nĩa lên cõ nĩa cõ, nên mặc cõ cúi mặt xuống vĩa thôi. Chẳng có ai làm kho nó cả. Phải vĩa không em Tam?

Thang Tam muốn nĩa thò. Cái của nó nó sao mà dĩa lên lâu qua vĩa, làm sao cho nó xù xuống bay giở?

Ly Hoa nĩa ra nĩa nĩa;

- Hay là bay giở tao chĩa trông gĩa vĩa giam bĩa, ba nĩa mình an cho nĩa nĩa nĩa.

Nĩa tôi nĩa nang nĩa mặt vĩa Thu:

- An xong trông gĩa chĩa vĩa bánh mì may chĩa kho làm mát xa cho em Tam nĩa chim của nó xù xuống, lúc ấy mình môi keo nhau ra nĩa nĩa chĩa.

Thu ñồng y:

- Ồ, may lam trồng ga chien ñĩ. Ñĩ tao san soc em Tam mot chut. Cho no bột kho chầu trong ngồoi. Tao va em Tam se an sau.

Thang Tam chĩa kíp phan ñoi tieng nao thì Thu ñĩ nhạc tay no ñĩ ve phía giồong ngu. Nang bao no:

- Em côi het quan ao ra.

Thang Tam mac côi muon chet. Tuy nhien no van lam theo lenh cua Thu. Trong khi thang Tam côi ñĩ thì Thu cung le lang côi ao ñam ra.

Thu noi vôi Hoa.:

- Tao cho may lam khan gia mien phí ñĩ. Rang ma rĩa mat. Neu may co thay hống qua chầu khong noi thì lam cai sai nhì. Thu ñĩ hoan toan tran truong. Nang nhay len giồong ñĩ ngay thang Tam xuống. Trong nang nhỏ mot con thui vôn moi. Con cu thang Tam van công công. No đồng thang len, coi bo hung dung. Tở nay ñĩen giở ma cu no chĩa xiu xuống co nghĩa la thang Tam manh lam. Va chính no cung muon ñĩoc chôi. Thu toi ra mot ngồoi lao luyen. Nang cam con cu vuot nhe, tay kia khe bop hai hon dai mat nang nhìn thang vào mat Tam tai xe. Ke ñĩ, Thu lay may ñĩau ngon tay ñĩanh nhe tren ngóc va hai ben besôn của con moi. Thu gỏi nhe, lốt nhanh nhỏ ngồoi chôi ñĩan piano. Tro chôi ñĩanh ñĩan tren hai be sôn co tac dung lam cho anh hung nống len tot ñĩ. Tro nay phải ñĩoc luyen tap vì chĩa ñĩanh nhe may ñĩau ngon tay thoi va phải lốt that nhanh chổ khong phải gỏi bích bích kieu nhỏ cac lang Tay luc kham benh van lam. Toan than thang Tam run len. Ngồoi no nay nay. No bat ñĩau thô gap hôn luc bình thồong. Thu vôn con moi mot luc khai lau. Nang co cai khoai la khi bat ñĩoc con moi nang phải keo dai thoi gian ñĩua giôn, co nhỏ the nang moi thay hống thu.

Thang Tam xuoi tay. No biet cac ba nha giao hay co nhieu troi moi lai. Tuy no nống qua sốc nhồong no cung co chầu ñĩong ñĩe xem ba nay lam gì.

Ly Hoa ñĩ chien xong may trồng ga giam bông. Nang ra ñĩong gan ben giồong:

- Thu tao an trồoc nghe. Ñoi lam roi. May lam xong an sau.

Ly Hoa ngoi nôi ban an. Nang vĩa quet banh mì vào ñĩua trồng ga op la vĩa nhìn Thu ra nghe.

Thu khong con kien nhan ñĩe ñĩua vôi con moi nữa. Nang cung nống lam roi. Dam thuy ñĩa chay ra ôôt ñĩam long mu. Nang ngoi len ñĩui thang Tam. Nang cam con cu quet len, quet xuống giữa cai khe am ho. Nang cho ñĩau cu co co vào mong ñĩoc. Sô co xat ñĩem lai cho Thu khoai lac ma nang mong ñĩoi. Thu vĩa co ñĩau cu vào mong ñĩoc, vĩa thô vĩa hít hạ. Mot lat cam thay nống qua. Thu khong con co the chôi ñĩoi ñĩoc nữa. Nang ñĩut cu vào lo am ho roi tở tở an vào. Khi ñĩa vào ñĩoc nữa chồong Thu ben nhap mot cai that manh. Tron dồong vat của thang Tam nam tron trong am ñĩao của Thu. Nang khôi sô nhap nhap nhe, cang luc cang manh hôn nhanh hôn. Thu rat thích ñĩong vai chu ñĩong, nang muon lam kĩ ma hôn la nam dồoi. Cu của thang Tam ñĩa vào tron trong am ñĩao ma Thu van cở rap rap that manh, dồong nhỏ nang cho rang no vào chĩa het, chĩa sat. Thu nhap nhỏ the ñĩoc chồong 10 phut thì thay thang Tam ren len. No u ô muon noi gì ñĩay nhồong khong noi nen lôi.

Ly Hoa ngoi nôi ban an thay vay ben la len:

- Thu, may ngồong lai ñĩ.

Thu ñĩang nac hang, nghe Ly Hoa la, nang voi ngồong lai va ngoi xuống. Am ho nang van vuot tron con cu của thang Tam.

Nang quay lai ve phía Ly Hoa:

- Gì the may? Tao ñĩang ñĩui hang ma may lam tao cut hống khĩa ôi la khĩa.

Ly Hoa côi ru:

- No sap ra ma may côi nhap mai tao sô no xôt xì dau roi may se cut hống chôi the om som va bat no bu. Tao sô rang no chĩa biet bu lon ñĩau.

Thu côi côi, hat mai toc loa xoa qua mot ben:

- A, the ra may co my y giúp tao ñĩay hạ. Tot lam. Cam ôn may. That ra lam tran roi moi biet khong biet gì. Cung may co may lam giam sat vien bao tao ngồong vĩa kíp thoi khong thì em Tam ñĩa ra roi va tao phải xuống gĩa.

Thang Tam nam nghe hai ba nay noi chuyen vôi nhau ma giat mình hoang sô. Vĩa roi, no sap ra that, chĩa mot li nữa thoi nhô cai ba Thu nay ngồong lai sau tieng la của ba chu nha ma no kem giở ñĩoc tinh khĩa khong cho no ban ra. No vĩa nghe hai ba nay noi chuyen bu va viec nay lam no that sô hoang sô. Gan hai nam nay lam tình nhieu lan vôi con Tở, co bao giở con bo bat no phải bu ñĩau? Thĩa thoang no co nghe lom chuyen của may ba son son ô trong xom. May ba côi ru len khi noi ñĩen chôi bu. Ky qua. Bay giở, nghe hai ba ñĩoi ñĩap vôi nhau co noi ñĩen chuyen bu no lien van vai may ba tha cho no cai vui nay thì ñĩoi khoi cho no.

Thu lai nhap nhap. Nang nhap that nhe cot y ñĩe hống thu lau hôn.

Nang vĩa nac vĩa suy nghĩ "Thang nay cung co sốc deo dai ñĩo chôi. Gap ñĩua khac ñĩa oc sĩa ra roi, mình ñĩu ñĩau co vĩa gì".

Nghó vạy nen Thu nạc nhanh hôn, rap rap vai ba cái lã, thang Tam ban khí ra trong ăm hơi nang. Vì nang ãng ngoi trên cu của thang Tam nen tinh khí của nó ban vào sâu trong tổ cung. "Tinh khí của thang nay nóng quá, và nó ra nhiều quá", Thu nghĩ nhớ thế. Nang nam dài trên ngòai thang Tam, thôi hao hen. Khi thay bột mệt rồi, Thu ôm ãu thang Tam hôn vào môi rồi nói nhỏ:

- Chờ cảm ơn em. Có thay sống không?

- Dại cơ, em cũng thay sống làm, con Tô che thông và con Bay hot vút lon chĩa bao giờ leo lên làm nhờ ba vớ làm. Mà tui nó ãu có thêm tho nếp nếp nhờ ba.

Thu cười ngát. Nang leo xuống, ãi vào buồng tam. Ly Hoa ngoi nôi ban an nôi với thang Tam:

- Bay giờ thì nó xỉu xuống rồi phải không Tam. Em vào tam một cái cho sạch sẽ ãi rồi chờ em mình ãi ra chỗ Cũ kiếm cái gì ăn. Chờ ãoan chắc em ãi ãoi bụng làm rồi phải không?

Tam dài dài. Nó vào phòng tam giữa lúc Thu ãng ãng đôi cái voi bong sen. Bay giờ thang Tam chẳng còn sô set gì nữa. Thu thấy nó vào bao nó:

- Em bồng vào ãy tam chung với chờ. Mình tam mau mau con ãi ăn nữa chỗ.

Ra tới nhà hàng Mekong Ly Hoa gọi cho thang Tam 1 đĩa thịt bò bít tết ãc biệt và bao nhà hàng cắt sẵn ra, kéo thang Tam không biết dùng dao nữa. Tam ăn xong Thu bao nhà hàng làm một ly sữa hot ga cho nó uống ãi lấy sức. Thu nói:

- Tô nay em gọi chờ là chờ Thu. con ba chủ của em thì em gọi là chờ Hoa. Bao giờ có ông chủ của em ô cạnh ba chủ thì môi gọi là ba chủ em nghe rồi chờ. Dung tiếng ba làm nó mất sô thần mắt giữa chờ và em, mất hổng nữa.

Lúc cả ba sắp sô ãng đây thì Chín Tung bồng vào nhà hàng. Hân reo lên khi nhìn thấy Ly Hoa. Hân ãen chào Thu và nhìn thang Tam với vẻ do xét.

Ly Hoa hiểu ý nang trăn an Tung:

- Em Tam ãy là ngòai tín căn của em. Anh ãng ngại. Những nếu anh muốn nói chuyện riêng với em thì mình lại ban ãng kia.

Nói xong, Ly Hoa kéo Chín Tung lại một ban nôi góc.

Thu bao thang Tam:

- Mai em gặp ông chủ, trong khi lái xe cho ông em ãng tiết lộ chuyện chờ Hoa nói chuyện với ngòai ãan ông ão. Con chuyện trong phòng giữa chờ, chờ Hoa và em thì em cũng phải giữ bí mật luôn. ãe lo ra là chết cả ãăm ãy. Mà rồi chờ Hoa gian em sẽ bao ông có quan một nhót em luôn ão. Nghe nói em trung tên với một tên chưa ãng cướp rất dễ dãn. Nếu ông có muốn nhót em thì ông cứ nói rằng em chính là tên chưa ãng cướp ãa căn nhiều tôi cướp của giết ngòai là em sẽ nam khám bóc 10 cuốn lịch là cái chắc.

Thang Tam nghe nói tới cơ bốt thì run cam cập. Nó dài dài, tổ nói thãm: "Sao mình xui quá vậy. Trung tên với chưa ãng cướp thì nguy to rồi. May mà mình có ba chủ che chở. Vậy mình phải trung thành với ba chủ. Con ông chủ? Thì mình cũng tới nghiệp ông ãi bỏ mình cam sống những lời ầy ãu phải do nôi mình. Không làm theo lệnh của ba chủ thì phải vào bốt gặp ông cơ. ãang nào cũng kết. Ôi cha, lái con cái ba ban của ba chủ ãy nữa. Ba đảm quá. Chẳng biết ãem này ba có hạnh hai mình ãen nhờ thế nào nữa ãy. Thật ra chơi ãөөc ãan ba nếp nhờ hai ba ãy là chuyện mình không bao giờ dám nghĩ ãen, những mà làm vớ vớ thôi thì con sống chờ làm liên mien thì chêu sao thau?"

Thang Tam con ãang nghĩ ngòai lan man thì ba chủ Vạn Long ãi rồi ban bên kia sang nói nhỏ vào tai Thu:

- Tao theo Chín Tung về nhà hân ãem này. Vậy may về với thang Tam. Mai gặp lại.

Thang Tam không hiểu vì sao ba chủ không về nhà ba ban cùng với nó những nó không dám hỏi lời thôi. Nó lác ãu nói thãm:

- May ba nhà giàu vạn mình qua, nen chẳng cần chung thủy với chồng. Ông Vạn Long mà biết ãөөc vô ngu chung với thang tại xe rồi ãi với trai cả ãem nhờ thế này chắc ông dám tổ vạn làm.

Về tới Building Cầu Long, Thu bao thang Tam cùng nang lên giường ngủ một giấc cho khỏe rồi tính sao. Tam nói thãm trong bụng: ngủ thì ngủ tôi sáng môi đây chờ ãu có ngủ một giấc là nghĩa gì, và tính tôi chuyện chi. Những nó là trai môi lớn nen cũng chẳng cần hỏi hân lời thôi, nó lên giường, quay mặt vào vách rồi ãi vào giấc nếp trong nháy mắt.

Thu cùng ngủ thiếp vì nang hơi mệt, cần ngủ ãi lấy sức. Nữa ãem, Tam ãang ngủ say bỗng nó giạt mình thức giấc vì Thu ãi khe lấy nó đây và vạn ãen sang choang. Tam tỉnh giấc hỏi:

- Có chuyện chi ão chờ?

Thu ãưa cho nó ly rượu thuốc cơ ngậm chat ăm ãөөng hoặc, uống vào làm cu công lên hoai. Nang gât thang nhỏ:

- Em ngủ ngay lên qua, chờ ngủ không ãөөc. Vậy em uống ly rượu thuốc này ãi. Nó sẽ làm cho em ngủ em không có ngay nữa. Nao, nghe lời chờ, uống ãi, chờ công em nhiều.

Thang Tam tưởng thật. Tei ra nó ngay to qua làm cho ba nay ngủ không nổi. Nó chẳng cần hỏi dài dòng, nó cần lý rõ ràng. Xong nó nằm xuống nín tiếp tục ngủ lại. Nó mở mắt không chớp một lúc thì Thu đẩy sang ôm nó. Lúc tối khi lên giường Thu chỉ cho nó mặc cái quần xà lỏn, còn nằng chỉ mặc cái xilip.

Tam cảm thấy ngấm nó nóng ran. Nó nghĩ chắc là do hôm nóng rồi ngấm ba Thu truyền sang. Ba Thu ôm nó thật chặt, nín gạc lên nín nó. Rồi một bàn tay em dịu xoa nhẹ ngực nó nín lan xuống nín bụng rồi bàn tay ấy thọc vào trong quần, nắm cu nó bóp nhẹ nhẹ. Chỉ mấy giây sau là cu nó cứng lên nhanh chóng. Nó nghe nhỏ cu nó nín biến thành một hòn than cháy nín, không hiểu tại sao nó lại nóng nín thế, và cũng qua sốc. Bàn tay của Thu thì mát rồi. Nó nghe de chầu vì nín ban tay ấy mềm mại, vuốt ve cu nó.

Một lát Thu bảo nó cởi quần xà lỏn ra quàng xuống sàn, còn Thu cũng quàng luôn cái quần xilip. Nằng bắt thang Tam đẩy mát về phía nằng. Thu hôn lên mắt, lên môi rồi lan xuống nín ngực thang Tam. Nằng bảo nó nằm ngửa nín chom lên vuốt ve môn trên phía bụng dưới của nó. Rồi tới con cu. Thu dùng lưỡi liếm hai hòn dài, tay nắm mềm phía trên. Một lát nằng liếm khắp con cu và đồng lại ô da quí nín. Thang Tam nhảy nhồm lên.

Nó chừa bao giờ nín ba "yeu" theo kiểu này. Sợ quá, nín quá. Nó nhìn xuống phía dưới. Ôi mắt ba Thu nay nín làm sao, mai tóc dài của ba tỏa tỏa một bên vai, lưỡi của ba thè ra dài thật dài liếm liếm nín cu của nó. Thang Tam cảm thấy hạnh phúc quá sốc. Nó tưởng nó thanh tịnh, bay bổng trên chín tầng mây xanh. Bỗng Thu nín nín cu thang Tam, nằng chom lên phía trên bao nó:

- Chờ muốn em bú chờ. Hãy làm theo lời chờ nín rồi chờ thông nín.

Tam ngó ngác:

- Chờ bao em làm gì ? Chờ muốn em bú vui chờ ha ? Nín, em biết bú vui ma. Thanh thoảng em bú vui con Tở chơi thông. Thu bốc dục thô dài. Những nằng cũng nắm xuống hai chân hôn đang ra. Thang Tam nhồm đẩy, bóp bóp một bên vui rồi cúi xuống bú mạnh thật là mạnh nghe chun chut.

Thu bắt cổ xoa xoa mai tóc ngắn của nó:

- Em bú gì mà mạnh quá vậy. Chờ nín có sữa em bú nín mạnh thế may nín nín cũng vậy thôi à. Ne, bú nhẹ nhẹ vậy thôi. Tam ngó ngáp làm theo. Tay nó bóp bóp, miệng nó bú nhẹ nhàng. Một lát, Thu nắm một bàn tay của nó, nín xuống phía dưới, nín trên âm hộ.
- Em biết cái này là cái gì hông?

Thang Tam suy nghĩ rất nhanh. Bỗng trớ ba chữ của nó hỏi, nó nói nín là chim, ba bao không phải, kể nó nói là của cũng không phải, tới khi nó nói theo cái tên mà giới bình dân vẫn gọi là cái lon thì ba chữ của nó mới chầu. Vậy ba nay chắc cũng gọi theo cái tên ấy. Nghĩ vậy nó nín:

- Dạ thưa chờ cái ấy là cái lon.

Thu cười lên hình hích:

- Thông em lại gọi nó là chim, có, so, của không em dùng chữ nín qua. Bây giờ, em sẽ nó em bú thay bú chat nín nín ròn ròn ra nín không? Sẽ vào ngay cái khe ô giữa nín.

Thang Tam vach long, lấy hai ngón tay vuốt theo cái khe, tức là nín tiếp giáp của hai cái mep lớn. Qua là nó thấy bú chat nín nín. Nó bú bú của con Tở những lần nó sắp leo lên chầu con Tở nên nó biết nín ba thông chạy ra chat nín nín mỗi khi hơi nóng. Nhỏ vậy là ba nay nín làm rồi nín, nó nhu tham.

Thu dụ dỗ nó:

- Bây giờ chờ muốn em chầu ngấm xuống phía dưới, nhỏ chờ làm lúc này, khi chờ hơn và liếm con cu của em nín. Rồi em liếm cho hết cái chat nước ấy nín. Vừa rồi chờ nín liếm em vậy em cũng phải biết nín nín le cho chờ vui vui một chút coi náo.

Thang Tam nghe có lý. Nó chầu ngấm phía bụng của Thu, up mát vào mu, hai tay nó vach vach mô lông rậm rạp quần.

- Liếm nín chờ thông.

Thang Tam tuân lệnh. Nó thè lưỡi ra liếm trên hai mep lớn, rồi nín cái khe. Nín là lần nín nó làm chuyện này. Nó thấy cái nín nín này chẳng có mùi vị gì ghê gớm cả.

Nó liếm cái khe nín một lát thì Thu bảo nó:

- Bây giờ em dùng hai tay bành hai cái mep lớn, hai cái mep ở phía ngoài nín. Rồi chừa. Em thấy gì?
- Dạ ô trong có hai cái mep nhỏ.
- Liếm nó nín. Rồi liếm cái lớn, em thấy lớn chờ.
- Dạ thay.
- Ô, làm nín. Thè lưỡi cho thật dài coi náo.

Thang Tam làm theo lời chỉ dẫn. Khi lười nó liếm nôi cái lọ, nôi nhôn tở trong tuôn ra. Nó vui liếm hết vì "chò Thu" muốn nó liếm sạch chất nôi kia mà.

- Lay tay banh cái lọ ra. Rồi chớ. Nút lười em vào sau thạt là sau rồi ngoay ngoay cái lười ô phía trong ấy.

Thang Tam lại làm theo lệnh. Lười nó nút vào sau phía trong và ngoay ngoay.

Thu nhìn lên vì sung sướng. Lười thang nhô cái ra cũng nham nhay chớ. Thế là nó nữa học vô long bài học chỉ dạy "cách bú lon" mà nó chẳng để Thu cảm thấy khoái trá lắm khi nghĩ đến sở việc nạm tập cho thang nhô bú. Con cái vui bú mong nôi nữa. Thu thôi dọn dẹp, nhìn lên một chấp rồi nhả hai tay xuống xoa xoa nầu thang Tam, và bảo nó:

- Bây giờ, em liếm cái lọ nữa rồi. Em lay lười ra tở cho cái lọ nhìn phía trên xem nào. Ôi làm vậy nỡ. Rồi ngó lại nỡ. Em thấy có cục thò nhô xú nam ô trên cái lọ tiêu nỡ không?

- Dạ thấy trong nó giống nhô con cu tí hơn qua ha.

- Phải rồi. Tên nó là mong nôi, có người con gọi nó là cái hot le. Em lay một ngón tay rờ nhẹ nó thử coi.

Tam làm theo lời Thu. Nạm nhảy nhom khi nầu ngón tay thang nhô chạm vào cái mong nôi. Chờ này là chờ nhay cảm nhất nầy mà.

- Em liếm liếm cái cục thò nhô tí xú nỡ nỡ. Liếm phôn phôn và nắn nầu cái lười vào nó.

Thu nhảy đồng lên khi lười thang Tam lột trên cái mong nôi. Nạm nữa tổng nôi bú rất nhiều lần, nôi chẳng hiểu vì sao thang tại xé con nít này lại làm cho nạm có cảm giác mạnh mẽ thế.

- Ôi cha mẹ ôi, sướng quá, con sướng quá. . .

Thu nhìn, càng lúc càng lớn. Tam biết rằng "chò Thu" thích nó liếm cho này nên nó càng trở lại nắn cái lười thạt nhanh. Một chấp không cần Thu chỉ dẫn, nó tở nôi ngâm cái mong nôi bú nhẹ nhẹ.

Thu nhìn lên to hơn. Khoai lạc lần nỡ tở am hơi lần dần lên phía bụng, lần khắp tở chỉ. Nạm dùng hai tay an nhẹ nầu thang Tam vào sát mu nạm. Ôi sướng nạm muốn nó chà sát cả cái mặt nó vào am hơi nạm nhô vậy môi nỡ.

Tam biết "chò Thu" sướng lắm nên nó càng mê, bú cái mong nôi với tốc nỡ nhanh hơn.

Bây giờ thì nôi nhôn của Thu chạy ra lệnh lang. Ví ban bú cái mong nôi nên thang Tam nầu có thể liếm chất nôi cho sạch.

Bong Thu ru lên một tiếng. Nạm thôi dọn dẹp rồi chat khí của nạm trao ra ngoài. Thu vỗ "ra". Nạm im ngời nỡ một lúc, hai tay nạm buông thõng xuống nêm giồng nôi nôi nạm kẹp nầu thang Tam thạt chat.

Thang Tam bỏ ngợp thôi vì hai cái nôi kẹp nó chat quá. Nó vui lay tay nầy nhẹ hai cái nôi nó tròn của Thu ra ngang nầu lên, thôi một hồi dài. Nó thấy "chò Thu" mặt nham nghiền, hai cánh mũi phập phồng, miệng hơi há ra. Thang Tam sờ "chò Thu" ngát xé nên chom lên, nút nút cái miệng của Thu. Một phút sau Thu mê mặt nhìn nó, ôm nầu nó nút lười và cần mọi nó. Thu theo thao:

- Em làm chò sướng quá ! Vỗ rồi em có biết tất cả những việc chò bao em làm, tổng hợp lại gọi nó là gì không?

- Dạ, không. Thì. . . là. . . em liếm chò chớ gì?

- Không phải. Nó gọi là bú lon, em biết chớ?

- À, à vậy bú lon là làm nhô thế nỡ. Em cứ tở kho khăn ghé gồm làm.

- Vậy là em nữa học xong bài học nhập môn rồi. Mai kia ai yêu cầu em bú lon thì cứ thế mà làm. À, xem nào, chò quen mặt cái phan của em.

Nạm nhả tay xuống sờ cu thang Tam. Vần cũng nhô nỡ. Nạm mồm côi nói thâm: may uống một ly rượu có đam- dồng- hoặc của ta cho là may nỡ tôi sờ trong nệm này.

Phải, Thu biết rất rõ. Uống thử rượu có pha đam- dồng- hoặc vào thì nôi ông gia cũng cồng cồng lên một tiếng nôi ho, hương chỉ nầy là một thanh niên mới 21 tuổi. Thu cũng biết chớ ác. Những nạm muốn tở thang Tam phải nắn nầu nỡ cho nó chôi cho nắn khi nó xù xuống.

Nạm mồm côi bảo thang Tam:

- Bây giờ nôi lột em nôi sướng. Chò cho em leo lên nôi chò cho tôi khi nào em ra và em không còn muốn nữa lúc ấy chò môi ngủ.

Tam nắn ô trong tình trạng cồng cồng nỡ lâu quá rồi. Nó mãi phục vụ chò Thu quên khuấy rằng nó cũng nắn nôi, mà nôi nôi kịch liệt. Nôi lệnh của Thu, nó leo lên, nút cu vào và nắn thạt mạnh. Cu của nó ngáp sâu vào am nỡ. Rồi cứ thế nó nắn liền hơi. Nó muốn xa cho nó "ra" nhanh nhanh nỡ hổng sờ khoai lạc, và sau nỡ nó con nỡ ngủ chớ! Khuya quá rồi. Những nó càng nắn, cu càng cồng lên càng ngắc nhô khúc cùi. Nên gan một tiếng nôi ho thì nó mệt quá, buông tay nắn sấp trên ngời chò Thu, thôi hao hên. Vỗ lúc ấy, Thu rờn ngời lên. Nạm lại nắn khoai lạc, lại "ra" nạm cũng thôi dờ nhô thang nhô. Những chỉ một lát là nạm lay lại phồng nỡ.

Thu xoa xoa nầu thang Tam hơi nhô nhô:

- Em không muốn nỡ nữa à? Mệt rồi à. Dờ quá vậy. Nếu em không muốn nỡ nữa thì rút ra nỡ ngủ.

Thang Tam cùng muon ngu lam. Những cu nôi nòng qua, khoi chầu qua, chừa ra nĩôc lam sao ngu. Va lai bỏ Thu che dô, nơ nhô tồng bỏ khích, tở ai của một thang thanh nien nĩa cho phép nơ nĩa hang dẻ dang nhô vay, nhuc qua.

Roi nơ khôi sỡ noi tuc, cùng nhô Thu, chang con e dẻ gì nĩa het:

- Khong hieu vì sao toi nay em lau ra qua. Mõi khi em nĩu con bọ của em, lau lam la nĩa giô ha. Chac tai cai lon của chồ chat qua. Hay tai em "bu lon" chồ, nuot khí của chồ vào nhieu qua khien cho nơ lau ra?

Thu cồi re len nhô một ngồi nĩen. Thang nơi nay khô qua. Neu ma nuot khí của nĩa ba se lam cho lau xuất tinh thì các ong nĩa nĩa nhau ma xin bu lon vô, bu lon tình nhan, bu lon ba chui, bu lon Marie sen. . . chồ nĩa có nĩi các ba, các cớ nan nẽ ỏi muon gay lồi các ong mõi chồ cũi xuống bu và bu một cách mien công, ra cai nĩeu khoi sỡ lam vay.

Thu biet cùng có mõi sỡ ít nĩa ong tở nguyên và tở nòng lam cai công tác bu liem. Nĩo la những ong ô vào lĩa tuoi trung nien, nghĩa la chừa gia, những cùng khong con la kep tre nĩa. Hơ thuoc thanh phan nòng nĩa ba rat kị và hơ rat ghet các ong nĩa nĩa gia. Có nĩeu la khi hơ tở nòng cũi xuống bu, hơ cùng mong nĩôc "nạp le" (banh ít nĩ, banh qui lai) theo nhô ngồi ta thồng noi có qua có lai mõi toai long nhau những các ba mac cồ qua khong dam lam cai chuyen nạp le, du rang chẽ lam thỏ "cho biet mui nĩi".

Rieng Thu thuoc loai "nhan het", những cùng "cho het" con gì nĩa ma phai e dẻ, hay e le khi hai ngồi nĩa tran truong nam tren giồng và nòng y cùng nhau vui hõng chuyen lam tình.

Thu nĩang ngồi lan man thì thang Tam lai leo len tiếp tục. Nơ khong lam that bao nhô luc nĩa nĩa. Nơ ngồ có le lam cham cham, nạc nhe nhe, vĩa khoe vĩa khoai và biet nĩa nơ se ra nhanh hõn la lam hung huc. Những nơ tính sai. Khoe thì có khoe hõn lam hung huc những nơ có ra nĩa? Nĩeu nay khong xong roi. Tỏc thì thang Tam nĩi chiến thuật mõi. Nơ vĩa lam nhanh lai vĩa lam cham. Cu nôi nong và công khac hõn những lan nơ chõi con Tỏ. Nơ chang hieu tai sao hõm nay dai sỏc the nay vì nơ quen lũng nĩ cai ly rồu thuoc ma Thu nĩa nĩa cho nơ uong cách nĩa vai giô nòng hơ.

Tam bat nĩa thỏ phi pho. Mõi hoi nơ nĩ ra nhô tam. Met roi.

Bong Thu ru len nho nho. Nang lai ra một lan nĩa. Nang nĩa nĩa nĩôc khoai lac cồ nĩem lan nay nen mõi ru len nhô the. Thay nang nham nghien mat và am nĩa nang có that lai, bop và siet con cu lien hoi, nen thang Tam nĩoan rang chồ Thu của nơ lai "ra".

Tam nam sập tren ngồi Thu. Nang om lũng nơ vuot vuot tở cai gay xuống nĩen xõng khu. Nơ thay nĩa lam, hành phúc lam, những nơ chừa biet nơ chõi nĩen bao lau nĩa nơ mõi ra.

Thu nam lim dim mat một luc lau, khi cõn khoai lac nĩa lang xuống, nang nĩa thang Tam nam xuống một ben và bao nơ:

- Em nam nĩu một lat nĩ. Chồ day nạp may cai trồng ga pha sỏi cho em uong.

Tam uong mõi cân ly sỏi hot ga. Thu nĩa cho nơ cai khan tam bao nơ lau mình may cho khoi mõi hoi. Và nang cho nơ nam nĩu một luc lau. Roi Thu lay khan lau khap con cu của Tam. Nĩoan nang khôi sỡ liem. Nang dung lồi liem liem cai qui nĩa. Chơ nay la chơ yeu nĩem của nĩa ong nen mõi lan lồi của Thu nĩanh vào qui nĩa thì con cu lai giết giết. Ke nĩ Thu ngam tron cuc thỏ gan vào mieng. Nang vĩa liem qui nĩa vĩa bu. Nang cho nĩi mõi có sat tở tren xuống dõi roi lai tở dõi len. Trong khi ay tay nang bop bop hai hõn ngọc hanh. Ban tay kia nang cho nơ nĩ tham hiem xuống phía dõi, xuống nĩa. Khi nĩung hau mon, Thu thỏc một ngon tay vào.

Thang Tam ru len vì khoai lac. Nơ chừa he có cam giac nay bao giô. Nĩa qua, sỏng qua. Chồ Thu qua la tay có nhieu kinh nghiệm. Thu van bu cai qui nĩa, tay kia bop nhe nhe nĩi trồng dai.

Thang Tam sỏng nĩe me. Chac con khuya con Tỏ che thõng hay con Bãy vít lon mõi lam cho nĩôc cho nơ sỏng, khoai nhô vay. Nĩan ba van minh và nĩep qua có nhieu tai nghe hõn nĩa ba thuoc lỏp bình dân. Tam ngồ và nhan xet nhô the. Nơ cho rang nơ may man lam. Chai phai mat công nĩeo nĩuoi tan tẻnh ma cùng nĩôc chõi, chõi tha dân, chõi suot nĩem, và chõi nĩa ba thỏm tho nĩep nĩe. Những hien thỏi van nĩe ma thang Tam can phai giai quyet ngay la chõi cách nao cho nơ "ra", he nơ ra roi thì tở nĩen nơ xũ xuống ngay. Chồ Thu nĩang bu, liem nơ, nghĩa la nơ chẽ viec nam ngõa ra nĩo ma hõng, vay ma nơ cồ thac mac cai vui cu cồ công len.

Vẻ phan Thu nang chang có nĩa cau hoi gì cai vẻ vui nay. Nang biet rỏ nĩa la do sỡ hieu nghiệm của chat dam-dõng-hoac pha tron vớ nhieu vẻ thuoc ac ỏn khac. Thang Tam se con công công nhô the lau lam. Tha hoi cho nang hanh ha. Bu một luc khai lau, Thu leo len ngồi thang Tam. Nang áp dụng ngay kị thuật sang và say. Bình thõng neu khong có uong dam-dõng-hoac thì chẽ can nang sang và say nhô the nĩi mõi phut la anh hung nao cùng rỏ nĩa. Nhô thang Tam thì chẽ nĩi nam phut.

Kị thuật sang say Thu học nĩôc của may mui Tau. May mui nay thì phai xep vào loại chuyen vien thõng thang trong lảnh vớ cùng ỏng sỡ khoai lac cho nĩa ong. Thu cùng học nĩôc kị thuật sỡ dung những bap thỏt nho trong am nĩa. Neu biet sỡ dung, am nĩa có the có that lai và siet con cu một cách chat chũa. Siet vào roi buong lỏi ra, roi lai siet vào. Cồ nhô the vai ba lan la chang kị ma phai xep giao quy hang.

Gặp những tình nhân mà nàng thích Thu vẫn áp dụng kỹ thuật thông nãng này. Nể cho kếp phúc lan và nàng cỡi nãng thàng. Nể nay nàng muốn hỡi thư toi nãng, nãng là con moi do Ly Hoa cung cấp tại sao nàng không hỡi? Cho nên Thu môi nãng ra chiều thộc trên.

Thàng Tam nãng nạc bông thay chò Thu sang cái móng, sang nểu nểu lam cho nó sỡng qua. Nhất là cái lòi của chò Thu qua khít khao thì hieu qua của những cái sang lên nển cao nể. Rồi nó lại có cảm giác nhỏ cu của nó bỏ một gọng kem bãng gan thột sệt lại, sệt lại thật chất. Sệt rồi lại nhả ra, cỡi nhỏ the. Tam tởng mình lên tiến. Oi, cha mẹ oi, sao mà sỡng qua, nãng qua nhỏ vậy. Cái chò Thu này giới hôn ba chu nển may bỡc, giới qua !

Thu hỏi thàng Tam:

- Sao em không nạc nể. Chò lam gì mà chò, bỡn phan em là phải nạc nểu nểu nghe chỏa. Nể nể chỏ cỡi nam y trên ngỗi chò thì nển bao giờ em môi "ra".

Tam bỏ rầy, nó cảm thấy tở ai của thàng con trai bỏ thỡng tôn. Sao nó dờ hôn ngỗi nãng ba nay qua vậy. Vì tở ai, thàng Tam hít một hỡi dài, rồi nhập nhập liên hỡi, nhập nhỏ vu bỡ. Tiếng nhóp nhép nghe rồi mon một. Thàng Tam tởng tởng nhỏ cu của nó là cái chạy và âm hỡi chò Thu là cái cỡi, và nó nãng gia gạo trong nểm khuya.

Thu lại chuan bỏ nể xuất khí một lan nỡa. Nàng ngỡng sang say nể nỡn nhan khoai lạc. Khi nàng xuất khí nàng ren to lên một tiếng rồi nói lam nham:

- Nể chò nỡa nể, nể nể nỡng ngỡng. Ui, ui, chò sỡng qua em giới qua, chò yêu em qua.

Bông thàng Tam rung mình một cái. Cu nó ngọc ngọc trong âm nãng, rồi giết giết liên hỡi, ke nể một tia tinh khí ban ra vào tan trong sâu của cỡi chò Thu. Tinh khí ban ra mãi, dờng nhỏ bắt tan. Tinh khí cãng ra thàng Tam cãng thay sỡng. Nó thỡ dờng nhỏ ngỗi hút hỡi, buông tay, nam trên ngỗi chò Thu. Nó tởng nhỏ bao nhiêu khí huyết trong ngỗi nó nãng theo dờng vật nó tuôn ra ngoài hết.

Vài phút sau khi tinh khí nãng ngỡng ban ra, thàng Tam nãng dờm ngỗi dày thì Thu nãng ôm lỡng nó kéo nam xuống không cho con cu rời khỏi âm hỡi. Ke nàng áp dụng kỹ thuật có thật bấp thột trong âm nãng nể vật cho hết, không còn giọt nhỏ tinh khí nào sót lại môi thôi.

Một lúc lâu, Thu môi nãng thàng Tam nam xuống một bên. Tam tại xe nam hạ miêng, thỡ nhỏ cái lòi ren, phì phỏ. Nó mệt muốn chết. May tiếng nỡng hỡi rồi bay giờ môi ra. Tở chỉ nó rồi. Bỏ tran này chắc nó phải dờng sỡc lâu lam. Bay giờ mà chò Thu bao nó phải lam nỡa, chắc chán nó sẽ quy xuống lay nể xin tha.

Thu cũng mệt lam. Nàng và thàng nhỏ vật lon vôi nhau có lể nển ba bỡn tiếng nỡng hỡi là ít. Những tia sang yêu ôi nãng lot qua khe hỡi của cửa sỡ bao hieu trôi sấp rãng nỡng. Thu mồm cỡi một mình: " Bỏ tran này ngay mai thàng Tam lam gì con sỡc lỡc mà nể lam. Chắc nó phải nể tam".

A mà nó có thể bỏ tron lam chỏ chãng chỏi. Rồi con Ly Hoa sẽ trách mình ích kỷ. Tuy lo lãng thàng Tam có thể không can nển can phong này nỡa những Thu bắt can. Nàng chỏ biết hỡi thư. Hôm nó nãng nãng pha tan một thàng nhỏ 18 tuổi. Hôm nay lam thột một ten 21 tuổi. Hẹn qua.

Thu trôi dảy, nàng chạy nhanh vào buồng tắm. Thàng nhỏ ra nhiều qua, nàng nghe nhỏ tinh khí của nó ọc ạch nãng cái âm nãng. Nàng vờ ký cỡi, vờ hát nhỏ nhỏ bài hát của Pháp: "Em thay nểi là một mau hồng. Mỗi khi anh ôm em trong tay, và thì tham bên tại em".

Có tiếng ông Văn Long thỡ dài sỡn sỡt. Tở ngay vô ông bỏ nể nển giờ nãng hôn nỡa thàng, ông nãng xuống nỡc nhỏ nhan ba trỡ ve những ba Long lỏ nể. Ba cũng không có mặt ô ngoài tiệm vải hàng ngay. Khi ba tởi là nể xem xét sỡ sạch hoặc tiếp vải ngỗi mà ba nãng có hẹn trỡc. Ba giao cho cô Sau Vàng một nhan viên tin can giúp việc cho ba nãng lâu nam trong cỡi hết mọi việc. Ông Văn Long biết ba vô nển ô nhà ba Thu, bạn của ba, ô cao ọc có ten là Cỗu Long, nỡng Hai Ba Trỡng những ông không muốn nển nể nể gặp ba. Con nển tiệm vải nể gặp ba thì lại cãng mặt mặt qua. Nhan viên tiệm vải sẽ con coi ông ra thỡ gì nỡa. Ông chán biết vì ông nãng trỡ thanh bắt lỡc nên ba môi bỏ nhà ra nể. Ông tin chắc chỏ trong nỡa thàng qua ba nãng cảm sỡng ông, nểu nể ông chãng can. Ông nãng trỡ thanh ngỗi bắt lỡc vính viên thì lam sao ông có thể cảm ba nể ngu vôi trai? Ba môi có ngoài 30 tuổi, xuân tình phôi phôi nãng cảm ba nể tìm trai cũng chãng khác nào cảm một nỡa trẻ không nỡc kéo trong khi có hàng chục hỡi kéo nỡc bay là liết trong nhà.

Bay giờ sỡ the nãng nhỏ the này, nếu ba vô ông trỡ ve mà rồi ba con nể ngu lãng nhang vôi trai, vôi bắt ký ai ông cũng hòa vôi ba ông sẽ lam ngỗ.

Bông ông Long nghĩ nển những vui nãng thau. Khi bạn nỡng nghiệp của ông nãng trung thau nhỏ hỡi dãng em vô, chò vô hay cái vô của hỡi nỡa cho may ten quan nam, quan sau có quyền the. Nếu ba Long chỏu hy sinh giúp ông nhỏ kieu các ba kia nãng hy sinh giúp chãng thì nể cho ông biết may. Khi nói ba chãng bao giờ ngỗi nghe ông nói nển 10 phút thì lam sao ông có thể nói rồi cho ba nghe những chuyện nhỏ the.

Ông Van Long lại thô dai. Khoi qua ông muon tõi van che nĩ cho ranh nô nĩi. Nhõng con ông con ba me va may nĩa em ô dõoi tành, ông chet khong nĩnh.

- Gia đình nó gỏi nó lên Nà lát học rồi. Chán quá. Tôi này có mục gì không? Kép thì tao không thiếu, bỏ thì cũng chừa hết, những tao chẳng thích mấy tên đó sai bảo. Tao thích loại đàn ông chịu lụy vì đàn bà chỗ không thích mấy thằng to ra ta này than cao thốc rồi làm chốc này chốc nó. . .

Nghe tôi này Ly Hoa không nhìn nó cười. Nang cười rí rí, cúi gằm đầu xuống mà cười.

Vai ba thốc khách ô ban bên cạnh thay Ly Hoa cười nhỏ nhen thì nhìn nang ngạc nhiên.

Thu vội gọi bồi tách tiền rồi kéo Ly Hoa ra xe. Ra đến xe Thu mới nói:

- Tao có biết hai thằng trạc tuổi mình, tui nó mướn chung một apartment ở phường Calmette. Cả hai đều học than. Không nếp trai làm, những là loại đàn ông có học thức, rất nể tao mỗi khi gặp tao. Duy có một tui nó sai bảo khi nam với mình trên giường hay chẳng là chuyện khác, vì tao chừa xai hai thằng nó bao giờ. May có mướn bắt tui nó nữa thì nhảy rồi sau đó tuy cô ông biến cho qua niệm hay không?

Ly Hoa gật đầu đồng ý. Thu lái xe về Cầu Long vào lúc 9 giờ tối. Hai thằng này thuộc loại con nhà khá giả, có thể Tây học. Hiện làm cho hàng xang Con Sò. Cả hai đều tỏ vẻ ngại việc lấy vợ mặc cho gia đình chờ rủa. Nên làm về là cả hai thì với nhau nên khuya. Niệm nào cũng nhỏ niệm nó.

Trong phòng ngủ quen giới thiệu với Thu. Chẳng có dịp nhảy với Thu tại một party. Thấy Thu nếp long lấy những cô về kiểu kỳ nên chẳng hề ngại không dám mở miệng tán tẩn. Chẳng dặt Thanh bên ô chung nhà và là đồng nghiệp, nên giới thiệu với Thu, đúng ý là thì Thanh dè dặt không nói, nó cười bối bối. Gặp không có gái mình thì Thanh rang lạnh lữ. Chuyện này chẳng có Trong thuộc loại người tính toán biết lời dùng kẻ khác.

Con Thanh thì trai người hạn. Chẳng thuộc loại phôi phôi, thằng nhỏ ruot ngứa.

Ngay từ lúc đầu gặp Thu, Thanh đã choa mặt vì sắc đẹp của Thu. Những chẳng cùng hội e dè vì chẳng biết đàn bà nếp hay chẳng làm.

Chẳng có dịp hỏi về Thu thì nó giới an cho biết nhiều chuyện về Thu và hỏi bảo: "Thôi tạm quên món nó rồi. Kho khan làm. Hách làm. Nếu nang đã biết số nên thôi của toa rồi mà nang chừa gọi toa có nghĩa là toa không nó nang tuyển chọn, toa không nó lot vào mặt xanh của nang. Vay cỡ rang chừa. Nên có món men lại building Cầu Long tìm người nếp, sẽ bỏ họ to. . ."

Tôi này nghe nên thôi reo, Trong bắt nên thôi lên.

Khi biết là Thu gọi Trong dè dặt:

- À, người nếp. Lát qua không gặp lại. Thu nên gọi tôi hay Thanh?

Chắc là gọi nó, tôi làm sao có nó điem phục nó người nếp gọi, có phải vay không?

Nói xong Trong cười đơn:

- Gọi cả hai. Bữa này Thu có một người bạn gái nên chơi. Tui này nên thì Arc-En-Ciel. Xong sang bên Grande-Monde. Vay hai bạn có bang long họ tông tui này không?

Trong cười nói nhen:

- Nước họ tông một người nếp nhất Saigon nhỏ Thu thì làm sao mà tỏ vẻ. Chuyện ngan nam một thôi. Thế nên mấy giới thì bạn này nên nên.

- 9 giờ. Nhỏ nghe. Thôi thì lát nữa gặp sẽ nói chuyện nhiều. Cup này. Thanh tỏ vẻ nhá ra hỏi ai này. Trong thuật lại đầu đầu. Thanh reo lên:

- Vay là tôi này tui mình có mục rồi! Khoai quá. Sao bỗng dưng ba ầy lại gọi tui mình thế này. Nghe nói ba ầy có hàng tá kép nếp trai kia mà. Vay là niệm này bạn mình nhảy chet thôi. Xong rồi du dè mục khác, liệu có nó không?

Trong trả lời:

- Mấy nó tông bỏ. Tui nó can kép thì họ tông thì trả tiền dancing, tiền an ở Grande-Monde chỗ đó gì du dè tui nó. Có tui nó du dè mình thì có lý. Tao lỡ nhận lời rồi chả lẽ mình lại gọi lại tỏ vẻ, chỗ thất ra tao hề ngại con nhỏ Thu. Ai cũng biết nó thuộc loại dám nghĩ so một những nó thích thằng nào thì thằng nó nó không, gặp nữa nó không thích mà ai sắp lại tán tẩn, nó quạt ngay vào mặt, giữa công chung, xấu họ nên nên thôi mà tron. tao ngại làm.

Thanh nghe Trong khai xấu về Thu chẳng cùng hội chot dặt. Con nhỏ nó ghê làm chỗ vữa gì.

Những nghĩ cho cùng hôm nay cũng là ngày vui, mặt ít tiền con có xa chi. Nghĩ vậy chẳng thúc giục Trong sửa soạn áo quần. Chẳng du Trong:

- Nếu may ngại chỉ thì tao sẽ làm đầu tau niệm này. Bữa khác tôi phiên may. Mình phải tỏ ra anh hùng chỗ. Chừa nên tran nào đã sủi cơn cô chạy dài à? Nó thì kho khan mình phải áp dụng chiến thuật:

- Chẳng an chơi thôi rồi nữa nó về, phôi tẩn angle không thêm tán tẩn, du dè gì cả xem nó phản ứng ra sao.

Trong nghe Thanh thuận chỉ hết niệm này thì đồng ý ngay.

Ly Hoa quan sát hai kếp này một cách kín đáo. Không tiếp trái những cùng tam tam. Cả hai đều ăn mặc chải chuốt, áo quần đều thuộc loại nhất tiên. Trong lái xe. Thanh ngồi băng sau với Ly Hoa. Thu ngồi băng trước. Thanh kể nhiều chuyện vui khiến Ly Hoa cười hì hích. Thu có vẻ nghiêm nghị nên Trọng chăm chú vào việc lái xe.

Khiêu vui trông Arc- en- Ciel hôm nay thật là phong khách. Có lẽ là vì ngày cuối tuần. Thu nhảy với Trọng. Thanh nhảy với Ly Hoa, những hơi thổi nhào, kếp sau vài ba bài. Ly Hoa thuộc loại dài dãi thay hai anh chàng này có vẻ lịch số nên nàng vui vẻ lắm. Nàng nghĩ nếu hôm nay một trong hai người này đi nhò với nàng thì nàng sẽ cho, không biết ý của Thu ra sao? Về phần Thu nàng cũng nói chuyện vui về những trong tam tam thì không thích cả hai anh chàng này. Thu biết Trọng muốn tán tành nàng những ngại ngùng sao nên không dám ngo lời. Con Thanh thì to ra cười mô hôn, nói nhiều hôn, những cùng chĩa tay nàng cau náo.

Thấy cả hai gái không ga nào sẵn rón rào riet nên tỏ ai của Thu bỏ thông tỏ nói chut: "Nà vậy thì hôm nay tha mình về ngủ với con Hoa con hôn. Bón mĩ không quò luy thì tôi gì ta cho" Thu lay quyết định ngay tỏ lúc chĩa rồi vui trông. Tuy nhiên nàng nói tham: ten Thanh có vẻ nhò hôn ten Trọng. Nếu ngày nào nhò mình kết kếp mà muốn chôi sẽ gọi Thanh. Con ten Trọng nếu Ly Hoa nói ông thì phát cho nó.

Nàng càng thien về Thanh hôn khi thấy cả hai chĩa: tien nhò ô vui trông và tien an ô Grande-Monde đều do Thanh chỉ. Trọng ngồi tành bô trong khi Thanh mô bop.

Thu rất ghét những ông có màu keo nên càng cho Thanh thêm niềm.

An xong Trọng về nhà của hai chàng ô nhò Calmette nhàn phe nam ba nhò chôi cho vui những Thu gát rĩ. Nàng nhảy mát cho Ly Hoa rồi bắt Thanh lái xe nhò về building Cẩu Long.

Vừa vào phòng Ly Hoa nhò hỏi ngay:

- Sao may không chũ về nhà tui nó nhàn phe, có vậy tui nó mỗi có cô hỏi xin xỏ mình chũ. Tui nó không con tre nhò thang Tam những tao nhò xai tam hôm nay cùng nhò. Con hôn chũ có hai nhò mình ôm nhau ngủ.

Thu nhun vai:

- May dài với bốn chung qua nhò nhò. Hen chỉ may cho ten Chín Tung lam xa lang. Tao thì hơi khác. Tao kho khan lam, tha là nhò thang Tam mà tao thích. Vì mình tron quyen hanh hai nó và xem nó nhò một mon nhò chôi. Con nhò là kếp thì phải quò luy tao và tình nguyện lam nó lei du chũ là nó lei một hôm hay vai hôm. Bao gì thì lam này, có phải thò suốt hôm cùng phải thò nhò phục vui tao.

- Lam sao may biết nhò tui nó không quò luy may. Nà có đóp náo nhò cho chung bay tỏ nhò?

- Ô thì nhò nhò mat nhò mà sỏ. Nếu tui nó gọi và môi mình nhò chôi nhò, lúc ay sẽ tính. Tao nhò hai nhò nên chạy tình hôm nay. Ngày mai nếu may muốn tao sẽ triệu tập hai kếp khác nhàn phục vui may, chũ chĩa?

Sang hôm sau là ngày chũ nhất. Thu rĩ Hoa nhò an sang ô tiệm mì Cay Nhan Dakao rồi về La Pagode uống cafe. Nàng ngồi quay nhò vào tách cafe bong Thu là len:

- Anh Tam! Lâu qua môi gap. Vào nhò.

Ngôi mà Thu vừa gọi ten là một gái nhò rau quai non, cao lỏn, vừa tỏ ngoai nhò bỗ vào.

Thu giới thiệu:

- Nhò là Ly Hoa, bạn em, con nhò là anh Tam, đò số.

Tam vào trác 34 hay 35 tuổi, ăn mặc kieu thể thao. Vừa ngồi xuống chàng nói nhanh:

- Anh vừa ô Hue vào nhò nhò hai ngày. Nòn nhò tìm em thì lái gap em ô nhò, may qua. Thế náo, có em gái của anh, đáo này lam an ra sao?

- Cùng bình thò thoi. Con anh nha thuộc tay của anh ô ngoai Hue có phát nhò không?

- Dẻ chũ lam. A mà có bạn em nhò. . .

- Dẻ em ten Hoa. anh cũ gọi ten cho tien.

- Tôi nhò nói có em hơi của tôi có một bạn gái nhò qua. Lúc này khi môi bỗ vào nhò tôi nhò choang ngôi vì nhò thay sác nhò của cô, a của Hoa. Ly Hoa nhò mui vì nhò khen:

- Chắc anh nhò chôi cho vui vậy thoi chũ Hoa mà nhò ô chũ náo. Du sao cùng cam ôn anh nhò khen.

Thu cười len khanh khách:

- Ông anh hơi của tao có bang cấp về khoa nhò nhò nhò Hoa a. Mà là nhò nhò thò thò ô ben Tay. Anh nhò du học nhiều nam ô ben Pháp, lái bang đò số ô ben.

Và Thu quay sang Tam bứ môi:

- Anh van giổ tạt nhò tạt cả bạn gái của em, con em thì anh chàng thêm nhò lái một cau bao giổ.

Tam cười xoa:

- Em thì nếp nhát nôm roi, cô khen cứng bạng thõa. Va lại anh ãi khen va nờnh em tở luc em 16 tuoi, anh nghó chac em ãi nham tai vì nhõng lờn nờnh bõ của anh.

Thu cõi tít mat, liéc Tam roi noi:

- Biet the ngay xõa em ãi hanh anh that ky, cho anh chet len, chet xuong ãi bay giõ anh khong con ngoi ãiay ma nờnh bõ ãi ba.

Tam cụng nhìn Thu mot cach tình tở. Chang vay tay goi boi cho banh mì Croissan va cafe.

Thu hoi:

- Anh vào Saigon chõi bao lau?

- Chac la lau. Vì anh ãi nhõn mõ them mot dõc phong nõa ô ãiay. Con nha thuoc ô ngoai Hue anh se giao cho mot ngõõi ban quan ly. Neu tìm ãiõa ãi niem tot anh se xuc tien ngay viéc theu nha, ãi at hang ô cac hang bao che. Khi nao nha thuoc khai trõng anh se ô lai ãiay luon, thang thang ra Hue mot lan ãi ãi tính so ma thoi.

Thu reo len:

- The thì hay qua nhẽ. Anh va em se gap nhau thõng hõn va con chuyen ly dõ của anh ãi ãi dõt khoat chõa?

- Xong roi. Bay giõ anh hoan toan tở do. A, hôm nay em va Hoa ãi co hen ho vớ ai chõa. Neu khong co hen vớ ai thì anh xin mõi ca hai ãi chõi vớ anh hôm nay. Em Thu van ô building Cõu Long ãiay phai khong?

- Ồ, em van ô ãiõ. Tui mình ãi loanh quanh mua sam vai thõ roi ãi Thu Nõc va Bien Hoa chõi.

Tam tiép theo

- Toi ve, thay quan ao xong bõn mình ãi an cõm tay ô nha hang Guillaume Tell, roi ãi ãiay.

Thu cõi tít liéc Tam:

- ãiõ ãiõ la het muc roi a? Chõng trõnh của anh phac hoa xem ra khong co ãiõan hau.

Tam cụng cõi tình vớ Thu:

- ãiõ em ãiõa Hoa ve nha ãi sao ãiõ mình ban viéc nha sau.

Thu chẽ Ly Hoa roi noi vớ Tam:

- Hoa nõ gian chong, ãiõn ô chung vớ em ãi ãiõa thang nay roi, con ãiõa nõ ve ãiõau nõa.

- The a. Vay sau khi ô vu trõng ve anh ãiõa Hoa va em ve nha anh, hay em muon ve building Cõu Long tuy y.

Ô Bien Hoa ve, Tam ãiõa Thu va Hoa ve Cõu Long, hen se gap lai ãi an ãi ãiay.

Tở sang ãiõn luc nay Ly Hoa rat thac mac vì sỏ than mat, la lờn giõa Tam va Thu. Hõ co la anh em hõ that khong? Bay giõ la luc nang phai hõi cho rõ.

Nghe Ly Hoa hõi. Thu ke het khong dau diem:

- Anh la anh hõ tao that ãiõ may. Ba con xa thõ chõ khong phai anh em chu bac hayanh chõ em ban dõ.

- Nhõng theo tao nhan xet thì giõa may va anh co sỏ giao du than mat.

Thu cõi don:

- ãiõng, may co ỏc nhan xet ãiay. Giao du than mat qua ãi ay chõ lai. Nay, noi cho biet chính anh la ngõõi ãi pha trõnh tao luc tao mõi mõi bay tuoi.

- Trõi ãi at! Roi gia ãiõnh may khong ai hay biet gì sao? Hai ãiõa lam sao qua mat mõi ngõõi?

Thu ke lai cho Hoa nghe:

- That sỏ thì cụng chang rõ giõa tao va Tam co quan he huyet thõng ra sao. Nghe noi la ba con xa lac xa lỏ. Sỏ dó Tam va nang gap gõ nhau thõng xuyen la vì hai nha ô sat vach vớ nhau. Tam ãiõc ba me Thu giao phõ viéc kem hoc cho nang. Cho nen chang ai ãi y hay nghi ngõ sỏ quan quít giõa nang va Tam.

Thu yeu Tam tở luc nang mõi 15 tuoi. Nhõng luc ngoi nghe Tam giang bai trong phong hoc của nang, Thu co y ãiõng cham vào Tam. Mõi lan nhõ the nang cam thay nhõ co mot luong ãiõn cham vào ngõõi khiẽ nang lang lang. Nhõng luc biet rõ nha khong co ai ngoai nang va Tam ngoi trong phong hoc thì Thu tien xa hõn. Nang keo ghe ngoi sat vào Tam, co y thõ vào ma Tam. Roi nang gia vớ hõi met nga ãiõu dõa vào vai Tam.

Nhõng luc ay nang muon Tam ỏm nang va hõn nang nhõng Tam chang lam gì het. Nang tở hõi sao anh Tam chang ãi y gì ãiõn mình ca. Nang ãiõc rat nhõu tiếu thuyet lang man nen nhõm nang. Nhõng mõi tình trong tiếu thuyet anh hõõng rat nhõu ãiõn sỏ mõi mong của nang. Co khi nang tởõng tởõng rang Tam va nang yeu nhau tha thiet, lam tình vớ nhau. Ngoi dõa vai, thõ vào co va mat khong thay co hõi qua nao nen Thu nghó phai ãiõi chõi thuat, nang nghó phai tao bao mõi mong loi cõn sỏ chũ y của Tam. Song le nang chang biet phai lam cach nao. Cõ nhõ the cho ãiõn nam nang vớ tron 17 tuoi.

Bay giõ nang biet nang phai lam gì ãiõi chính phuc Tam: ãiõ la cai than hình nay nõ ãiay nhõng ãiõõng cong khuẽ gõi vớ nui ãiõi khuẽ suoi hap dãn ma tao hoa ãiõa cho nang. Mõi khi ãiõng trõc tam gõõng lỏn treo trong phong riẽng nang thõõng

lạy tay vuốt ve xoa nắn khắp ngời trong khi mặt nàng chăm chú nhìn vào gỗong. Nàng nằng nịu như hoa lên bop nhe nhe, lạy may ngon tay se se nầu vui. Nồng tác này làm nàng rạo rức. Khi nàng nỡ tay xuống vuốt ve cái mu vôi mô lông vữa lun phun thì sở rạo rức càng tăng. Tờ nhiên nàng này ra ý nghĩ bop bop cái mu. Nàng bop bop một lát thì mặt nàng nóng bỏng lên, một khoai cam rất là chảy rần rạt khắp ngời nàng. Bop mu nhỏ vậy chổng vai ba lán, nàng này ra sang kien môi cho một ngon tay tro vào cái khe hở giữa hai mep mồm của cái mu. Di nằng ngon tay tờ tờ xuống khe hở. Nàng làm nhỏ vậy trong khi mặt vẫn nhìn vào tấm gỗong. Cái mu của nàng trắng phau. Nàng lạy may ngon tay banh hai mep ra. Phía trong là một màu hồng hồng. Nàng có ngon tay vào mạnh hơn, nhanh hơn. Hồi thì nàng trở nên dồn dập, ngời nàng nóng rần. Càng có ngon tay nhanh chóng nào càng có cảm giác môi là hơn. Bấy giờ nàng mới biết sở nằng chạm vào cái chỗ kín nầu này nó nếm lại sở khoai lác mà nàng chừa tổng nếm mùi. Sau lần nầu tiên, Nàng nỡ có thói quen mới tới sau khi tắm xong vào nằng trở về tấm gỗong là xoa nắn khắp ngời, rồi nỡ tay xuống phía cái mu bop, cho ngon tay vào có xát giữa cái khe hở để tìm cảm giác lại. Nàng biết nỡ là sở thú đam, danh từ mà sạch vô nơi vẻ tình dục do tui bản nỡ cho nàng nọc văn thông nể cấp.

Một hôm tui bản nỡ cho nàng tập truyện đam mà các cô len lút truyện tay nhau nức say mê. Tờ nể của tập truyện quay roneo ay là: "7 nếm khoai lác". Truyện thuật lại tuần trăng mật của nời vô chong trẻ môi côi.

Nam trên giường nức tập truyện này Thu nỡ tổng tổng nàng là có đau con Tam là chủ r. Những nời ta canh chủ r thúc cu vào am nầu nhập liên hồi khiến cho có đau sởng qua này hạn ngời lên, là những nời Thu nức say mê nhất. Vữa lúc ay Thu vữa nức vữa thú đam. May nời ta canh bu liem con hạp đàn hơn nữa. Nức những nời này Thu tổng tổng Tam nằng cúi xuống bu nàng, Và Thu có ngon tay vào cái khe hở của âm hơ càng lúc càng nhanh cho tới khi nàng nất nức nhanh cao của khoai lác.

Đam thúy trong am nầu trao ra một năm tam khan trai giường. Nàng cam thay sởng mới khi thú đam những nàng biết muốn nất nức sở khoai lác thật sở thì phải có nầu ong, tức là có con cu bang gàn, bang thốt nức vào âm hơ. Ngoài ra thú đam bang cách nào nể nểathì cũng ch là sở tổng tổng kem xa thốc te.

Và nghĩ nể thốc te Thu lại nể nể Tam. Nàng tức ong anh hơ này làm: ba con xa lác, sung nểi bác ban chừa tới nểi mà anh có làm nhỏ là anh ruot của mình, không dám om, không dám hơn mình bao giờ. Anh hơn mình 5 tuổi, chắc là có làm tình với nầu ba rồi, vậy anh thừa biết là mình yêu anh, muốn đang hiện cho anh, vậy mà anh có làm ngỗ, giả mù sa mờ. Nức nể nức lại mãi những nời ta canh an ai trong tập truyện, thú đam mãi cũng thay nham. Nàng quyết phải dụ ong anh hơ nỡ anh ta vào trong. Thu nghĩ thờ nể cho Tam nhìn thay cái thân hình này nể, cái ngực càng tròn, cái mu nểi mọc lông lun phun xem phản ồng anh ra sao.

Thu nghĩ ra một kế. Nàng hẹn Tam qua gặp nàng vào một ngày chủ nhật mà nàng biết chắc cả gia nểng sẽ ra Vũng Tàu chơi nể sang hôm sau mới về. Nàng cùng gia vô sắp xếp quan ao tam nể cùng nể. Những sang sớm chủ nhật khi mới ngời nể san sang nể lên nểng thì nàng nói nàng nầu bụng qua chắc phải ô lại nhà.

Nểi cả nhà nểi rồi nàng mới sang gọi Tam. Chang nể Thu cho biết cả nhà nểi Vũng Tàu qua nển hôm sau mới về và Thu nghiệm chnh bao Tam phải ngu ô nầy nểm này kéo nàng sở ma, hoặc có kế gian lên vào nhà thì nàng làm sao nểi pho.

Tam hỏi:

- Vì sao cả nhà nểi chơi mà em không nểi?

- Em nểi nểnh nểi rồi nầy chỗ. Những lúc này em nầu bụng qua, nầu quan quai nên nểnh phải ô nhà.

Nàng bảo Tam xuống đôi bếp phụ với nàng nấu vài món nể hai anh em cùng ăn.

Một lát Thu kêu lên: "Trời nóng quá" và nàng vào phòng tam côi nể ra soi nểc ao ao.

Phòng tam nam ngay cạnh nhà bếp cách nhà trên cái sân nhỏ. Cái ban nểi thái thòt, làm nểi an kê sát sân. Nểng ô nầy nhìn xeo qua là cửa phòng tam, ch cách mấy bậc.

Tam nểi côi ao sớm, ch con mac cái ao thun, nểng nểng xát thốc an. Thu vữa tam vữa nói chuyện với Tam.

Bong Thu nói vọng ra:

- Anh Tam ôi. Lúc này em quên lạy cái khăn tam vào nể lau, vậy anh lạy nểm vào nầy cho em, có nểc không?

- Nểc chỗ. Tam nói

Chang bậc xuống sân, lạy cái khăn tam treo trên sởi day. Khi chang bậc lại trở về cửa phòng tam nểnh bao Thu he cửa ra cho chang nỡ khăn vào, bắt ngỗ cửa phòng tam mở toang. Thu nểng ngay sau cửa, trần trướng, nểc con nểng trên ngời. Tam choang vang trở về thân hình này nể toàn vẹn, trắng hồng của Thu. Mu của nàng nểi mọc lông nể lun phun, cái bụng phang, nểi vui càng lên nể hai trai bởi nể. Nàng nằng vuốt ngực bang cả hai tay.

Rat tờ nhiên, Thu bảo Tam:

- Anh nỡ khăn cho em. Tam một cái mặt qua. Anh có muốn tam trở về khi an không?

Tam ừ ô. Có em hơ chang nểng nể, tay voi cảm cái khăn trong nể một pho tổng về nể.

Nàng nếp qua, sắc nếp của nàng, của thân hình nàng làm Tam ngỡ ngàng quên cả việc bao nàng hay không của phong tam lại.

Thu ngỡ lau ngó, van nể của mô, vữa lau vữa nhìn thang vào mặt Tam, ve thách nể.

Tam nuốt nấc miêng. Chẳng bao Thu:

- Sao em lại mô toang của nha tam ra trong khi chửa mặc nể. Nặng của lại nể Thu.

Thu cười giọng mỉa mai, che giấu:

- Anh nể nhìn thay hết rồi, việc gì em còn phải nặng của lại nữa. Bơ anh xấu hời a? Anh là sinh viên trường y dốt, cũng là một hời số tại tổ thì em nghĩ anh chẳng có gì nể mặc cô khi nhìn thay một cô gái hoàn toàn khoa thân.

Tam nói nhỏ nhỏ:

- Sao bừa này em tạo bao qua vậy. Mình là ba con, anh em, những anh là trai em là gái, em nể cho anh nhìn thay em nhỏ vậy có thể hai cho em nể.

- Hai ô chời nào? Thu vữa hời vữa lay cái áo nột vữa mặc vào. Nàng quên hẳn chuyện nặng của phong tam.

- A, a khi một ngó nể nhìn thay một cô gái nếp cô trương, nặng trông mặt anh ta thì anh ta rất có thể nể cô gái xuống làm bay làm.

Thu cười khúc khích, nàng lay áo mặc vào trong khi nàng van nể cho hai bờ nàng trong trôn:

- Em biết rồi là anh chẳng bao giờ dám làm việc nể cho nên em môi môi của phong tam ra.

Tam nể quay lổng lai tiến về phía bếp, chẳng chừ hời lên một tiếng. Chẳng nể có con là một thiếu niên nữa mà không biết cô em hời cô y làm nhỏ vậy nể trêu chẳng.

Tam biết tổ gan hai nam này, cô em hời kiếm học trợ của chẳng nể yêu chẳng. Thì còn gì nữa, cô ta gái vô nểng chạm vào ngó rồi lại ngá nể vào vai chẳng, mặt nhìn vào mặt chẳng nể nể. Chừ con nể Thu chửa tởn tình với chẳng bang lổn nói mà thôi.

Thu nể mặc xong áo quan. Nàng nể về phía bếp hời Tam các món ăn nể chín chửa. Giọng nàng tởn nhiên làm nhỏ chuyện vữa qua không hề xảy ra. Trong bừa ăn nàng hời Tam về những cô ngó mau nặng cho chẳng về khoa thân.

Tam giảng giải:

- Lúc con nể học ban thối gian ô trường My thuật anh và các bạn anh nể làm quen nể với mấy cô làm kiểu mẫu cho trường. Khi bốn anh không còn học ô trường My thuật nữa thì bốn này tiếp tục liên lạc với mấy cô nể hời nể xổng về của anh hoặc bạn anh làm mẫu.

- Hời nể là ngó mau chuyện nghiệp, chắc chắn hời không ngóng chừ nào khi khoa thân nặng trông mặt nể nể. Con em, em không là ngó mau, vậy chừ nể anh lúc này em khoa thân nặng trông mặt anh, em có mặc cô không?

Tam nhìn cô em hời do hời. Chẳng biết Thu có tính tình nghịch, chẳng nhún vai:

- Nao ai biết nể em. Những anh hời thật vì sao em làm nhỏ thế?

- Anh không biết a? Gian dò là vì em muốn cho anh nhìn thay thân thể em, nể anh biết rằng em nể lớn, là một cô gái ô vào lứa tuổi có thể lay chông nể rồi, chừ không còn con nết nữa.

- Vậy sao. Rồi anh phải làm gì?

Thu trông mặt nhìn Tam:

- Làm gì thì anh phải biết lay. Anh cô gái vô hời. Giữa anh và em tuy hai gia nể là ba con, những theo ba em nói thì ba con xa lạc xa lổ. Nể nể chắc anh cũng biết rồi hôn em. Chúng mình không thể làm nể côi những nếu yêu nhau cùng chẳng có tởn gì. Vậy tại sao anh cô tranh nể, không có cô chừ au yem nào với em hết.

- Anh nể có biết y em muốn thế. Tại em không tởn tình với anh thì anh làm sao nể nể y nghĩ của em.

- Em không thuộc loại lang mạn. Em không tởn mong cho nên em không tởn bang lổn nói, những cô chừ, hạnh nểng của em nể nể cho anh biết là em yêu anh. Anh nể nể y nghĩ của em tởn trong anh mặt của em mà anh Tam.

Tam nắm tay Thu, gát nể:

- Anh biết em yêu anh qua những cái nhìn thiết tha, qua sở nểng chạm, những chừ vì nghĩ nểng quan hệ ba con mà anh phải tang lổ nể thôi.

Giọng chẳng tha thiết:

- Anh cùng yêu em chừ có phải không nể. Ngôi dạy em học nể hai nam này làm sao anh không thể yêu em?

Thu nhìn thang vào mặt Tam:

- Em nghĩ ngó nể anh môi nói ra làm. Anh có thể chừ mình nể không?

Tam không nể, chẳng ôm Thu vào lòng, nể mọi trên mọi nàng. Nể hơn nể khiến Thu ngáy ngáy.

Khi chẳng buông nàng ra, nàng nhìn Tam nể nể, rồi nàng ôm nể Tam keo xuống.

Nể hơn tởn nể kéo dài hôn. Thu ngó dữa vào Tam, về mặt hẳn hời. Một lát nàng bao:

- Hai nể mình dọn dẹp bàn ăn xong, rồi lên lau anh chừ em làm bài nghe.

Ngoi nghe Tam giang bai ma Thu ñe tam trí troi tain ñau ñau.

Bong Thu kêu lên một tiếng lớn: "Oi cha, ñau qua !" Xong nang ồm bụng.

- Sao vậy em? Tam hot hoang hoi.

- Chồng ñau bụng của em no lai tai phat roi. Hoi khuya em ñau qua la ñau, cho nen sang nay em phai ô nha ño. Oi, oi, lai ñau tro lai roi. Nguy qua. Tam chõa kòp lam gì thì Thu ña lai nam len giông. Nang lan loai kêu trôi khiên Tam hoang sô.

Chang lynch quynh chang biet phai lam gì ñe giúp cho nang bôt ñau. Thu ồm bụng ren len một chap, roi liec Tam bao:

- Anh ñi tìm chai dau gio ñem lai ñay.

Tam chay xuong lau, tìm ñồc chai dau ñem len thì ña thay Thu côi phang ao ngu va cai nôt vui. Thu vòa ren vòa yeu cau:

- Anh ôi, em ñau qua chác chet mat. Co dau roi ño ha! Vay anh hay xoa xoa khap bụng em ñi.

Tam lam theo lời Thu.

- Anh xoa mạnh vào. Kieu nhô ngôoi ta lam mat xa vay ño. Ui cha, ñau qua.

Tam bắt ñau dung cả hai tay xoa mạnh sau khi ña bôi dau. Một lát Thu lai ren:

- Nguy roi, bay giô côn ñau no lai nhích xuong dôi nôi, ngay bụng dôi của em. Anh giúp em ñồc không?

Tam lo lang:

- Anh phải lam sao bay giô? Hay anh ñoai em ñi bac số nhe. A, ma hom nay chui nhât cac phong mach ñieu ñong cõa.

- Không can ñi bac số. Anh hay tuot quan ngu va cai quan lot của em ra ñi.

Tam ngan ngai nhõng thay Thu co ve ñau qua, nang nhan nhoi trong rat tham hai thì không nô tồ Choi. Chang voi tuot cai quan va cai sỉ líp của nang ra.

- Bay giô anh dung cả hai tay chà sat bụng dôi của em ñi. Ñõng co thoa dau.

Tam lam theo. Chang lo lang cho Thu that sô. Chang ñang xoa xoa nô Choi tiep giap của long mu va bụng dôi thì Thu cam tay chang ñe ngay trên cai mu. Tam nhìn Thu. Nang ña nam nghiên mat nen chang chang ñoc ñồc y nghi của nang.

Thay Thu không noi nang gì nen Tam cõ ñe ban tay nam yen trên mô long lun phun. Chang noi tham: mu của con be nô ñep lam sao. Long môi mọc chõa ñồc dai lam nen rat mìn mang. Da thôt nô ñay ño hong hong. Vì long môi lun phun nen mau trang ño của hai mep am hoi lo ra ño. Cai mu no tron, nay nô. Cai khe hô giữa hai mep khít rôt.

Thu lai ren r:

- Anh ñe tay nam yen ño am ho? Không xoa bop cho em bôt ñau a? Bay giô nô chay xuong Choi ño roi không con ô bụng nôi. Neu anh thay ngai thì thôi anh ra ghe ngoi ñi, ñe em tồ xoa lay vay. Oi cha ñau, ñau qua.

Tam hot hoang voi di ñong ban tay that nhe.

Thu thô ra:

- Ôi, anh lam vay ñi, em cam ôn anh. Lam nhanh một chut nôi ñi. Xoa vong quanh.

Tam lai riu riu lam theo, cõ khoi giô không. Ñau gì ma nhe Choi nhôc the nay. Tay xoa xoa cai mu, Tam khôi sô thay hoi nong truyen qua tay mình. Chang ña hong tình len roi. Con cu ña ngọc ngọc cai ñau trong quan. Chang coi gang kem lai nhõng chà trong may phut ngan ngu, cu chang cõng len nhanh chong. Giô thì no ña nhô một khuc cui.

Chang ñong ño, chang can che dau gì con cu nong. Chang ñong sat giông Thu. Ñay la cai giông lo xo kieu Hong Kong, hoi cao, nhõng cai ñay quan chang nam ngay trên tam nem.

Thu ña mô mat. Nang liec nhìn thay sô cõng cõng của Tam. Nang quyet ñinh rat nhanh:

- Hom nay se la ngay dôt ñiem. Kho co cõ hoi nao khac. Mac ke sô the roi se ra sao. Hai ñoai dat nhau sang Phap ô roi lam ñam cõi ben ay co sao ñau. Anh hoi Tran, mình hoi Ñang, co day mô re ma gì vôi nhau ma sô?

Thu nong qua roi. Không con cach nao trôi ve ñiem xuất phat ñồc nôi. Nôc nhôn tồ trong am ñao ña chay ra. Nang ña cam thay khoai lac ô gan ke. Va chang nang cung thay cu của Tam cõng cõng len, nghĩa la anh chang cung nong lam roi. Vay con ñôi gì nôi.

Vì nôc nhôn chay ra nhieu nen Tam cam thay ban tay ròn ròn. Mui nong nong toa nhe. Tam hít hít mui. Chang thay nô thôm, một mui thôm ñac biet của con gai.

Thu muon bao Tam cui xuong hơn mu nhõng nang ngai chang biet noi nhô the nao. Sau cung nang bao Tam:

- Bay giô em thay toan than lanh run anh a. Oi, lanh qua, ma van ñau ngay Choi ay nôi. Vay anh côi quan ao leo len ạp cho ngôoi em nong len, ñồc không anh Tam?

Tam giôt mình hoi hoang. Bay giô ma côi quan ao ra nam ồm nang nhô lời yeu cau thì con cu nong của chang giao vào ñau? Thu nô biet mình nong thì nguy to.

- Nhanh len anh, em lanh qua roi ñay ne.

Tam không the chan chõ hôn nôi. Chang voi côi quan ao, chà mac cai quan lot nhô vòa che con cu. Nhõng bay giô nô cung chang che ñay gì ñồc nôi. Cai sỉ líp ña cang len ô phía trõc.

Thu liếc nhìn hai búi của Tam. Con cu nhỏ muốn chọc thủng cái quần lót. Lòng nện ló ra ô chọi bụng dỗi của chàng. Chàng nhìn thấy mây sôi long của Tam mà Thu nũng nịu dỗi dòi. Nang von thõa hồng cái mau dâm di truyen của cha lan mẹ. Nổi long mây rậm nện của nang nĩa to cao nệu nio.

Tam nĩa leo lên giường. Cái giường lo xo nhún nhảy.

- Ôm em nĩ anh. Ôm chặt vào. Oi em cảm thấy lạnh quá, lạnh run ngổn nĩa nẻ.

Thu nam nghiêng nang ra đầu nĩa Tam cùng nam nghiêng nhờ nang. Hai ngổn ôm nhau, Thu gác nũi nang lên nũi Tam. Con cu của Tam bay giở nĩa đồng nũng len nhờ cọt cọt. Nẫu nỏ cơ cơ vào âm hơ của Thu, nũng nỏ van con cách một lớp vai. Thu nam tay Tam nĩa vào cái mu, . Nang nỏi khe:

- Xoa xoa chơi nầy của em nĩ. Nỏ van con nĩa nio.

Tam vĩa xoa vĩa nghĩ ngổ:

- Con nỏ nầy liêu quá. Cọt quan ao trỏc mắt trai nĩa liêu, bay giở lại bắt mình ôm và xoa xoa cái mu. Nieu nầy mình kho tron thoát. Liêu mình có dâm pha trình nỏ hay không nĩa? Con gái gì mà lại tan cong con trai tôi tập nhờ the nầy. Chắc trên nĩ có con nỏ nầy là một. Cọt nĩ tìm trau.

Chàng con nĩa suy nghĩ lan man thì Thu nĩa ôm chàng hơn len moi rất lâu. Lúc buông chàng ra nang nỏi:

- Em thật sỗ hồng lam rồi. Em thêm nĩc anh hơn khắp ngổn. Chiều em nĩ anh.

Nang nhìn chàng bang cạp mắt van lên, nai nẻ. Tam cùng hồng tình nên chàng cuoi xuống lam theo lỏi Thu.

Khôi nĩa la cái cơ trang ngăn nhờ cơ thiên nga. Rồi nĩa cái ngổc. Chàng bop nhe một bên vú, bên kia chàng vĩa bop vĩa ngam nĩa num vú. Cơ tiếng thỏ dai của Thu rồi hôi thỏ gập rút hôn. Tam bu nũi cả hai bên vú. Nẫu num vú nio nhờ cơ thoa son, cang cồng len sau khi nĩc Tam ngam và bu.

Chàng muốn ngổn lại không tiến xuống nữa nên bu hai num vú mãi. Một lát Thu khe nỏi:

- Anh hơn em ô phía dỗi nĩa chổ.

- Chơi nào? Tam ngổn bu ngổc len hỏi.

- Ô ngay cái chơi mà lúc nầy em nhờ em xoa nio.

Tam nghĩ rất nhanh: "Chết chửa. Con nỏ nầy qua quạt lam. Con là gái trinh mà nỏ nĩa biết cái vui bu lon rồi! Ai dạy nỏ vậy kìa?"

Tuy nghĩ vậy những chàng cứ chiều theo Thu. Nĩnh bụng sau khi bu, chàng sẽ tra cho biết ai dạy nỏ. Tam hơn cái run trỏc khi tiến xuống dỗi. Thu nầy ngổn len vì nang cảm nhờ cơ một luồng nĩa chạy tở cái ron xuống nĩa âm hơ.

Ban tay của Tam xoa nhe cái mu lun phun long tở.

Chàng cuoi xuống khôi sỗ liếm thật nhe trên hai cái mep lên. Khi liếm nĩa xong ba vòng, chàng môi khôi sỗ can nhe từng khoang thỏ cơ long mem. Can thật nhe rồi kéo ra một chút. Cơ tiếng ren của Thu. Can giáp vòng, chàng lại quay trở lại nỏ xuất phát.

Thu vĩa ren nỏ nỏ vĩa hít ha. Nang nỏi tham:

- Anh Tam cùng yêu mình thật nĩa chổ. Không yêu sao lại an lon mình nhờ the nầy.

Nang vỏi tay xuống, xoa xoa mô toc hôi quan của Tam. Sau khi liếm và an hai cái mep ngoài. Tam vach cái khe ra. Chàng khen tham: "Nỏ nhờ son, lon gái trinh cơ khác". Tam cuoi xuống lỏt nĩa lỏl trên hai mep nỏ. Thu nầy ngổn len, nầy nầy liến mây cái. Mọi Tam ngam hai cái mep nỏ nỏ hong, trong khi cái lỏl không ngổn liếm. Thoát nĩa liếm chầm, sau nhanh dầm.

Thu cảm thấy sỗng qua. Lan nĩa tiến trong nĩc nang nĩc một ngổn nĩa ong bu, liếm. Nỏc mây tập truyen nang cùng cơ thay tác giá mả ta những pha bu lon nang van ao ôc nĩc la ngổn trong cuoc, nĩc hồng sỗ khoai lạc mà tác giá mả ta trong quyen dâm thỏ thì giở nĩa nang nĩa nĩc bu thật sỗ. Con gì sung sỗng hôn.

Bóng Thu giắt nầy ngổn len. Nẫu lỏl của Tam ngoay ngoay nỏ cửa mình nang.

Cái lỏl ngoay lúc chầm lúc nhanh. Dỗng nhờ nỏ nĩa tìm nĩc len lỏi vào phía trong nĩc nĩa. Cửa nĩc qua chặt, qua khít, lỏl phải len lách mãi môi vào nĩc bên trong. Nỏ ngoay ngoay hai bên vach khiến dâm thuy của Thu ỏa ra.

Nang không ngỏ nầy nầy ngổn len, hai chân nang hôi cơ len. Miếng Thu ren nẻ, hôi thỏ nang nĩc quang gan nhờ ngổn hút hôi. Nang lap bap:

- Anh ôi, em sỗng qua. Anh nĩc ngổn nghe anh.

Cái lỏl bay giở nĩa nam gon bên trong âm nĩa. Nỏ cang quay, nỏc nỏn cang trao ra lenh lang. Thu ren tở hôn và theu thao mây tiếng: "Em sỗng qua, em sỗng qua".

Thu ôm chặt nĩa ngổn tình an nhe vào âm hơ. Nang xoan tốc Tam mọi khi cái lỏl quay mạnh hôn.

Một chap Tam rút lỏl ra. Chàng ngổc nĩa len, hít vào một hôi dài. Tở nầy giở chàng gan nhờ ngỏp thỏ vì mũi chàng an sát vào âm hơ rồi hai tay của Thu con an nĩa chàng vào sát hôn nĩa.

Thu thấy Tam ngổn thì la len nỏ nỏ:

- Biết, hai ngỗng xoay ngỗng nhau rồi ba bui ong, ong bui ba.

- Vay mình làm kiểu nào rồi anh.

Tam quét một ngón tay vào má Thu:

- Em qua làm này nhé. Những xong cái trò 6*9 là mình van hát rồi nghe.

Thu nhìn Tam về bí mật:

- Chuyện rồi con tuy.

Vừa ngậm cu của Tam, Thu vừa tận hưởng sở khoái lạc do lỗ của chàng liếm vào miệng nó. Mỗi khi sống qua nang phải nhả cu của Tam ra rồi ren cho nó nữa. Chẳng mỗi lần phút sau nang lại rung mình lại tuôn chất khí ra và hít nó vào khoái lạc một cách nhanh chóng. Nang ra nhiều quá khiến cho Tam phải liếm thật nhanh không kịp cho đăm thuy chảy xuống giường.

Sau vài giây phút lờ mờ, Thu hoàn hồn trở lại. Nang vẫn còn ngậm con cu trong miệng, một con cu cứng ngắc. Nang tỏ như: "Mình ích kỷ quá! Anh này bu cho mình sống thêm hai lần mà mình vẫn chờ làm cho anh sống lần nào."

Nghĩ vậy, Thu chăm chú vào việc. Nang liếm hai lần dài rồi cần nhẹ cái búi da.

Nóan nang liếm lên phía trên, liếm thật mạnh. Tôi chờ đợi lâu nang liếm thật nhẹ, nhanh lâu lỗ vào cái nóong che nhỏ.

Tam giật bắn ngẩng lên nhiều lần vì lâu lỗ của Thu làm việc thien nghe quá.

Một lát Thu ngậm trọn đầu cu vào miệng bu, trong khi lâu lỗ vẫn liếm.

Bỗng Tam rung mình. Chàng không còn có thể từ chối nữa. Tinh khí từ hai lần dài chạy qua ông dần tỉnh bạn ra khỏi giấc ngủ, chạy vào cương hòng của Thu. Nang ngậm quai đầu chất hân, bu mạnh hân. Tinh khí bạn ra từng giọt nóng hổi. Thu nuốt hết, nuốt trong khoái lạc. Một lát con cu ngừng giật giật. Tinh khí đã bạn ra hết. Thu rút nó ra từ trong miệng, nang bop bop nhẹ và liếm những giọt tinh khí còn sót lại rồi quai đầu.

Tam cảm thấy ra rồi chán tay, những Thu vẫn tận hưởng khoái lạc nhờ thông. Nang bảo Tam nằm nghỉ cho khỏe rồi nang xuống bếp pha hai ly sữa sôla nóng.

Uống xong ly sữa Tam nhắm mắt quan sát vào thì Thu ngán lại. Nang bảo:

- Bơ anh đừng nữa về hay sao? Bây giờ môi cơ hai giờ trưa, trời nắng chang chang anh này ra ngoài làm gì? Nằm này ngủ với em một giấc.

- Thế cô này trần truồng nhờ thế này ngủ à?

- Chỗ sao! Ai vào đây mà sờ. Trời nóng nói lời thôi thôi. Ôm em cho em ngủ trong vòng tay anh này. Tôi, mình này nha hàng ăn cho nó khoái khẩu rồi hai đứa lại về đây nấu cơm.

Nghe Thu nói tôi lại nấu cơm Tam hồi ngại. Chàng nghĩ: "Chieu con nhỏ này bằng cách bu miệng và lỗ thì cũng nóong rồi. Và lại nó cũng biết cách bu cu rồi, biết nạp lại cho mình sống thì có thể tạm chờ cái trò này, ít nhất là qua đêm này vì về gì mình cũng phải ngủ ở đây để canh "má" cho nó kia mà. Tuy nhiên nếu nó nói này xa hôn nghĩa là bắt mình chờ nó, phải trình nó thì mình sẽ phải nói phớt ra sao. Phải trình nó mà ba mà nó biết nóong thì mình chẳng còn cơ nóong nữa thôi".

Nếu mà Tam lo ngại rồi cũng phải thôi.

Thu ngủ một giấc dài, tới khi tỉnh giấc thì mặt trời đã sắp lặn. Anh nắng vàng nhạt của buổi chiều tà yếu ớt xuyên qua cửa sổ. Nang mở mắt ra thì thấy Tam vẫn còn ôm nang trong vòng tay, một chân gác lên đùi nang. Thu nhẹ nhàng lên mời Tam rồi nang khẽ gõ tay Tam ra, nhẹ nhàng nhờ một con mèo nang treo qua ngỗng Tam xuống bếp làm ly sữa nóng nữa. Uống xong nang trở lên lầu.

Tam đã rồi thế này. Bây giờ không có thu nằm trong vòng tay nên chàng nằm ngửa, hơi thở nhẹ, khuôn mặt pháp phồng. Thu nhìn xuống hai bờ, con cu của Tam không chịu hạn mà nó hơi ngóc đầu lên. Thu cảm thấy nó trong tay khỏi sờ môn trơn, vuốt ve nhẹ nhàng. Nóan nang liếm từ dưới lên trên. Một phút sau cu của Tam đã hơi cứng cứng. Thu ngậm trọn nó vào miệng rồi bu, vừa bu vừa rút ra rồi vào.

Có tiếng ren nhỏ nhỏ của Tam. Thu không lâu ý đến phản ứng của ngỗng tình, nang chẳng muốn cho cu của Tam cứng cứng trở lại nhờ hơi sang. Chẳng mỗi phút sau Thu đã thoải nguyện. Cu của Tam, nằm trọn trong miệng Thu, bây giờ đã cứng cứng nhờ khúc gỗ.

Tam ừ ừ, cửa mình, rồi mờ mờ. Chàng nhìn xuống hai bờ. Thu nằm nằm giữa hai chân của chàng, một tay nang bop hai lần dài nhẹ nhàng, tay kia nằm phía dưới con cu, miệng nang ngậm gan trọn vẹn phía trên, lỗ nang liếm vào những nóong gan, lâu nang cúi xuống ngang lên.

Tam nghĩ: "Mà kể rồi cho nó bu tôi khi mình ra sau rồi mình bu nó một lần nữa thế là xong rồi."

Chàng vừa nghĩ tới rồi thì Thu đã nhả cu chàng ra ngoài nhòm dáy và hôn lên môi chàng một cách say sưa. Nang nói rất em nhỏ rót vào tai chàng:

- Bây giờ em nằm xuống, anh leo lên rút cái của anh vào. Em cho anh cái mang trình quý báu của em rồi chịu không?

Tam nhìn nang không nói một lời nào rồi mờ mờ do hơi. Lầu lầu chàng môi hơi:

- Em nữa suy nghĩ kỹ chưa? Chúng mình nữa có thể trở thành vô chồng. Em cho anh rồi mai kia, trong niềm tận hồn em sẽ trả lời ra sao về việc em mất trinh.

Thu xí một tiếng rồi bấu môi:

- Bây giờ mà anh còn nói nên chuyện con gái về nhà chồng phải con trinh nguyên nữa thôi ư? Em học trường năm mà, anh nào cô em thì phải hiểu rằng gái văn minh sống theo tập quán của người Tây phương khi về nhà chồng khó có thể con trinh nguyên. Bằng lòng hay không tùy ý. Và lại em tính mình cứ giữ bí mật thì ai hay biết mà thôi, mà nếu có thể thì mai kia anh sang Pháp, em sẽ theo anh, và hai tui mình làm năm cô em bên ấy có gì trở ngại nữa.

Nàng ôm Tam hôn, khẽ bao chàng nữa cái hôn ra cho nàng quyen vào hôn nàng. Thu bu hôn của Tam rất ngon lành.

Chuyện hôn hít thì nàng thảo tả lảu. Rồi nàng thu về vào tại Tam:

- Nồng ý nghe anh. Em cho mà anh không nhận em nói gian lên bây giờ, và em sẽ khóc, có thể em sẽ nói tức nữa chửi gian anh nữa cô này.

Tam can vào vành tai nàng:

- Em có biết là em liệu lòng làm nữa không? Và lại rút vào em sẽ nữa làm. Nấu thau máy xanh, tôi chẳng nữa em sẽ khóc và chửi anh cũng nên. Thôi, nồng nghe Thu.

Thu giãy nảy lên:

- Em khóc bây giờ nữa nghe. Em biết là sẽ nữa làm, những rằng nào thì em cũng bỏ qua cái cau ấy một lần, có chạy thoát nữa nữa. Hay cha mẹ suốt đời em chỉ cho liêm và bu nữa anh nữa làm. Nồng số em nữa. Em nữa chuan bỏ tình thân rồi, em sẽ can rằng chửi nữa. Nghe nói nên lần thử nữa thì sẽ hết nữa, và sống làm. Em mẹ làm. Chiều em nghe.

Tam văn lòng không. Chàng ngán thật số. ngán ba mà Thu. Chàng cũng muốn làm chỗ. Để gì nữa pha trộn một nữa con gái đẹp nữa con nhỏ này.

Thu nhìn chăm chú vào mặt anh nữa xem anh phản ứng ra sao.

Thấy Tam có vẻ ngờ ngợ, nàng nói gian thật số, là lên:

- Nở cười lên. Gái trinh đang nên miếng mà con ông eo, tả chơi. Hay là anh chỉ biết thôi chỗ chỗ biết chơi?

Rồi nàng cười lên khảnh khảnh hạ thấp giọng:

- Anh Tam, anh chưa nữa gái bao giờ phải không?

Chàng mở tròn mắt nhìn nàng, ngạc nhiên thật số:

- À, bây giờ em bắt nữa nói tức rồi nữa phải không? Ai dạy em vậy?

- Xôi ôi, tui con gái học trường năm mà. Không nói tức bằng tiếng Tây thì nói tức bằng tiếng ta, gặp nhau nói chuyện tiểu lâm bằng thích. Anh không biết à.

- Tỏ hỏi anh sang nhà này nên giờ có nghe em nói tức bao giờ nữa. À, ra thế này. Ở nhà thì các cô ngoan làm những khi tu tập rằng các cô lại thì tha hồ nói tức phải không?

Thu cười:

- Chàng những nói tức mà con chửi tức nữa. Tui nay học ở Marie Curie chỗ cô phải đàn ô tu viện Sacre-Coeur nữa. Anh mà không quyết định nhanh em sẽ nói tức thang vào mặt cho mà xem.

- Nói nữa, mi nói nữa, ta san sang nghe. Tam cười cười.

Thu hàng giọng rồi nói to:

- Hay nghe cô nông ra lệnh cho nhà người này: cúi xuống bu lớn cô nông nhanh lên. Bu xong leo lên nữa. Không biết nữa thì sẽ bị phạt 100 rồi.

Tam cười lan lơn. Thu cũng cười. Nàng dụ dỗ:

- Làm nữa anh. Thôi cúi xuống bu em nữa nữa rồi hỏi sau sẽ phản giá.

Tam hôn vào hai nách của Thu. Mỏi hỏi nữa rờn ra ô nữa này. Nói là mỏi hỏi chỗ chàng hỏi tí nào cả. "Mùi của gái trinh nó thơm thật, nhất là gái trinh con nhà giàu" Tam nói thắm trong bụng "Ngay nữa nốc tả trong am nữa nó chạy ra cùng chàng có mùi gì". Tam liếm những giọt mỏi hỏi ô nách.

Thu cười khúc khích:

- Nhót em anh.

Rồi nàng ôm nữa Tam nữa xuống phía dưới: dang hai chân ra rồi vờ vờ vào nữa Tam: bu nữa chồng ngoan. Em yêu anh nhiều.

Tam ban hai mep lên ra, liếm khắp hai mep nhỏ. Một lát nên choi cựa mình.

Chàng rờn bụng sẽ liếm ô nữa ấy thật lâu nữa nữa nhón của Thu chạy ra nhiều chỗ nào tốt chỗ ấy.

Chàng sẽ không liếm nữa nhón nữa lát nữa khi rút cu vào nó sẽ để dang hôn. Nhưng chàng văn không tin rằng chàng sẽ rút vào lót. Cái lo này nhỏ qua.

Thu khôi sỡ ren, hai tay tở bop vui. Mot lat sau nang om ñau Tam an sat vao cai mu. Dam thuy chay ra nhỏ suoi. Nang vữa ren vữa lap bap:

- Em nũng qua roi Tam ôi. Leo len ñut cu anh vao ñi. ñu em ñi, em cho anh het ñay. Khong tiec gì ca. Ñut vao ñi anh.

Tam nghe lời. Dam thuy chay ra uôt ñam chac ña ñu ñe ñay cu vao. Chang lay tay banh hai cai mep ra. am hoi của Thu bay giô ña nô phong len. Nang nũng qua khong chầu noi, ren len ồ ồ.

Tam khe ñay ñau cu vao cai lơ nhỏ xú. "Nồc nhôn trôn lam", chang noi tham, may ra de ñay vao. Những nỏ chẻ môi vao ñồc mot chut thì Thu ña la len:

- Oi cha ñau qua anh.

Tam ngừng lại ngay. Chang ñe ñau cu ô vò trí môi roi cam nỏ ngoay ngoay . Sỡ cỏi xat của ñau cu vao cai lơ khiên Thu cam thay sồng. Tam cỏi cam cu ngoay nhe nhe nhỏ the mot lúc lâu, roi nhe nhang ñay them vao mot chut. Chang ña ñỏ môi hoi tran. Lại nhe nhe ñay vao. Thu la len:

- Ñau qua. Ngừng lại mot chut anh Tam.

Nang ñang nũng qua sỏc that, những ñau cu ñut vao ñau qua, nang phai lap kei hoan binh.

Mot lat, nang giúc Tam:

- Ñut vao nỏ ñi anh. Em rang chầu ñau, khong sao nũng lo cho em.

Tam lại ñut vao. Chang ñay nhe that nhe. Vao ñồc them mot chut nỏ.

Chang ngừng lại hít mot hôi dai roi bat thành lình ñay vao.

- Oi, ñau qua, em ñau qua. Thu ña chay nồc mat. Nang sut sỏt muon khoc những cỏi nhìn khong dam khoc. Nang sỏ Tam thoi chí nga long roi bo cuoc ngang. Ña ñi ñồc mot ñoan ñồng bay giô, dô bo phí qua. Thu nghó nhỏ vay. Nang cung hít mot hôi dai, lay tay quet nồc mat ña trao ra.

Nang nghó neu khong thu het can ñam ra lenh cho Tam cỏi ñut vao thì se cỏi kéo dai mãi. Nghó nhỏ the nen Thu bao Tam:

- Em hôi quen quen cai ñau roi. Anh nũng sỏ cỏi ñut vao ñi, lam tở tở thoi. Nũng thay em keu ñau ma ngừng lại, em bao anh cỏi lam tở ñi.

Tam ai ngại:

- Em muon khoc roi ñỏ. Hay la mình ngừng lại, anh bu em them mot chut nỏ.

- Khong. Bay giô ma anh rut ra thì ñien bao giô anh môi ñut vò ñồc. Nỏ ña vao chut roi phai khong? Em cỏi gang chầu ñau ñồc mãi. Nũng rut ra ñay vao ñi.

Tam lại ñut vao that nhe nhang. Nhích mot chut, nhích them mot chut nỏ, bong chang co cam tồng nhỏ cỏi môt bỏc man chan nam trong am ñau. Chang cam thay ñau cu chang chắm vao cai chồng ngại vat ay. " Phai roi, ñỏ la cai man trính " Tam tở bao.

"Bay giô lam sao? Cỏi ñay nhe mãi, thì lam the nao pha ñồc man trính."

Nghó vay chang ngồc nhìn len, Thu ña bôt ñau, ngan le ña bở thu tieu roi, nang nhìn Tam cỏi khuyen khích:

- Em chuan bở tinh than roi. Nũng sỏ ñut vao ñi.

Bat thành lình Tam ñay vao mot cai that manh.

Thu het len:

- Chet em roi. chet em roi ! Oi cha me ôi ñau qua, nồc mat trao ra. Thu khoc sut sui.

Cu của Tam ña vao ñồc ben trong am ñau. cai mang trính ña bở pha vô roi. Thu co hai chan len, roi lại duoi ra. Nang bau chat hai tay vao hai canh tay của Tam. Nang thỏ doc, mat nhôt nhât. Nồc mat van ỏa ra. Thu khong noi ra tieng nỏ. nang cain rang cỏi nhan chìm sỏ ñau ñôn xuong.

Tam biet ña pha xong bỏc thanh kien co. Vay la khoe roi. Bay giô phai tở tở, ñe cho Thu nỏ hoan hon lai ña roi môt nhap, môt ñay vao them. Chang cỏi ñe cu nam trong am hoi, trôn ngồi len lay tay lau những giôt nồc mat. Chang cui xuong hon len mat roi hon len môi ngồi tình.

Thu co nhìn ñau hoi Tam:

- Nỏ vao roi phai khong anh?Em ñau qua, ñau nhỏ xe da xe thỏt, chỏa bao giô em ñau ñôn nhỏ vay.

Tam an ui vò ve:

- Nỏ ña vao roi. Những anh ñe cho am ñau nỏ quen vò con cu anh ña. Nghẻ mot lat roi anh se ñut vao tiep. Tở bay giô trỏ ñi cỏi le em chẻ thay rat rat thoi. Ñỏ la do sỏ cỏi xat giỏa am ñau va con cu. Mot lat khi nồc nhôn của em ra nhieu hôn se het rat ngay. Yên trí. Em cỏi len xem nao. chang buong mot tay chong cu vao nạch Thu. Nang cỏi len ruc rích:

- Nhot em. Bay giô em thay bôt ñau roi. Nũng nhỏ anh noi em chẻ cam thay hôi rat rat thoi. Anh thay co giôt mau nao khong?

- Co vai giôt.

Tam lại khôi sỡ nứt con cu vào thêm nữa. Thu hồi nhận mặt những nang không rèn la gì. Tổng lý tổng lý một. Tam nữa nứt hết con cu vào trong âm nảo. Chang nam sấp trên ngóai Thu, hôn nang và khẽ nói:

- Nổ nữa vào hết rồi, chỗ một lát anh sẽ nhập sẽ nạc và em sẽ cảm thấy khoái lạc ngay.
- Có sướng hôn. . . sướng hôn là sướng bui không anh?
- Anh không rõ. Lát nữa tớ em sẽ phân biệt sướng hai chuyện ấy.

Chang lại nũa:

- Có sướng ra lệnh cho tài hai nữa cơ sướng, bây giờ cơ sướng nữa thỏa mãn chưa?

Thu nữa lay lại sướng nui côoi:

- Chưa nha ngóai con phai phục vụ ta dai dai. Tớ bây giờ cho nien sang mai.
- Vay thì chết tài hai rồi.

Tam nạc nhe nhe. Nứt vào rút ra thật nhe. Nhô Thu có nhiều đam thủy nên nữa kha tròn tru. Tam nạc nhe nhỏ the một lúc kha lâu. Bây giờ thì âm nảo của Thu nữa kha quen thuộc rồi con cu của Tam rồi. Nang bắt đầu nhen nhận những cảm giác môi.

Ồc chổng âm nảo nữa quen rồi. Tam nữa chiến thuật. Chang nạc mạnh hôn. Thu nữa thay sướng chẽ con thay rất một chút thôi, không sao. Nang tớ như: " Vay la xong, mình nữa thanh nĩa ba. Cha hoan sướng vừa qua khỏi kha qua."

Tam nạc mạnh hôn nữa. Thu có hai chân quap vào lồng ngóai yeu. Nang thay chang "lao nĩa" cõc kha thì thông qua. khoái lạc dần dần dâng lên, dâng lên mãi. Thu cảm nhỏ có muôn ngàn vì sao chập chôn trõc mat. Tam càng lúc càng nạc mau hôn. Thu không còn thay rất nữa. Nỗc nhen của nang chạy ra nhiều qua. Oĩ, nang cảm thấy hạnh phúc qua sướng qua. Chưa bao giờ nang thay sướng sỡ khoái lạc nhỏ bây giờ. Nang vong tay ôm lồng ngóai tình, rồi ôm nĩa mong của Tam.

Nang nĩa phụ với Tam bằng cách ôm mong chang ăn xuống, ăn lên. Bông Thu ru lên một tiếng. Nang rung mình một cái thật mạnh, rồi sỡ khoái lạc chạy khắp châu thân, một chất nõc sen set ỏa ra tớ âm nảo, chạy ra khỏi cửa mình. Thu ngát lỏm nĩa, chân tay nang rã rồi.

Một lát, khi nang trở lại thõc tại thì nien lỏt Tam chang cùng rung mình rồi sỡ khoái lạc chạy qua ong đàn tình ban phỏt ra sâu vào trong âm nảo của Thu.

Chang buông tay, nậm dài trên ngóai Thu. Hai nĩa moi dính chặt vào nhau, hơi ôm nhau, siết chặt vong tay. Cả hai cảm thấy hạnh phúc tràn trề. . .

Nghe Thu kể lại chuyện nang đang hiện tiết trình cho Tam lúc Thu mới có 17 tuổi. Ly Hoa lạc nữa phê bình:

- Mới có 17 tuổi mà may nữa đam nhỏ the. Chai trách sau này may li dò chổng, chắc cũng chẽ vì chổng may ghen chõ gì.
- Nưng tao ly dò chổng chẽ vì han ta ghen qua mà tao thì hoàn toàn không muốn mất tớ do vì nữa cơ chổng.
- The lúc chưa ly dò may có kếp nào khác hôn chổng may không?

- Thật ra thì tao không có kếp nào cả. Tao cũng sỡ thiên hạ biết sướng chuyện bí mật nĩa am lên, rồi sẽ tới tại chổng tao.

Những qua tao có ngoại tình. Nưng hôn là tao cần sướng thỏa mãn xác thỏt mà chổng tao không thể phục vụ tao, không thể thỏa mãn tao nên tao cho gái ban của chổng tao nỏ chõi. Tên nỏ không phai là kếp của tao.

- May nỏ lang nhang tao chang hiểu gì cả. Không phai là kếp mà may lại cho chõi?

Thu gát nữa:

- Nưng gái ảy là ban chổng tao. Thanh thoang nỏ nien chõi, ngu lại nha vai nĩa. Một buổi tối han lại chõi lúc chổng tao vắng nha. Han nĩa Nalat ỏ phê. Gái kia tên là Minh, nĩa cao tớ khi thay chổng tao vắng nha, những tao bao han tao muốn nĩa an nĩa nhảy gái có the nữa tao nĩa sướng chang? Gái nhận lỏi.

- The rồi nĩa về may bắt nỏ chõi.

- Tớ tớ nữa nao. Nẽ tao kể. Minh nhỏ tuổi hôn chổng tao. Han chưa hề bao giờ có ý gái gãm tao. Con tao, cũng khỏnh hề có ý nghĩ cho nỏ chõi, cho nien hôm ảy. Tất cả nĩa do tao mà sinh ra chuyện. Lúc nhảy với Minh tao nĩa trêu chọc han nên ôm thật sát. Trong một ban slow nĩa tất tới thui, tao cả cả mu vào cu han the là han nũng lên. Han nĩa nĩa tao ra những tao cõ ôm chặt cõng, bưng cõi thăm rất khoái chí.

Han ỏ ưng nĩa nói gì với tao những tao nói nỏ:

- Nhảy nĩa Minh. Nũng nói gì cả, Lát nữa hết ban về ban sẽ nói sau.

Ban nhạc chõi liên một lúc hai ban slow. Tao cả mu vào cu nỏ bằng thích. Trõc khi hết ban nhạc, tao kéo nỏ về ban rồi nĩa nghò gái bỏi tính tiền, nĩa về.

Về nĩa nha tao bao han:

- Lúc này nhảy ỏ vui trõc không sướng tớ nhen lam. Em muốn khieu vui với anh tại nha nĩa.

Mình chớa kòp ñồng y hay phan ñời tao ñĩa van nhac va om han nhay sau khi tao rot cho han mot ly rồu. Tao om han that sat nhô ô dancing. Chê may phut sau la han nống len.

Tao vô hỏi han:

- Anh ñi gì trong tui quan com the? Lay ra ñi.

Han ạp ung, lung tung chang biet tra lời ra sao.

Tao cồì ngat ngheo roi nói thang:

- Em biet Minh ñĩa nống. Em cung nống lam. vay hai ñĩa vào phong ngu giai quyet nghe. Cho no ha xuong.

Mình nói lap bap:

- The con ơng xai của Thu?

Tao găt ñi:

- Anh không có ô nha. Phồông Tay có cau rang: ke vang mat la ke có loi. Vay mình nen quen anh ñi. Va lai mình chê giai quyet nhu cau cap bach chớ hai ñĩa mình ñau có am mớu lửa doi ơng ñau.

Nghe tao nói có lý, Minh chap nhan.

- Han chớì có kha không? Ly Hoa hỏi.

- Han ñuì dai hôn chong tao, va có kinh nghiệm hôn nhiều. han lam manh bao, lai biet nhiều kieu. Trong ñiem hom ay han ñuì tao ñien 4, 5 lan. Tao không ngờ han chớ ñien nhô the nen thích lam. The roi sau bớa ño, mớì khi han ghe nha tao va ngu ñiem ô ñây la tao len chong sang phong han ñuì.

- The chong may không biet gì a?

- Han nguì say nhô chet biet gì. Có ñien ca nam sau do mot số tình cô han mớì bat gap.

- The ñời gian phu dam phuì có bớ an dao nao không?

- Không. Chong tao chang nói nang gì ca. Han am tham lam ñiên xin lý dớ. Ñien khi tao nhan ñiôc trat toa thì tao mớì biet.

Tui tao không he ñanh nhau cho ñien khi hai ñĩa chia tay.

Ngồng mot lát Thu hỏi Ly Hoa:

- Tao ñiênh toi nay bat anh Tam phục vui ca hai ñĩa. May bang long không. Tao nhôông cho may chớì trồc. The lai nhat may nhe.

Vớa cồì, Ly Hoa vớa vớì vào vai Thu mot cái manh:

- The may ñiênh chớì tro hai ba mot ơng ñiem nay a.

- Chớ sao. May ngai a? Ñiới bay giớ ngôì ta chớì tro hai ba mot ơng, hai ơng mot ba la chuyen thồông.

Ly Hoa ngồông ngap ñat cau hỏi:

- Nhôông chang biet ơng anh hớ may có chớu nhô the không?

- Chớu gap chớ lam gì ma không chớu. De gì, có hai cái lon ñi chớì trong mot lúc. Ngoai trớ may tu số, may có thay ten ñian ơng nao che lon chớa?

- Khê ôi la kê.

Giớa lúc ay có tieng gớì cớa. Tam ñĩa ñien.

Ô vui trồông ve Thu keo Tam ra mot goc nói nhỏ:

- Con ban em no ñang them ñian ơng, them chớì. Vay anh vui ve phục vui no nghe.

Tam gắì ñau:

- The con em?

- Em cung nam chung, nhôông em ñi cho no hớông trồc.

- Có em nam canh số có ay mac cô.

- Không. Tui nay chớì than vớì nhau lam ma. No không mac cô nhô anh ngai ñau. A, hay la. . . trong khi anh chớì no thì anh bu em, nhô vay no se het mac cô.

Tam dí ngon tay vào tran Thu:

- Em dam qua tó. Gap em la ñiới bu vớì liem.

Thu venh mat len:

- Ñian ba ai cung thích ñiôc bu, cớ gì dam vớì không dam.

Vào trong phong ngu, Thu khôì mao trồc bang cach cớì phang quan ao. Ly Hoa ngoi yen nhìn Thu.

Thu giúc:

- Kìa Hoa may cớì quan ao ra ñi chớ con ñiới gì nớa.

- Anh Tam ra ngoai phong khách cớì quan ao ra ñi roi vào kham benh cho tui nay.

Tam ô ngoai nói vong vào:

- Anh la dớc số chớ ñau phai bac số ma ñiới kham. Ma hai có bớnh gì?

Thu cõoi ruc rích:

- Bồnh them nữa, nữa không?

Ly Hoa khoi ngon tay vào nữa Thu:

- Nói tục vớ vớ chỗ. Nói quý, không sô anh Tam cõoi hay sao.

- O, Sao may hay lo bỏ trang rang. Trong gan hai nam tao với anh lên lút lam tình, trõk khi anh sang Pháp, tui tao vãn nói tục trong khi chõi chõ cõ phai môi ngay hôm nay nữa. May cõ thờ nói tục trong khi chõi, nó tang phan sông lên ghé lam, thờ nữa rồi sẽ thay ẹp phe.

- Thì tao vãn nói tục lúc ñang sông. Hôm nay vì cõ ông anh hỏi của may nên tao ngại nữa thôi.

Tam nữa cõi xong quần áo, chạng bõk vào phòng ngủ. Thu và Ly Hoa nằm ngõa trên giường. Tam vớ leo lên nữa bỏ Thu vạt ngay xuống. Nàng nằm ñể lên ngõoi chạng rồi trõn lên trõn xuống chu ý là ñể cho cái am hỏi cõ xat với cu của Tam. Một lát con cu nữa hôi ngọc lên những chõa cõng.

Thu bao Hoa:

- Nhõ ngõoi ñẹp dung môi và lõôi san sóc thạng nhõ nay một chút cho nó cõng lên. Con tao, thì tao sẽ ngõoi lên mặt của anh.

Nói xong Thu ngõoi chõm hôm lên mặt Tam và nói:

- Giõ nay chắc anh ñời bụng lam rồi phai không? Khuya qua rồi chạng con hàng quán nào mở cửa, vậy xin anh xôi tam con sợ lòng nay vậy. Sợ nay gọi là lon tiền nữa!

Tam ñình nạt Thu những Thu nữa ngõoi hãm lên mặt chạng, am hỏi ñể lên miêng. Chạng le lõôi liêm khắp hai mep. Dõi nay, Hoa nữa ngãm con cu vào miêng. Nàng vãn con nhõ cách bú cu, tuy nữa lâu lam nàng môi lam lại việc này. Ô với chõng nàng nữa cõ đãm giõ ngon nghe ra. Hôm trõk nàng cõng cõ bú cu Chín Tung những chõ trong khoanh khác. Con thạng Tam thì nàng chõ cho nó chõi thôi. Không đãm bú vì nàng sô bỏ mặt the diện. Dù sao nàng vãn là bà chủ của nó.

Ñem nay gặp một ngõoi ñã ông cõ học thõk, ñiên trai nên Ly Hoa thích lam.

Lúc nữa nàng con ñể ñời với Tam, vì là anh hỏi của Thu, những bay giõ vớ ngãm con cu vớ bú, vớ liêm nàng chạng con thay ngại ngùng. Bay giõ chõ cõ con cu là ñang kẹ. Ly Hoa bú và liêm một cách say sõa ñãm ñuoi. Nghõ ñiên ông chõng bắt lõc, nàng cõng cãm thay quý con cu ñã ông hôn.

Ly Hoa liêm hai hôm dài của Tam. Vớ liêm nàng vớ cãm nhẹ, hai tay bõp bõp. Nàng nghõ nàng phai bú thật lâu ñể thõng thõk cái quí vạt này.

Tõ ngay chõng nàng thanh ngõoi bắt lõc hôn một nam này rồi, lúc nào Ly Hoa cõng khao khat ñõk cãm con cu cõng nhõ the này ñể vuốt ve, môn trõn, và bú liêm.

Khi Ly Hoa nữa liêm khắp hôm dài nàng tỏ tỏ tiền lên phía trên. Lên ñiên chõ quí nữa nàng liêm thật nhẹ và nhanh. Lát sau nàng ngãm nó vào mồm. Trõn con cu tỏ tỏ ñõk ñõa vào trong cõ hong. Ñấu cu nữa chãm vào cuong hong. Ñể yên một lát rồi nàng lại rút nó ra một cách chãm cháp, môi nàng tuốt lỏp ñã chõ cái ngãn xuống. Rồi lại kéo trõ lên. Ly Hoa lam công việc này một cách trõnh trõng. Khi nàng bắt nữa bú thì chạt nhõn tỏ trong am ñã nàng ỏ ra. Nàng bú mãi miet vì cõng bú mạnh, nàng cõng thay nõng lên. Am hỏi nàng phõng lên.

Bõng nghe Thu ru lên. Ly Hoa ngõng bú ngõk nhìn lên phía trên. Thu vãn ngõoi trên mặt Tam, hai tay nàng bành hai mep am hỏi ra. Lõôi Tam ñang liêm cái lỏ, lõôi xoay xoay. Thu ru lên vì nàng ñất ñõk khoai lác. Một chạt ñõk ñắc set trao ra õt hết mặt mũi Tam. Mũi Tam bỏ kết giữa cái khe hô của hai mep, may mà Thu nữa bành rõng hai mep ấy ra bång không thì Tam nữa bỏ ghét thõ rồi.

Thu sông qua, sông ñiên tốt nữa, nên nàng vớ ren vớ nói lam nham:

- Anh ăn lon em nữa, cãm lon em nữa cho em sông. Oi, cha mẹ ôi, sao con sông qua the này.

Lâu lam rồi môi cõ một gãi ñã ông bång lòng ñể cho nàng ngõoi lên mặt và bú nàng tỏ dõi lên.

Thu ngõa mặt lên trãn nha, hai nữa nàng kẹ nữa của Tam, nàng nham mặt lại ñể tan hõng cãm giắc ñõk ngõoi tình chieu chõng hết mõi.

Nàng cõ ngõoi nhõ the và khuyen khích Tam:

- Anh cõ gang một chút nghe Tam. Bú em nữa, bú mạnh vào cho em ñất ñõk khoai lác. Lát nữa, tôi phien em, em sẽ phục vụ anh hết mình. Anh cõ quyen ngõoi lên mặt em.

Tam ừ ô. Chạng muõn yêu cầu Thu ñõng ñể ñể cho chạng ñõ ngõp những chạng không đãm. Tõ ngay chạng pha trõng nàng ñiên giõ Thu lữn lữn hiếp ñắp chạng. Nàng muõn chõi kiêu nào, chạng phai tuân lỏi chõi theo kiêu nữa. Nàng cõ cách phat rất ác. Ñó là bú cho con cu của Tam thật nõng, xong nàng nhất ñình không cho chõi. Nói khi nàng nạt rất to:

- Anh là con cu lãn. Ngõoi ta muõn nữa ñõng mà anh bao nữa ñõng không thoai mãi, không sông. Bao bú lon cho ngõoi ta sông thì anh bao bú hoại nham qua.

- Anh coi nhìn em không thấy. Em mà tiếp a. Con Thu mới coi than hình tiếp chỗ. Thu, may bóc ra thấy cho anh Tam anh chiêm ngưỡng cái than hình vẽ nổi của may.

- Thôi tao sắp sửa hạnh anh ấy suốt đêm nay, sốc may mà anh thêm khen tao. Anh nhìn lay long may là vì lúc này anh chỉ có nam dài ra, may bu, may liem rồi may leo lên nữa, anh chàng ton tí sốc lao không nao cả mà vẫn không hề hỏng thu. Ly Hoa ôm bụng cười. Nang lại nằm bên cạnh Thu. Thu khoan khoái trong bụng làm. Nang cứ cười cười. Tam ngồi trên ghế sofa lim dim ngủ. Chàng muốn đông sốc một lát, những chỉ 15 phút sau chàng bỗng giật mình. Thu đã ra quì trước mặt chàng, giữa hai chân. Tay nang vuốt vuốt con cu, rồi nam chat, và cúi xuống bu.

Thu đã có kinh nghiệm rất nhiều về khoa bu cu của ông. Nang có kỹ thuật tuyệt kỳ. Lööo nang vồn vồn rất nhẹ phớt trên da thịt. Chỉ vài phút sau cu của Tam đã công lên. Tam nhìn ngồi ly nôi ghế này mặc cho Thu bu, những Thu chỉ bu một lát là nam cu chàng ra lònh:

- Ra đây hoang tổ của long em. Nẫu có lööi biêng không. Phải làm việc chỗ. Nghỉ gan nữa giờ rồi.

Tam riu riu không day. Chàng nói với em hỏi qua quýt này. Chàng nói:

- Làm thì làm chỗ ai sẽ có bao giờ.

Thu vát Tam xuống, nang leo lên rút cu ngay vào cửa mình. Rồi nhập càng lúc càng nhanh. Nang xoay bên trái, quay qua bên phải, ngồi nhìn về phía mặt của Tam, rồi lại xoay ngược, nữa lỏng cho Tam nhìn. Vừa xoay tròn Thu vừa nhập nhập không ngừng.

Ly Hoa nằm ngửa nhìn Thu hạnh không. Chợt Thu bảo Ly Hoa:

- May có muốn ngồi lên mặt anh cho anh thông thốc mũi vì thơm tho của may không hả Hoa. Tao cho phép may nữa.

- Không nữa lát nữa. Tao nam xem may mua may. Show mien phí.

Ngồi nhập mãi hai chân. Thu nằm trên gối Tam nấc nhẹ rồi nhanh dần nhanh dần. Nói mong tròn trịa của nang nhập nôi lên xuống.

Tam nữa hai tay quang ngang lỏng Thu, vuốt ve xõng song và cái gay mồn mòng. Chàng nghĩ lan man:

- Con nhỏ này cũng là dam cơ hàng. Nó ngồi rồi nam nấc nữa nữa giờ hôn mà chàng thay nó thô gap hay tở ra met moi. May có khác leo lên không may phút là đã thô doc và leo xuống.

Tam vừa vuốt lỏng Thu vừa khen lay long:

- Em chơi hay lắm. Có vẻ dài sốc hôn ngay xõa.

Thu đáp:

- Gì chỗ nữa thì em có thể nữa cả đêm. Bữa nay anh trung sơ rồi nữa. Rang lên, cục công của em.

Lại một nữa giờ trôi qua. Thu không bỏ cuộc những nang đã ra một lần. Tuy vậy nang vẫn nằm trên gối Tam nhập nôi mong. Kìa nhiều tay kị mà đã bỏ Thu há rồi lại mau chóng. Sợ đó Tam vẫn trở trở là vì chàng vừa uống hai ly rượu công đông có pha chất dam đông hoac.

Tam nữa có ngờ, chàng tỏ như: "Sao tôi nay mình chịu không bên bẽ thế này. Từ lúc này nên giờ có lẽ đã cả tiếng không rồi. Con bé này nấc lia là chỗ nữa có nam yên. thế mà mình chả thấy có triệu chứng gì là sắp ra cả"

Nhìn thấy Ly Hoa nằm bên cạnh vẻ ngoan ngoan Tam không đành nề nang nam không:

- Hoa ôi em có muốn anh bu em không?

- Dạ muốn chỗ anh.

Nang ngừng lại cười don: "Coi gối của ba nào tỏ chơi cái vui không bu lớn bao giờ"

Tam liền cười ghê với Thu:

- Thu, em leo xuống nữa. Rồi nam sắp chong mòng lên, anh sẽ nữa em tỏ phía sau, trong khi nữa em Hoa sẽ nữa nữa lon cho anh bu. nhanh lên.

Thu leo xuống. Hơ nữa tỏ thế nhờ Tam cười ghê. Từ phía sau nấc tôi, Tam thấy vào một cái mạnh nên nói Thu hãy lên một tiếng. Tam vạy tay cho Ly Hoa nữa am hỏi ngay mặt chàng.

Tam vừa nấc vừa bu. Từ lúc này nên giờ Ly Hoa nằm nhìn hai anh em hỏi chơi nhau, nang nòng làm những không dám nhảy vào nhập cuộc. Không Tam không y Ly Hoa nhờ mô cô trong bụng.

Tam nấc càng lúc càng mạnh. Chỉ may phút sau là Thu rút lên, nang rung mình một cái mạnh rồi cảm thấy nhờ khí huyết trong gối tuôn ra hết.

Nang đã hết không khoái lạc tốt nữa. Sợ hôn lúc này vì trong khi nang ra Tam ở đằng sau tiếp tục thấy tôi, thấy tôi mãi. Một chập sau Thu nói:

- Thôi, tạm nghỉ anh Tam. Nghỉ một lát mình sẽ tiếp tục.

- Nẫu hang rồi a? Tam có vẻ đặc chí.

- Nẫu con nữa, không công bỏ. ta muốn nghỉ một chút nên uống nước, khát quá, chỗ bỏ ta tuyên bố tan hàng luôn hay sao mà nhà gối nữa vui lên mặt.

Nói xong nàng vội tay về phía sau thấy Tam một cái mạnh Ly Hoa vội bước trần qua một bên, ngồi xuống giường. Uống xong ly nước Thu nhẹ nhàng:

- Bây giờ Hoa nam ngồi, anh Tam quỳ giữa hai chân của Hoa và bu lơn nó. Em sẽ nam giữa chân của cả hai người và bu anh Tam. Xong chưa?

Bỏ 3 lại xấp xỉ theo vào trí nhớ. Ly Hoa cảm thấy thật dễ chịu khi nước nam ngồi, đang hai chân thật xa cho Tam bu. Nước hôn từ trong ấm nóng chảy ra ướt ấm những sợi lông hôi quan quan. Tam thúc lỗ vào cửa mình của Hoa, quay quay xung quanh cái lỗ rồi vội sau lưng lỗ vào Ly Hoa cong người trần mình. Nàng khẽ nói:

- Anh Tam ơi, em thích bộ rau của anh lắm. Anh có thể có bộ rau vào cho em sướng không?

- Nước chờ. Tam nói và làm theo.

Ly Hoa rên to vì sự cọ xát của những sợi rau vào hai bên mềp nhỏ, rồi vào cái mòng nóng làm nàng sướng muốn ngất đi. Nàng vốn có yêu niệm là thích những anh nhẹ rau, vả có rau mềp và có rau quai non nhỏ Tam thì càng mê hơn nữa.

Từ một nam nay Hoa ao ước: "Nước một bộ rau mềp có bộ vào lơn"

thì bây giờ nàng đang nước toại nguyện. Nàng nghĩ đến ông chồng bỏ bỏ ma phát tức. Nếu bỏ bỏ thì chớ, mình bao giờ nhẹ rau rồi bu han lạc đâu nhất định không chịu nhẹ rau, không bu. Ha ha, phen này ta cảm cho mình vai chực cái sướng cho bộ ghét.

Sở tức gian ông chồng càng làm cho Hoa thích tam hôn. Bây giờ thì chàng đang môn man cái mòng nóng làm Ly Hoa rên to. Những sợi rau chạm vào mòng nóng thêm lại cho Hoa những khoái cảm tuyệt vời. Dăm thủy chảy ra ướt cả tam khăn trải giường. Mùi nồng nồng lan ra trong không khí.

Trong khi ấy thì Thu nam đôi cùng hoạt động mạnh. Nàng quay về phía hai bên của Ly Hoa. Nàng đang ngậm con cu cứng cứng, nóng hổi hổi, nóng hổi.

Thu cười thầm: "Anh chàng uống tôi hai ly rượu tha hồ mà nóng, cho tôi 9 giờ sáng cùng có thể làm. Mình còn hạnh hai han dài dài. Han chớ ra thì van cớ phải rồi". Nàng biết con khuya Tam mới ra nên không cần vội làm. Cờ bu và liếm từ từ. Lau lau nàng muốn chọc tức Tam bên bu thật mạnh. Cu chàng giắt giắt những van không ban khí ra. Chàng có cảm tưởng nhờ là con cu chàng là nỗi niềm thu hết cả máu ô trong người. Nó càng cứng và nóng. Quai lại, chàng từ từ vì sao hôm nay nó lau ban khí ra thế này. Bỗng chàng nhô ra. Chết cha rồi. Có thể là vì hai ly rượu thuốc của Thu. Chàng đành bỏ cái mòng nóng ngốc lên nhẹ hít những Hoa đang dùng hai tay an ủi chàng xuống. Hoa rên lên ồ ồ. Mặt nàng nổi nhô gạc. Nàng muốn hét lên: "Anh an hệ cái lơn của em rồi cho em sướng" những nàng không dám. Nàng sờ Thu ghen. Nàng biết Thu vẫn còn yêu Tam. Sở dĩ chia rẽ hôm nay là vì Thu thương bạn đang có hôn thiếu kếp an ủi thế thôi.

Thu vừa bu vừa lay tay thút thút, vuốt vuốt con cu cứng nhờ khúc cui: "Anh hồng của chat dâm dâm hoạc ghê thật" Thu vừa bu vừa nghĩ nhờ vậy. Nàng chỉ thoáng thoáng hai Tam đã bỏ sa vào bay những neu han không uống may ly rượu tất cả ngu khi rồi. Chờ ra vai ba lơn thì anh hùng cũng rồi tham mệt, sốc nữa mà rồi nên sang.

Thu muốn cười vang những có nhìn sờ Ly Hoa tra hỏi. Tam cảm thấy thích Ly Hoa vì là của mình một phần, hai là nàng đẹp thật chỗ không phải chàng có ý định bỏ. Vừa bu chàng vừa nghĩ: "Nếu em này ly dâm chồng mình sẽ lay em. Có cái lỗ này nhỏ xíu dễ thông qua. May em đẹp mà thuốc loại "rong lơn" thì cùng chán chết. Chàng bu và mút cái mòng nóng Ly Hoa quan qua thô ráp rồi rung mình. Khí và nước hôn chảy ra len lỏi Ly Hoa sướng muốn ngất đi. Nàng nham nghiên mặt. Thu ngừng bu. Nàng biết Ly Hoa đã ra vì nghe tiếng hết nhỏ nhỏ và tiếng thô don dập của Hoa. Thu trốn mình bước xuống đất. Tam vẫn còn áp mặt vào ấm hơi. Mùi mòng nóng toả ra từ ấm hơi của Ly Hoa phảng phất trong không gian gây sự kích thích cho cả 3 người.

Thu bước lên giường nam cạnh Ly Hoa. Nàng vội nhẹ vào vai Tam:

- Ly Hoa nói ra rồi. Nếu nó nam nghĩ một chút. Bây giờ anh ngồi đây, quỳ lên những xe hai đùi lại. Rồi chớ, sát vào ban hai đùi gọi ra, kếp hai bên mòng của em.

Thu giữ cả hai chân vội thang lên phía trần nhà và bao Tam:

- Anh rút cu vào hai tay nam hai chân em, nạc nữa. Nếu mạnh cho em sướng coi nào.

Tam nạc thật mạnh. Chàng đành bụng phải chới cho thật mạnh nhẹ khí nó phọt ra. Lau qua rồi. những chàng làm nên hôn nữa giờ mà van cớ trò trò. Trong khi đó Thu đã đặt nước khoai lạc một lần. Mọi hơi của Tam tuôn ra ướt ấm. Tam hôn mệt muốn tam ngừng chiến những sờ con nhỏ lên giống làm phách và che giấu thì nhức lắm, nên chàng đành tiếp tục.

Bỗng Thu la lên:

- Ngồi, em muốn chơi kiểu cho. Anh rút ra rồi nhẹ em quỳ lên chồng mòng cho anh rồi từ phía sau.

Từ xưa đến nay Thu vẫn thích từ thế này. Cu của người đàn ông vội sát hôn vì ấm hơi vội nhẹ sau. Tam cũng thích từ thế này. Vừa nạc Tam vừa nghĩ: "Con nhỏ này đã từng có chồng những vì cha có con nên lơn nó con kích quá. Có nhờ lúc mình vừa pha trình nó. Thao nào các có tua rồi mua vòng xoắn và thuốc ngừa thai vội uống cho nó nặng nề đau thai.

Ngó tới rồi Tam sốc nhô lên Ly Hoa. Chang nữa tay ra đau cho Ly Hoa xích lại cho chang nâng quì.

Chang bảo Ly Hoa cùng quì chông móng nhổ Thu, rồi vôi tay xoa nôi bô móng tron trô.

Thốc một ngon tay vào cửa mình của Hoa chang móc vach âm náo, xoay tron, ngoay ngoay ngon tay. Nồng thôi chang dung ngon tay cái an nhe trên cái móng nóc. Thu quay náo lại hỏi:

- Anh nâng nác mạnh sao lại ngồng ngang thế. À, anh sô ngôôi nếp mat phan nên phải móc nó cho nó khỏi gian anh phải không? Anh hãy nủ cho em ra nủ rồi em nhôông anh cho nó tron một giô nong ho. Em hòa chác vôi anh nhô vậy.

Tam dung bàn tay trái vôi mạnh một cái trên móng Thu:

- Sáp nủ mạnh nầy nê. Ray ra qua.

Chang khô sô nầy mạnh. Mọi cái nầy lam cho Thu hỏ lên một tiếng và nhui náo về phía trôc.

Hon dài của Tan nấp vào móng Thu. Mọi lần rút ra Tam rút thát nhe những lúc nầy vào chang nác thát mạnh, tan lỏc.

Ly Hoa thát nghiêp buồn tình lay tay bop bop hai hon dài. Tay kia nang thốc vào âm náo của nang thu dam.

Tam nháp nhe nhe. Chang nâng ngó ngôôi không hieu vì sao Thu lau ra qua, thì nghe Thu ru len, nang nầy móng về phía sau liền hỏi. Tam reo lên:

- Nha ngôôi ra rồi, ra rồi nhe. Chôu thua ta chôa?

Thu không nói nang, nang cở nầy móng về phía sau nhô thế cho tới khi nang nam sáp xuống. Cu của Tam tuot ra ngoai.

Trong nó bong nháy chat dam thuy của Thu.

Nang thô hao hen. Náo up trên gôi, không nói lời nào. Tam lay tay ra đau cho Ly Hoa bảo nang quì gôi chông móng len y nhô Thu lúc này.

Ly Hoa vôi quì len Tam nủt ngay cu vào cửa mình nác một cái thát mạnh, Hoa gan chui nhui những nang gôông lại.

Ly Hoa khen tham: "Anh này khỏe quá. Tôi lúc về nhà nhen giô anh phục vụ cho cả hai nữa mà không biết met. Nếu anh không phải là bô của con Thu thì song chết mình cũng cấp bô vôi anh. Tiêc quá"

Thu van nam sai tay. Không quay náo lại những nang cũng biết là Tam nâng chôi Ly Hoa. Nang côi một mình: "Hán mà biết rôu kia có pha dam đôông hoac chác hán sẽ nánh mình. Cho chết. Con lau môi ọc sôara. Mà chôa ra con phải nủ dai dai. Ha ha. . vui quá"

Môi hỏi của Tam nủ ra nhe nhai. Ly Hoa cũng thế. Nang khoai lam. Vì cu của Tam cũng nhô một thoi sát. Nó lại nong hỏi.

Chà búi vôi con cu mem xeo của chông nang.

Nang thay can phải nình gãi nân ong chôi dài này:

- Anh Tam thát dài phong. Có náo nêôc anh côi về lam vôi chác hạnh phúc lam. Nêm 7, ngày 3, ra vôi không kê.

- Vậy anh chôi em tôi sang em chêu không?

- Chôu gap Ly Hoa côi ru. Chê cái gì thì chê chôi nủ thì lam may ngay liền em cùng nong y.

Thu nủ nủ vào giac nếp, nang thô nhe nhe nhe.

Ly Hoa bảo Tam:

- Con Thu nó ngu nê lay sốc nê. Anh coi chông. Chút náo anh cùng phải ngu đôông sốc keo con quê nó day thay anh con thốc là nó bat anh phải lam tiếp nê.

Bong Ly Hoa kêu hỏ hỏ, nang ren to, rồi nầy móng về phía sau cho an nhôp vôi những cái nác của Tam.

Một lát Ly Hoa rung mình là lôn:

- Em ra nầy, ra nầy anh Tam. Oi, em sôông qua.

Tam có nác thát mau, chủ ý là nê cho tình khí bạn ra cùng một lôôt vôi Hoa những chang cang nác Ly Hoa cang ren lên vì sôông con cu chang van trô trô.

Vài phut sau Ly Hoa tuyen bô:

- Nghê một lát nghe anh. Em nủ tham met.

Tam rút ra, Chang lay khăn giay lau, con Ly Hoa nam ngôa thô doc. Tam bôc xuống nết nủ tìm gôi thuốc. Chang ngoi duoi hai chân trên chiec ghe sofa rít tông hôi thuốc.

Ly Hoa nủ nham mat. Nang cũng nủ vào coi móng y nhô Thu. Miêng Ly Hoa he mô tron nhô nang nâng mêm côi.

Tam vôi ương nôc vôi côi khan một mình "Chang hieu cái thô rôu thuốc này nó gom có những gì mà nình chôi mai không ra."

Chang nhìn xuống phía hai bô. Cu chang cùng con đôông len. không thấy triệu chông nó sẽ tôi nhen xiu xuống. Chang nủ tham met rồi chang ngu thiêp nủ trong khi cu chang van chê 12 giô.

Tam nâng ngay kho kho bong giat mình. Chang van nham mat những lô mô có cam giac là có bàn tay nâng nam cu chang vuot về. Tam chang buồn mô mat chang mac kê.

Thu thốc giac thì ngoi ngay day. Nang thay Ly Hoa nam canh ngay pho pho. Nên trong phong nủ tat chê con bong nhen ngu mau nê, lu mu ô gôc phong. Nang tìm xem Tam nam náo. À, anh chang nâng nam ngay nhe ô trên sofa. Thu tuit xuống nết

nàng thì tìm nước uống. Vội tay lay gọi thuốc của Tam, nàng tìm điem rồi chạm một miếng. Khi thuốc làm nàng tỉnh táo.

Nàng uống cạn ly nước cam xong nói to lên:

- Này cô này cho anh kia ngủ sướng nhờ thế. Phải hạnh chỗ. Cho bố những ngày xa vắng. Chẳng biết nữa nữa con Hoa may mắn trong lúc mình ngủ?

Thu bỗng chập choạng lại phía cái sofa:

- À, con cu con cồng nguyên. Tốt lắm. Bui một lát rồi mình leo lên chơi. Cho hân nam đôi.

Thu không sợ liếm hơn dài, tay vuốt vuốt con cu. Nàng liếm dần dần lên phía trên rồi ngậm đầu cu lay lồi nhảnh nhảnh. Tam cửa mình ư ờ rồi nam yên. Thu ngốc nhìn thăm do phản ứng của Tam, thấy chẳng không mô mắt thì nhún vai quay trở lại tiếp tục bu, liếm. Một lát Thu ngậm tròn con cu vào miệng. Này cu rùng vào cuong hồng. Thu nghĩ: "Nếu mình bu tàn lữ bu mãi chắc hân cũng xuất tinh. Thế thì coi"

Thu cứ ngậm vào rồi lại nhả ra, tay vuốt mạnh nhờ có lẽ cùng nên gan một giờ không thôi. Con cu vẫn cồng ngắc. Thu nghĩ: "Này qua. Chẳng lâu ra chẳng tốt"

Bỗng Tam ư ờ cửa mình và thô dai những vịn nham nghiền nát.

Bu mãi cũng chán. Thu leo lên rút cu vào cửa mình. Nàng an xuống nhập nhò, nhập nhò. Rồi nam sắp trên gối Tam, nấc nhẹ nhẹ. Cu của Tam vào sâu tận trong cung của am này. Thu nghĩ có lẽ này cu này chạm tới cung. Lát sau Thu ngồi dậy bắt đầu sang, sờ công công vịn ô mốc cu. Con cu rồi hồm hồm và nóng. Thu sang nhanh hơn, xoay trái, xoay phải. Chẳng nữa giờ sau Thu bắt đầu thô hơn hơn, nàng biết nàng sắp ra nên càng sang mạnh hơn nhanh hơn.

Rồi nàng rút lên nhò nhò. Nước dâm tở trong am này chảy xuống, chảy xuống trong khi Thu rung mình. Cho nên khi nàng ngồi trên bụng đôi của Tam thì cảm thấy thấm ướt. Con cu vẫn nam trong am này. Thu ngồi nhờ vậy một lúc lâu mỗi buổi xuống.

Tam vẫn nam nham mát. Chẳng lâu mô ý thốc rằng có gối leo lên trên gối chẳng những chẳng có nam ý, không muốn thốc dậy. Thấy vậy, khi có cảm giác gối này lên mình này hết Tam tiếp tục nữa sau vào giấc ngủ.

Thu vào rửa ráy trong phòng tắm. Lúc nàng trở ra thì thấy có vài tia sáng yếu ớt lách qua bậc幔 che cửa sổ. . .

Khi Ly Hoa tỉnh dậy nàng cũng nhìn quanh tìm kiếm xem Tam ở đâu. "À! Anh nam trên sofa", nàng bỗng lại gan rồi la lên: "Cu của anh vẫn còn cồng, lạ nhé"

Nàng vẫn còn trần truồng cùng nhờ Tam. Hoa nghĩ: "Tôi gì mình không leo lên nữa"

Ly Hoa leo lên, nàng cũng sang say như Thu. "Này qua", nàng nói nhỏ. Giấc ngủ dài này làm cho Hoa lại sốc nên nàng chơi rất mạnh. Vừa sang Hoa vừa liếc nhìn về phía giường. Thu vẫn còn ngủ. "May ngủ là may thiết thời này Thu à. Xin phép may nhé. Tao phải nữa ông anh họ của may cho tôi khi nào cái lồn của tao no thật no nữa này nữa tao mới thôi"

Ly Hoa phong ngổa trong hoan lạc. Cứ thế nàng sang mãi. Những rồi một lát nàng cũng thô hạt ra. Rung mình rồi ra. Còn khoái lạc kéo dài Ly Hoa ren nhò nhò, nam sắp trên gối Tam. . .

Ly Hoa này trở về nhà. Ông Văn Long chấp nhận tất cả các việc kiện do nàng này ra. Ông nghĩ dù có phải xuống nước với vô cùng là lẽ thông tình trên cõi đời này. Ai biết nữa là này. Chẳng lẽ thiên hạ nhận rồi nên nữa nữa soi mói, bàn tán việc của gối khác. Và lại ông cần tạo sở nghiệp này khỏi thua kém các bạn đồng nghiệp, mà muốn vậy ông phải hy sinh đẹp bỏ ghen tuông, nên nhò tay ba tạo dựng nên sở nghiệp này. Những vụ này thau nếu không có này ba tất không xong.

Hình thức thì vẫn là này thau. Bên trong là những cuộc vịn nóng. Ke nữa vịn nóng phải có sắc nếp biết mạnh khỏe nên này việc kiện trước khi cô quan ao cho may tên mũi lợi để xem đây vò.

Lại nữa gối này vịn nóng phải là vô, con gái hay gối than trong gia đình mới được vì bọn Tây thốc dâm chung tình ranh lắm. Chúng có nhan viên nữa này tra, họ phải viên này thông thuyệt mà là gái nên được thuê mướn nên làm việc này thì chúng tỏ chơi ngay, con ghi tên nhà thau này đồng sở vào sổ bạ nên, suốt đời sẽ chẳng trung được mọi thau nào cả. Thế hai là nếu không phải gối nhà, nơi vui sẽ bỏ tiết lợi rồi có khi gối được mướn sẽ hoạt mất vui thau hoặc này cho kẻ khác nên lấy được nhiều tiền hơn.

Bởi những lẽ này mà ông Long cần cái sắc nếp của ba. Ông biết vì ông vì ông bắt lặc nên ba mới kiếm chuyện bỏ nhà ra nữa. Trong một tháng trôi nữa hoang làm gì ba Văn Long không ngủ với trai, số là nhiều tháng nữa này chỗ chẳng phải một tháng.

Bây giờ ông thay ba này rồi tanh net. Ba bắt câu cá, không câu nhau chơi mang meo nữa. Ba có vẻ on hòa hơn mọi khi nói chuyện với ông. Ba lại tỏ ra thông gối hơn trước. Ba gọi thằng Tam tại xe là em, xưng chào chỗ không may tao chỉ tôi nữa. Chỗ bếp này nữa bỏ ba sạch.

Ly Hoa về nhà được một tuần thì ông Văn Long thư thả cho ba biết ông muốn nhò tay ba tìm cách nhờ thế nào nên trung thau trong vui sắp tới. Ly Hoa chẳng nghe ông nói ư mô biết ngay ông chồng của ba nên nhò cây cái là này của ba nên bắt mạnh với Tây thốc dâm thôi bỏ.

Ba hỏi thàng ông:

- Thế ông không ghen à? Tôi thì ăn nhay với bọn Tây chắc chắn sẽ không tranh giành cái vui phải cho tôi nó ngủ. Không chống phải ngủ với may thàng chỗ không phải chỉ một nữa. Vậy ông bang long nhớ thế sao?

Ông Văn Long gật đầu:

- Thì ba biết rồi, không hy sinh không xong. Và lại tôi bây giờ không còn có thể phục vụ ba nữa nữa thì au rồi cùng là cách thì ba giải quyết như cầu. Nhất cử lưỡng tiện. Tôi sẽ nhậm mệnh làm ngơ. Nếu có thể phải cho bọn nó ngay tại nhà này tôi cùng bang long. Chỉ cần cho con ô nó về thăm nhà là xong. Thàng Tam thì chỉ khi nào tôi cần, nó mới ô lại thôi. Ba suy nghĩ rồi. Ô thôi này muốn trở thành triệu phú phải hy sinh. . .

Ly Hoa ngất lời chong:

- Thôi rồi rồi, ông khỏi nói dài dòng nữa. rồi san dịp nâng lên lớp giảng bài luận lý giao khoa cho ông Long:

- Thôi này ai cùng cần tiền. Ai cùng muốn giàu có, chẳng ai muốn nghèo hết. Những phải ngoài tình thế tạo số nghiệp xem ra nó không nào nữa chút nào cả. Tôi hỏi lấy ông nên giờ tôi van trung thành với ông, dù trong thời gian qua ông chẳng hề từng quên tôi. Bây giờ ông số tôi thì nó mọc ra, phú của trời, ông bảo tôi tôi lấy áp phe thì nó là ý ông muốn vậy nhé.

Ông Văn Long gật đầu, gật gù tại:

- Tôi cũng biết làm thế nó trái với luân thường đạo lý, những thôi này may ai niệm xà nên hai chỗ nào nữa. Ke có tiền, dù có bỏ chung nghĩ ngơ là an ô với luân cùng van nữa trong vòng nhớ thông. Nếu tôi có em gái thì tôi đã bảo nó làm việc này và chia cho nó những rủi ro tôi chẳng có em, cháu nào cả. Mà ba thì nhận sắc có thừa.

Ly Hoa khoát tay bảo ông ngừng nói:

- Tôi hiểu rồi. Vậy từ nay tôi ngủ với Tây, với Cha nên với ba đâu, bắt cứ ai, ông cũng chấp nhận phải không? Tốt. Tôi sẽ nữa những kẻ mà tôi biết sẽ giúp ông làm giàu về đây ngủ, và cho những thàng trai trẻ ngủ với tôi. Ông nghĩ ý không?

Ông Văn Long nhanh nhẹn nhiều kiến của ba. Ông đã lâu hàng với nhiều kiến rồi thì nhiều kiến nào của ba mà ông có thể từ chối.

Ông nghĩ trong bụng: “Nó nói vậy chỗ nếu nó muốn ngủ với thàng nào khác hơn may thàng Tây quan nam, quan sau thì nó dài gì niệm về nhà này”.

Rồi ông nhún vai bảo ba:

- Mien là ba tạo nên số nghiệp rồi so cho cả hai nữa. Con ba muốn làm gì tùy ba. Tôi sẽ không ngủ ô nhà nếu ba muốn toàn quyền số dùng nhà này.

Mấy ngày sau ông Văn Long do biết có một vụ kha to thì lo sắp đặt kế hoạch. Bọn thổ ky nữa ông mua chuộc bang tiền nên chung cho ông gặp một tên quan nam. Cùng phải lui tới nhiều ngày mỗi mỗi nữa tên quan nam và phải tại của nó là một quan ba.

Ấy đôi thời ky Tây con nam quyền ô nữa ta thì quan nha bình nên nam cái gạch trên cau vai gọi là quan nam, nên ba gạch trên cau vai thì gọi là quan ba không có gọi van về là tại ta, tại uy nhờ quan nội Việt Nam về sau này.

Tên quan ba nói tiếng Việt. Hạn nữa nữa học tiếng Việt từ trước khi sang Nông Đồng. Và hạn ăn rồi các món ăn dân Việt. Tên hạn là Jacques. Về chuyện nên ba Việt thì Jacques con có khi ranh hơn nên ông Việt. Ranh này là ranh cách làm cho nên ba sống.

Theo phong tục của Tây thì từ vua chúa nên các công tước, hầu tước, bá tước xuống nên hàng dân gia, ô nhà quê hay thanh thò cùng vậy nên thích bị lớn. Nó là món khai vị rất nữa ủa chuông. Nên ba thích nữa bị là chuyện nữa nên, những nên ông cũng thích làm cái chuyện ấy làm.

Ấy cái món khai vị này may ông Tây ca lo mũi lớn, mắt xanh rồi khi ăn nên mấy tiếng ông ho. Con khi leo lên chôi thì chỉ nữa nam, mỗi phút là leo xuống. Năm non, năm son son lúc lên giồng cô vậy ra là với cái mu ra đau. Thế là tình nhân hoặc ông chong phải cúi xuống, up mặt vào mà phục vụ.

Quan ba Jacques lấy từ lúc mỗi nên lớn thiếu uy. Sang Nông Đồng nữa nam nam thì hạn lý do với. Vì hạn nữa mẹ nên ba Việt. Nên ba Việt Nam ngon lành hơn. Hạn nói với bạn bè người Việt (nói bằng tiếng Việt và hạn nói rất rồi, rất ranh mạch):

- Lớn nên ba An Nam nhỏ nhận và thơm. Cái lo nhỏ xíu. Con lớn các cơ nên to nhờ cái quạt giấy, rồi thì toang hoặc và chẳng có thơm tí nào, phải xít nên cả hai chai dầu thơm nó mới hết mũi.

Từ ngày nữa làm chanh van phong cho quan nam Albert, quan ba Jacques nữa rất nhiều gái Việt vì những kẻ muốn hỏi lo gái và tiền cho Albert nên phải qua tay Jacques nữa.

Phan lớn gái nữa đang cho quan nam Albert nên là gái cơ học. Dù nó là với hay là con cháu của những kẻ rồi hỏi rồi, tất cả nên xinh đẹp thơm tho. Khi một áp phe to nữa tung ra thì bị trên của quan nam Albert là quan sau Delina cùng nên nữa hỏi lo gái và tiền. Thanh ra kẻ hy sinh làm vật tế thần phải trải qua ba tay. Nói khi quan sau Delina ăn rồi lại truyền tay cho quan sau khác, mang nhiều sao trên vai hơn nữa hồng.

Ông Văn Long đặt một bữa tiệc ở nhà hàng Ngọc Lan. Nhìn rồi mời Jacques và Albert đến đồ. Tiệc nhậu đặt ở trong một phòng riêng. Ông Văn Long có môn may có tàu đến hầu rượu. Lý Hoa nhậu sắp xếp ngồi giữa Albert và Jacques. Vừa thay mặt Lý Hoa là cả thay trò đều mẹ út.

Hôm nay, nhằm mục đích chơi mọi bốn quan Tây nên Lý Hoa trang điểm rất kỹ. Quan áo toàn chọn đồ nhất tiên. Mùi nhậu hoa Channel bay thơm phốc. Sau khi nghe vô chong Văn Long trình bày ý định, quan nam Albert ben ra giá. Ông Văn Long thuận ngay.

Những Albert hỏi:

- Từ nay ông Văn Long nên để ba vô của ông lui tới văn phòng giao thiệp, nhờ vậy tiền hôn. Nhieu nay cũng nhậu ông Văn Long vui vẻ chấp thuận.

Vai ba ngày sau, nhằm bữa quan nam Albert phải đi họp với Bà Tham Mưu, Jacques gọi điện thoại cho ông Văn Long báo nếu có thể mời ba chủ thầu đến ngay văn phòng để thảo luận chi tiết vụ thầu.

Lý Hoa vui trang điểm rồi chọn một cái váy đầm thật ngan, một cái áo hồ sơ. Nàng chỉ mặc quần lót hiệu Valisere mong dính con ở trên không mặc xu chiêng. Áo hồ sơ rất rộng mà lại không có áo lót vì nên mỗi khi nàng cúi xuống là trông thấy rồi rồi bóng rêu.

Ông Văn Long hỏi thúc Lý Hoa nhanh nhanh lên đi, kéo lão Albert nó nhồi lâu, nó sẽ nhồi ý cho tên khác vụ này thì mất mọi bộ. Cả triệu không chờ ít sao.

Tam tại xe lại xe cho ba chủ đi áp phe.

Từ hôm tháng Tam tròn biết không dám ben mang đến building Cầu Long vì bà Thu hạnh hai qua mốc, cho đến hôm nay ba chủ mới có dịp nói chuyện với nó trong than mát.

Lý Hoa ngồi băng sau, chom lên với vai Tam:

- Chiều nay sau khi chờ ở văn phòng thì quan Tây ra em nhậu chờ về building Cầu Long trước khi về nhà.

Tam đã da. Chỉ có mình ba chủ thì nó không ngan, sô là sô cái bà Thu. Trôi ôi, bà ta làm sao mà nó chơi cả năm rồi ra. Muốn một hồi. Lại còn bắt nó bu nhậu. Từ thuở cha sanh mẹ đẻ đến hôm gặp bà Thu nó một buổi lon lãn nhậu. Ke ra thì bu cũng chẳng kho nhọc gì, ngạt nó bà Thu cứ bắt nó liếm hết khí của bà ta rồi trong tuôn ra. Liếm muốn rất lâu mà khí của bà ta ồ ra hoai.

Jacques tiếp Lý Hoa rất niềm nở. Hạn rút ly rượu mời Lý Hoa uống xong cả hai bàn đến vụ thầu. Jacques nhìn chăm chú vào ngực ba chủ thầu. Cái áo hồ sơ cho thấy rồi rồi vui càng phong san chắc. Jacques bảo Lý Hoa ra ghé salon ngồi trên cái ghế sofa. Hạn ngồi kế bên. Lại rút rượu mời thêm ly nữa. Lý Hoa nhậu có ngan gì vui uống rượu. Nàng uống cạn ly. Hỏi quan nam Albert có ở văn phòng ông không, Jacques đáp: ông đi họp kìa. Ông ủy nhiệm tôi nói chuyện với ba. Và hạn nói huých toét trang tròn:

- Hạn là ba cũng biết là trước khi ông Albert giao du với người đàn bà nào cũng phải qua tay tôi trước. Tôi phải báo cáo cho ông biết rồi ông mới quyết định. Nếu tôi chăm điểm tốt thì ông không ý tiếp và cho áp phe. Còn tôi cho điểm ít là ông sẽ bỏ qua tất nhiên cũng sẽ bỏ qua luôn chuyện làm ăn.

Lý Hoa nóng bỏng mặt. Không biết có phải vì hai ly rượu Cointreau hay không? Nàng cảm thấy rạo rạo, người bắt đầu nóng ran, Jacques choàng tay qua vai nàng. Hạn ôm nàng hơn vào môi.

Lúc này đến đây Lý Hoa nhìn nhìn là sẽ gặp quan nam Albert và sẽ phải chấp thuận cho lão áy chôi. Chôi ở tại văn phòng hay lão chôi này nhậu cũng không thanh văn nữa, những bây giờ nàng hỏi ồ là tên Jacques lại rồi nàng phải nộp mai mối. Xếp của nó đi họp mà nó lại gọi mình đến, và rồi chôi. Lão qua.

Lý Hoa còn đang lơ đãng bỗng nghe nóng ran ở âm hộ rồi nóng lên rất nhanh. Thôi chết rồi. Tên này lên bị thuốc kích thích vào rượu cho nàng uống. Bây giờ Lý Hoa có muốn từ chối thì nhậu của tên này cũng không kịp nữa. Nàng nhai nhồm, chắc là phải cho nó chôi, để hai cô nhồm xuống. Lý Hoa nghĩ trong bình rượu có pha thuốc kích thích.

Jacques tho tay vào cơ áo nàng. Nhìn mặt Lý Hoa rồi bỗng hạn biết nàng nhai lên cơn rồi. Con chôi gì nữa. Jacques man me, se se hai nhai vui. Se rồi lại bop bop. Lý Hoa không nói tiếng nào. Nàng nhồm qua, nhồm muốn phát điên. Gai số quan thốc một tay vào giữa nhui nàng. Cái váy hồ sơ, để hoạt nhồm qua. Tay Jacques mò mò trên cái sù lúp mong. Hạn luôn tay qua giày thun để bàn tay trên mu. Hạn xoa xoa mô lông mem mại. Lý Hoa tiếp tục ngồi lạng lạng. Bàn tay của Jacques bop bop cái mu. Nhồm nhồm nhai bắt đầu rên ra. Jacques bop mu một lúc rồi thốc một ngón tay vào. Hạn thúc vào rút ra một chập. Khi thay dam thuy ra kha kha, hạn nhai ngay Lý Hoa xuống sofa. Tóc vậy lên. Lột cái sù lúp nhai ớt quang lên một cái ghế gan nhai. Rồi hạn cúi xuống ngoạm cái mu, nhay nhay. Vừa nhai vừa hít hít cái mũi. Hạn nghiêng mũi lon lãn bà Việt. Hạn ngó lên nói bằng tiếng Việt:

- Lon bà nhếp lam. Thồm lam. Tôi thích lam. Xin bà nam yên cho tôi bu.

Jacques nói tiếng Việt rất soi. Rồi hạn bu, liếm, hạn liếm, hạn mút.

Ly Hoa ãng nòng nỗng bu thì thay nỡ kho. Nhe bôt ap lốc nĩ nĩoi chut. Nang voi ãau tên Jacques bang cã hai tay roi thuan tay nang an ãau han sat vao lon. Jacques u ô, muon nghet thô. Nhõng han van tiep tục bu. Chẽ một lat sau la Ly Hoa rung mình, ãat nỗng khoai lac. Chat khí chay ra bao nhieu Jacques le cai lỏi dai thỏt của han ra liem, het. Vĩa an ãau han vao am ho, Ly Hoa vĩa móm cõoi. Nang tở nhu:

- Tay ma gap lon thì bu phai biet. Nghe của chang ma. Cha truyen con noi, bu co bai ban lam chõ ãau co nhõ may ong tre ngõoi Viet. Tiec cai la may thang Tay nha binh khong co nĩe rau. Co rau co co vao sỏng hõn.

Nang sỏc nhõ tởi dỏc sỏ Tam. Cỏ tỏng tỏng la Tam ãng bu mình. Cho nỡ am ỏc la phai cho tên nay bu thì han mõi cho ap phe. Ly Hoa lại rung mình “ra” them lan nữa. Co the la vì nang nghõ nĩen ong anh ho của Thu nen de bõ kớch thớch. Nhõng nang cung phai nhìn nhan gĩa thỏc dan nay co tai bu, tở nay nĩen giõ lau qua roi. Ly Hoa nĩa tay len xem nĩng ho. Han bu ãa hõn mõi giõ nĩng ho. Nang ra bao nhieu han liem sach vay ma han van chõa nha ra. Cỏ bu miet. Thẽn thỏang han cung ngỏc len nĩe thô, hít vao vai cai, roi lại cui xuong bu tiep tục.

Bay giõ Ly Hoa mõi mõi mieng noi bang tieng Viet:

- Ong bu lau qua. Lon toi ngon lam phai khong?

Jacques nha cai mong nỏc ra, ngỏc len:

- Ngon lam. Thỏm lam. Nĩe toi an no mõi chap nữa.

Han lại cui xuong ngoam tỏng mieng thỏt mem mĩa của cai mu long la xum xue.

Máy phut sau, Ly Hoa cõoi don, nang voi voi ãau han:

- Co ngon hõn bít-tet khong? Liem cho sach nĩ. Bu lau qua roi. Leo len nũi cho toi sỏng. Co biet nũi khong? Toi nghõ ong chõ biet bu, chõ khong biet nũ?

Bõ khớch tỏng han ngoi nhom dầy:

- Bõ bĩa tỏng toi khong co cãc sao?

Han cõi quan ao. Ly Hoa nhìn xuong hai bõ han. Cha to gĩa hõn cu của ngõoi ban xỏ. Nĩe xem tai nghe của han ra sao.

Jacques ãa nỏng. Cu của han cỏng cỏng. Co the han ãa nỏng tở khi mõi bat ãau bu Ly Hoa nhõng vì han ham bu hõn chõi nen cỏ nĩe vay. Han nĩe ãau cu ngay cai lỏ roi thỏc vao that mạnh. Han thỏc mạnh qua nen Ly Hoa keu len mõi tieng hỏ.

Va han khỏi sỏ nhap. Han nac mạnh bao. Hung huc y nhõ ngõoi ta tap the duc. Ra, vao, ra, vao.

Vĩ han nac mạnh nen Hoa cam thay hõi hõi sỏng. Nang nghõ neu han keo dai bang thõi gian han bu, chac nang se ra nhieu lan. Nhõng nang chõa kỏp nghõ tiep thì Jacques ãa rong len. Tinh khí của han ban tỏng nỏt vao sau trong ngõoi Ly Hoa.

Nang keu kho. Mĩnh chõa kỏp co cam giac, chõa kỏp sỏng thì han ãa ra. Chẽ mõi nam phut. Voi dung qua. Han nam tren ngõoi Ly Hoa, thỏ phỏ phỏ.

Ly Hoa nhìn quanh cai cõa nho kia co the la cõa toilet. Nũng. Nang vĩa rĩa trong cai bon gõi la Bidet vĩa nghõ: “Van phong ma lai co phong tam vớii dung cu nĩe rĩa ray nhõ the nay thì han la tên nay van thỏng chõi ô ãay, chang cãn nĩa ve nha hay khách san. Tũ Tay nay chẽ biet co ãan bĩa. An tien va an lon”.

Khi Ly Hoa trở ra thì Jacques ãa ngoi dầy. Han nhìn Ly Hoa mac quan ao, hình nhõ han con thỏm them muon bu nữa.

Ly Hoa hat ham hõi han:

- Bĩa nao thì toi gap nỗng xep của anh.

Jacques gĩa ãau:

- Co lei ngay mõi. Ong se mõi bĩa ve nha dung cỏm. Ong khong co vớ ô ãay. Bĩa ay ô luon ben Phap. Bon giõ chieu ngay kia bĩa trở lại ãay nĩ.

Tren nỏng ve Ly Hoa khong ngoi ô bang sau. Nang ngoi canh Tam tai xe. Xe chay mõi quang gan ve nĩen nha thì Ly Hoa la len:

- Luc nay chõ bao em nĩa chõ ve nha bĩa Thu mĩa. Em quen a. Queo lai nĩ.

Tam hõi run. Han dai dai. Xe ngỏng trởỏc cõa building. Ly Hoa bao thang Tam khoa cõa xe roi theo nang len lau. Nang van giõ mõi cai chìa khoa cõa phong của Thu.

Vĩa gĩa chỏt cõa lai la Ly Hoa ãa bao:

- Bĩa Thu chõa ve. Cung tien. Khong thì em lai phai phuc vui bĩa tởi toi mõi nĩa chõ ve nha nỗng. Em cõi nỏ ra nĩ. Phuc vui chõ mõi chut. Lat chõ cho em tien.

Nang cõi quan ao, vao phong tam lay khăn giay chui cai mu mõi lan nữa cho that kho. Xong nang trở ra. Nang nam nghieng bao Tam cung nam nhõ the. Gac mõi chan len nũi nang va nũt cu vao. Trong khi thang Tam loay hoay nũt cu vao, Ly Hoa noi tham:

- Thằng Jacques chôi dô qua môi nứt vào nĩa ọc ra. Phai bat thang em nay nó làm cho mình nĩa ngổa chỗ không thì làm sao ngu yên nếm nay.

Tam nạc. Một lát bong Hoa sặc nhô nện Tam. Nang nhô lúc Tam chôi nang trong tờ the quy gọi, chong tay, chong mong len, tờ nạng sau thọc tôi. Nang bao Tam:

- Ngổng nĩa. Chò muốn em làm kiểu khác.

Nang quy, rồi chong tay, chong mong ra đầu cho thằng Tam quy ô phía sau rồi nứt cu vào.

Tam làm theo. Trồc khi nứt cu vào âm nĩa, han buột miệng nói:

- Hôm nay em va ba chui nĩa kiểu chơ.

Ly Hoa cồoi re lên:

- Ô, nĩa kiểu chơ. Sôông làm. Em có nĩa kiểu này bao giờ chõa.

- Có, bõa trồc ba Thu bat em làm kiểu này. Ba nói ba thích làm vì. . . vì. . .

- Vì sao? Ly Hoa hỏi đơn.

- Đa ba Thu nói chôi kiểu này các em vào sát tận trong lòn của ba nên ba khoái làm.

- Núng. Vay bay giờ em nứt vào thật sát nĩa. Nạc mạnh vo.

Tam yên lặng làm theo. Một lát chẽ con nghe tiếng nhóp nhép vì nồc nhôn tờ trong âm nĩa chạy ra qua nhiều. Ly Hoa nãy cái móng ve phía sau cho an nhòp vôi nhõng cái nạc của Tam. Nĩa qua, nang nói thãm.

Vì bò kích thích qua lâu bôi cái miệng của tên Jacques nên Ly Hoa nống tớn. Do nĩa chẽ môi làm phụt sau là nang nĩa nết nồc khoái lác, trong khi Tam vẫn tiếp tục nạc. Ly Hoa kêu lên:

- Chò sôông qua em ôi. Nạc mạnh vo nữa nĩa. Lát nữa chò sẽ thồong em. Nũi nhớ vay môi là nĩa chõ.

Nang ngỏ nện thang Tay quan ba: “Nõ ga chet, chỉ ham bu”.

Nõ môi phụt sau, Tam rung mình. Han biết han cũng sắp ra. Han la lên:

- Chò, chò, em sắp ra nãy nè. Oi, oi em sôông qua.

Thang Tam nạc mạnh hơn trong khi tinh khí phụt ra. Nó sôông qua nên nãy Ly Hoa nam sắp xuống rồi nam nĩa lên, cả hai thõ hơn hơn. Ly Hoa up mặt xuống gọi. Nang cảm thay hôm nay thật nãy nĩa. Một thang Tay bu lòn nang hôn một giờ nống ho. Thang em nay nĩa kiểu chơ nạc mạnh bao lâu qua môi ra.

Trồc khi xuống xe về nhà Ly Hoa móc bop lấy ra một mô giầy bạc nang dui vào tay Tam:

- Em lấy ít tiền về ăn uống tam bơ. Chò thồong em làm nĩa.

Về tôi nhà sau khi tam rửa Ly Hoa ra ngồi nõi ban ăn chò chò bếp đơn côm. Ông Văn Long hỏi:

- Nĩa có nồc việc không?

- Chõa biết, có lẽ môi nồc nữa nồong.

- Sao vay? Ba có gặp thang quan nam chõa?

- Chõa. Chẽ gặp thang quan ba Jacques. Ông biết nó nõi gì không?

- Không?

- Bơ nó nõi chia tiền à? Gì mà gặp vay. Xong vụ thau thế nào mình lại không cho nó chút ít. Ba có hõa sẽ cho nó một phan không?

Ly Hoa nhìn thang vào mặt ông Văn Long:

- Nó không nõi chia tiền mà nõi nĩa tôi. Nũi ngay tại văn phòng của nó.

- Thế ba trả lời sao?

- Con trả lời, trả von gì nữa. Nó nõi nĩa mà không cho nó thì nó sẽ hót vôi lao quan nam hat cang mình.

- Vay là. . . là. . . ba cho nó làm tại chơ?

Ly Hoa nhún vai:

- Chõ sao. Thật nhục nhĩa. Vì ông mà tôi phải nĩa cho day vo. Nãy là lần nĩa tiên, tờ sau ngay lấy ông tôi môi ngu vôi một ngổoi nĩa ông khác. Nếu không vì ông tôi nĩa tờ chõi thang Jacques. Tôi yên trí sẽ chẽ phải chieu lao Albert thôi chõ, nào ngỏ lại con phải chieu thang chanh văn phòng.

Ông Văn Long gãi gãi tai:

- Thôi số thế nó nhớ vay thì ba cũng nĩa hy sinh cho nó nồc việc.

Ly Hoa nạc lên khóc rồi lấy khăn mũi soa ra lau nồc mắt:

- Tha tôi cho một ngổoi Việt chõi. Biết bao nhiêu nĩa ông trai trang nĩa theo tôi, trong thang vĩa qua lúc tôi bơ nhà nĩa vì gian ông, vay mà tôi nĩa có cho ai nũng nĩa chán lòng. Bay giờ, phải nam ngổa cho một thang Tay vĩa phu nó day vo. Hu, hu, hu. . . nhục qua.

Ông Văn Long dõ danh:

- Tôi biết bụng bà làm. Bà qua hành diện nên không thêm ngoài tình, dù tôi đã trở thành ngôi sao bất lộc. Tôi hiểu làm chỗ. Từ nay tôi nghĩ có lẽ... bà cũng nên có bạn trai để giải quyết nhu cầu sinh lý, vì rằng bây giờ bà đã hy sinh cho may mắn. Tôi không làm rồi thì còn gì nữa nữa mà giờ.

- Thế ông sẽ đi cho tôi ngủ với ai tùy ý à? Tôi đặt bạn trai về đây ông có chầu không?

Ông Văn Long gật đầu, không xem chừng rất lâu khò:

- Mien là bà cho con Sáu làm bếp nó về nhà nó để tránh sở dom ngo của nó thôi. Có cái phong trong ô dôi nhà đó, bà có muốn dùng thì dùng.

Ly Hoa lại khóc rầm rồ:

- Thật tôi khổ quá. Tôi có bạn trai nào đâu. Nói là nói vậy thôi chứ. Bây giờ, con thằng Albert nữa. Ngay kia tôi phải đến gặp nó. Chắc nó sẽ làm tôi tội lỗi hoa là.

Ông Văn Long ôm Ly Hoa hơn:

- Thôi bà đừng hy sinh. Tao hiểu của cái, tất cả sẽ về phần bà. Tôi chỉ muốn hiểu nó may nó mất thôi.

Ly Hoa nín thính. Nàng đang mở cửa trong bụng. "Nàng kích với lão này xem ra hiểu kết quả tốt. Căn phòng ô dôi nhà mình sẽ trang trí, mua giường mới dọn vào ô luôn. Nếu hàng xóm khỏi phải trong thay ông chồng bất lộc thêm chán nản. Rồi khi nào cần mình sẽ báo thằng Tam ngủ luôn ô này, tha hồ cho mình vui thú".

Nàng lại nghĩ tiếp: "Con anh Tam dốt số và bạn Thanh, Trọng, mình sẽ có cô hỏi gặp lại sau. Nàng nghĩ đến thằng Tây quan nam. Nó bỏ con hôn thằng quan bà, chắc nó chơi khai hôn. Con cái vui bu lôn thì cha thằng Tây nào kém thằng Tây nào. Khỏi chê rồi".

Chỗ bếp đã dọn xong. Ly Hoa ăn ngon lành.

Sáng nay chủ nhật, không hề nóng hơi reo, nên cả Chục lẫn Hoa đều thức dậy muộn. Anh nàng thủy tinh của buổi ban mai xuyên qua khung cửa sổ đã làm sáng hẳn căn buồng ngủ.

Chục mở mắt, nhìn ngôi nhà vắng lặng lại bỗng cảm thấy buồn. Nàng nghiêng mình nhìn sang bên cạnh. Hoa, chồng nàng vẫn còn ngủ say, miệng hơi há ra. Về nếp trai ngày nào không còn nữa. Chẳng mấy chốc cô bạn cùng phòng. Qua thật số là làng đã làm cho cả Hoa lẫn Chục mau già. Những biến cố xảy ra khiến cho gia đình Hoa: cha chẳng nổi ngoi qua rồi vì một tai nạn khiến mẹ chẳng buồn rau, ư ru, than thở suốt ngày thêm rồi cuối cùng bà cụ đã theo ông cụ về bên kia thế giới. Có lẽ vì những biến cố ấy mà Hoa trở nên ít nói. Trong chàng xương sác hẳn. Về mặt sinh lý Hoa cũng suy yếu. Nên bà thằng này chẳng không hiểu đến Chục.

Nàng tính nhảm và nhớ rõ nhớ thế. Có lẽ là Chục cũng không hiểu Hoa phải làm bạn bạn. Nàng cứ dửng dưng không hề có gì xảy ra.

Ngày hai buổi nàng đến sớm. Tôi về nấu cơm, rồi đi đến nhà con bà tuổi, gọi ô nhà ngôi quen gần đó. Trước kia, nghĩa là từ lúc hai ngôi nhà này Hoa thông về cùng giờ vào buổi chiều. Vô chong vừa ăn vừa nấu giốn, rồi xem truyền hình, và đi ngủ. Không hề thôi gian mỗi cuối, mấy năm trước đây, lại thông thì Hoa làm tình với vô mỗi tuần hai lần. Có khi hồng thì bà lan.

Từ lâu năm đến khoảng hơn ba tháng trước đây, thì số gần gũi thỏa mãn. Cả thằng Hoa mỗi làm bạn bạn một lần. Rồi bất hẳn. Chục dửng dưng không phải vì nàng đã bỏ chồng liệt am. Nàng không hẳn có dòng máu đam mê như Thu hay Phông những ít nhất mỗi tuần cũng phải vài ba lần. Không có nó tốt rồi, kho chầu trong ngôi rồi trở thành cau có gắt gong.

Không! Nàng không bỏ chồng liệt am. Số đó nàng vẫn bình thường là vì nàng đã gặp lại Chung, ngôi tình cũ. Ngôi đã pha trộn nàng. Chuyện nàng, nàng đã kể cho Thu, Phông và Hoa nghe. Thuôi Chục con là nữ sinh. Chung là một sinh viên y khoa. Chẳng lẽ nuôi nàng rất chăm chỉ, nữa hơn rất cần mẫn nên Chục xịu lòng. Về lại Chung cũng khá nếp trai, mặc dù chẳng cần thò. Chẳng và nàng hẹn hò với nhau suốt hai năm dài. Cho tới ngày Chung hiểu Chục hiện đang than xác vì nàng bỏ kích thích bởi cuốn phim "con heo" mà Chung muốn về chiều cho nàng xem.

Chục không hề ăn hẳn về chuyện bỏ Chung pha trộn. Nàng đã ông thuận kia mà. Chung có làm ầu đâu. Vì vậy mặc dù sau này nàng và Chung chia tay ai thì không này. Nàng đi lấy chồng những trong này long lúc nào nàng cũng con yêu Chung. Mỗi tình này để gì mà quên hiểu.

Ngày Chục lên xe hoa về nhà chồng, Chung có gọi qua và may mắn vô, ký một bút hiệu mà chỉ có nàng và chàng biết.

Nếu may mắn của Chung, Chục đã ngăn ngó quen cả việc phải trang điểm cho kịp giờ để nàng trai đến rồi đau.

Mấy tháng trước đây Chục gặp lại Chung. Chẳng nhấc lại những kỷ niệm cũ. Chục cảm thấy ngôi làng nghe rồi Chung hẹn Chục chỗ nàng đi Bên Hoa. Sau khi ăn, hai ngôi nhà vào một cái nhà mà chủ nhà đã cho Chung mượn.

Mặc dù bây giờ Chục không còn là một gái trinh nữa, mặc dù nàng đã có con, những Chung vẫn còn say mê Chục. Chẳng còn quan ao của ngôi yêu cũ một cách nàng nịu, trình trình, khác hẳn cái hôm chàng bên Chục từ một xã nữ thanh niên

Chúc dung bàn tay vuốt nhẹ cái gáy của Chung rồi lan lan vuốt xuống đến xuống đến xuống cắt. Tay kia nằng nằng khắp lưng của Chung. Nàng ôô gì thôi gian ngừng hẳn lại vào lúc này. Kim bông hoa bông cháy nữa. Không có ngay và nằm, không có ngay mãi, chỉ có hiện tại và hiện tại cố ô mãi một chỗ nhỏ thế này.

Nếu Chung nằm mãi mãi trên gối nàng. Chúc mơ mong vạn vô nhờ thế được chổng một lúc khá lâu. Rồi Chung mơ mơ, chàng nhòm dáy, ôm Chúc hôn vào môi. Nụ hôn kéo dài nhờ vô tận. Mãi một chập sau, Chung môi buong Chúc ra, chàng khẽ nói:

- Có lẽ chúng mình nên tắm rửa rồi trở về Sài Gòn thì vớ. Chiều rồi.

Chúc bỗng tỉnh. Nàng nhanh phải trở về với thức tế. Phải về hôn thê con. Rồi nấu cơm, dọn dẹp nhà cửa, chán quá. Trỗi khi chia tay Chúc hẹn sẽ liên lạc với Chung thì hẹn ngay giờ gặp nhau. Chúc ngồi trên xe xích lô trên đường về nhà. Nàng nói nhỏ về một mình nàng nghe:

- Chỉ làm được có một cái là hết giờ. Nản quá. Mình phải xếp đặt thế nào thì có thể ở với Chung trong ba hay bốn ngày liền. Nhờ thế mới đủ được nhiều nhiều mới nữa nữa.

Nàng sốc nhô lên Hoa. Bà ông chồng của mình là hết xí quách rồi hay sao mà y chàng đứng trên gối mình. Nàng chàng thay lông tam can rớt gì cả. Lỗi đâu phải tại mình? Tại Hoa đây chứ! Ai biết hạn thì cho cái lon mình nó mọc meo. Có gối nằm ba nào chịu nói nhờ thế không?

Chúc tôi bao chữa cho mình và thô phao nhẹ nhom. . .

Chúc bóc xuống đất, vào phòng tắm. Đã một tuần nay vì bận rộn nhiều việc nên nàng không gặp được Chung. Nàng cảm thấy thêm một cơn cuồn cuộn, nên vuốt ve, và buồn cho đến khi nó biến mất vào miêng nàng. Nàng thấy chàng thay cu của Hoa ngồng lên vào buổi sáng. Hoa dám trở thành gối bắt lỗi rồi cùng nên. Và lại du hí không bắt lỗi thì chàng nữa nàng cùng đâu có thể vô lý cu của hắn mà buồn. Vô chông mà, ai lại làm nhờ thế. Hoa chữa bao giờ buồn nàng. Con nàng, làm sao nàng dám gợi ý hay báo với Hoa rằng nàng thích được bú. Kỳ quá!

Khi Chúc tắm xong trở ra thì Hoa đã thức dậy. Chàng đang hút thuốc và cô tiếp tục nhà khoi không hề ý gì đến Chúc. Nàng đã thay xong quần áo và ngồi xuống một cái ghế đối diện với Hoa.

Bóng Hoa nói:

- Có mấy gối bạn rồi nhanh mắt chớp. Anh muốn giai sau nên là nhận lời. Có lẽ sẽ nhanh đến tôi một môi tan. Vay em đặt con rồi chơi loanh quanh hay thì mua sắm gì tùy ý. Nên nhớ ôm tôi.

Chúc trông mặt:

- Tôi may thê này nằm nào anh cùng về thôi. Cơm canh rồi phân anh lúc nào cùng phải ham lại lúc anh về đến nhà. Rồi chú nhát nào cùng biết dạng. Nhờ vậy nhá là làm sao?

- Tại anh buồn phiền về chuyện ông bà cư xử rồi nhanh qua nên chiều chiều anh ghé quan nhau rồi với mấy gối bạn cho nó khuấy khoa. Về thôi một chút đâu có sao.

Chúc quát to:

- Hô, đâu có sao. Không có gối nằm ba nào có thể chịu nói nhờ thế, anh biết không. Lâu lâu rồi một tôi thì con được rằng này nằm nào cùng rồi rồi lại bao đâu có sao.

Hoa ngồi lặng thinh. Chàng châm thêm một điếu thuốc. Chúc nắm tay xuống bàn phân kẻ gan rồi:

- Anh rồi nhá hay là rồi đâu nữa, nói thật cho tôi biết rồi. Tôi nghĩ anh đã nhập bốn với mấy thê nghiên thuốc phiện làm. Trong anh phê phác, mặt lộ rồi thế kia, chêm chet anh cùng rồi hút thuốc phiện, có phải vậy không?

- Làm gì có chuyện rồi. Tôi đâu có hút xách gì. Nên nghĩ vậy.

- Không hút thuốc phiện thế sao đã mấy thê này anh chàng ngo ngang gì đến tôi. Anh làm nhờ tôi chỉ là gối chung nhà với anh thế thôi chứ không phải là vô anh.

- Tại tôi buồn phiền quá nên nó không lên nói nữa. Tôi xin lỗi về cái vụ rồi.

- Hô, thế nên bao giờ anh mới hết buồn phiền. May mắn nữa? Rồi tôi làm sao? Thôi rồi, anh đừng có chơi quanh. Chắc là anh nghiên rồi nên nó teo lại chỗ gì.

Hoa là to:

- Nghiên đâu mà nghiên, chỉ được cái nghĩ bày nghĩ bạ. Có im rồi không.

- Tôi không im. Anh có ngo ngang gì đến tôi cả thì tôi phải nghĩ. Không có con nằm ba nào có thể ngồi im được nếu nó cùng làm vào hoàn cảnh nhờ tôi. Nếu anh thấy tình trạng này kéo dài, tôi sẽ vào hôn xin lý do.

- Lý do? Thôi có ôi, đừng có đùa. Bỗng dưng có chuyện với tôi rồi lại đùa lý do, thế là thế nào! Có vô lý làm.

- Tôi nói thật rồi chứ chàng phải đùa đâu. Anh liệu hơn. Tôi mà đã vào hôn rồi là nhất định không có hoa giai. Anh rồi với mấy thê nghiên. Tôi lo nuôi con tôi. Tôi mà xỏ cho lý than rồi là tôi đặt con rồi về ba ngoài ô. Mắc xác anh.

Nói xong Chúc ham ham mở cửa phòng bóc ra. Hoa gọi với theo:

- Chúc, Chúc, khoan đã rồi yên anh nói cho em nghe đã nào.

Chúc không tra lỗi. Nàng qua bên phòng rửa mặt, thay quần áo cho nó rồi đặt lên giường.

Hoa vào phòng tắm rửa mặt nhanh nhẹn, chẳng suy nghĩ:

- Sao nó biết mình sẽ hút thuốc phiện. Chắc nó lại đoán mọi chỗ gì. Nó biết ông cứ mình lúc còn sống là một người nghiện nên nó cho rằng mình cũng sẽ vào con đường ấy chỗ gì.

Hoa có vẻ lo lắng thật sự. Vì những nỗi sợ hãi ngu ngốc của Chúc chẳng hề nghiện thuốc phiện rồi. Mọi tối trước khi về chẳng phải ăn cơm tối, xúc miếng nhanh nhẹn ở nhà bạn thuốc phiện. Vì đã trở thành người nghiện mà tuy nhiên Hoa mặt hạn phòng ngủ trong lạnh vốc sinh lý. Sang ngủ đây cụ chẳng vui lòng. Chẳng biết nhiều ấy chỗ. Những nỗi sợ hãi rồi, làm sao bay giờ. Để gì bỏ hút thuốc.

Chẳng rửa mặt quần áo rửa sạch thôi:

- Ồi thầy ke nó. Nếu nó muốn ly hôn cùng thuốc. Chẳng rảnh nữa. Lúc nó về với mình nữa con trình trạng gì, có mặt nó cùng chẳng có gì mà tiếc.

Chúc nằm giường con trai lại nhà ba ngoài của nó gọi gọi taxi đến building Cầu Long. Gọi cửa đến nam lan môi thay Thu ra mở cửa. Thu còn đang ngủ. Chúc rửa vào hồi ngay:

- Có kẹp nào trong buồng không?

- Không. Tao có kính, hiện bình gác cửa tờ hôm qua nên tôi hôm qua sẽ nhảy với tên Võ ông luật sư, sẽ ăn xong rồi chia tay. Nếu tao không kết thì tên Võ ông sẽ về đây.

- Sao nó thuốc tờ do thế. Con Hồng với nó nữa?

Thu rửa ngập rửa trả lời:

- Con Hồng sẽ Pháp hai tuần có việc gì đó, tên Võ ông nói tao cùng chẳng hề ý. Sau bữa nay chủ nhật mà may mốt đến đây sớm vậy. Chắc lại có chuyện lung tung phải không?

Chúc ngồi gác chân lên bàn, gãi đầu:

- Những có chuyện lung tung. Chẳng chồng tao bị bỏ. Tôi nào cùng sẽ đến khuya mới về. Tao thuốc tui nó cho biết tên Hoa sẽ nhập bọn với mấy tên nghiện thuốc phiện. Nó xáo với tao bảo rằng sẽ nhai. Những tao biết nó nữa có phải là đàn nhau. Nó chẳng uống thuốc một ly. Những con chuyện khác nữa.

- Chuyện gì?

- Vì nó sẽ gia nhập hàng hút xách nên nó đã trở thành bắt cóc rồi.

Thu mở tròn mắt ngạc nhiên:

- Thật vậy sao? Nó không lên nói nữa à?

- Teo rồi. Tờ gan ba tháng nay nó chẳng trả thuốc bái.

- Vậy là mấy kết rồi. Mấy có gây gọi với nó không?

- Tao mời hai tôi hầu thờ cho nó lúc sang này. Tao bảo nếu nó còn hút xách tao sẽ tờ, nghĩa là ly hôn nó.

- Tên Hoa có phản ứng gì không?

- Nó không tin là tao sẽ vac hôn ly hôn.

Thu ngồi trước bàn phản lay bàn chải gõ tọc:

- Mấy phải suy nghĩ kỹ. Ly hôn rồi mấy sẽ lay ai. Con tháng nhờ con mấy rồi sẽ ra sao?

- Con tao thì toa sẽ giao cho tao nuôi. Có gì mà sợ. Nếu ông làm sao giành phần nuôi con nhờ thuốc. Con lay ai thì rồi tao sẽ tính. Có thể tao lay tháng tình nhân cũ.

- À, à tên Chung. Bay giờ hạn sẽ là bác sĩ rồi phải không? Tao nhớ có nghe mấy ke là sẽ gặp lại nó. Thế tờ ngày nào đến giờ mấy có gặp tên Chung thuốc không?

- Không thuốc làm những bọn tao cùng sắp đặt sẽ gặp nhau, mỗi khi có dịp.

- Tên Chung dạo này bái bạn có khả hôn xả không?

Thu rửa nói rửa cười.

- Tao nhớ hình nhớ mấy có ke cho tui này nghe là bay giờ nó biết chơi kiểu 6*9 rồi. Ngoài ra nó có ngon nghe nào nữa biết?

Chúc phát vào vai Thu một cái mạnh:

- Sao mấy to mà thế! À, bay giờ nó bu có kỹ thuật làm rồi. Con biết chơi nam, bay kiểu khác nhau. Tao nghĩ có lẽ tao sẽ bỏ tên Hoa sẽ lay nó vì tao vẫn còn yêu. Mọi tình nữa mà mấy.

Thu ngừng đây sẽ vào phòng tắm:

- Mấy vào đây ngồi nói chuyện. Tao nhảy vào bồn tắm qua loa rồi thay quần áo, hai nữa sẽ ra đường Lê Lợi ăn sáng. Mấy chờ ăn sáng chỗ?

- Ồ, sáng đây tao gây sẽ với tên Hoa rồi sẽ gọi tháng con xong lại đây ngay. Nếu ăn uống gì nữa. Nay trong khi mấy tạm cho tao gọi nhờ nên thoải.

Chúc gọi điện thoại cho Chung không có Chung ở nhà.

Thu ngồi trong bồn tắm nói vọng ra:

- Tao quên cho mày biết, con Phở ông sẽ đến đây chiều nay. Hôm qua tao nói có kẹp Võ ông luật số những tao kết, hỏi nó có muốn xài đồ thì lại đây, nó nói O. K. tao cũng hẹn tên Võ ông chiều nay đến để cùng ăn tối. Mày có thể ở đây chờ đến chiều rồi cùng ăn tối luôn. Tên Hoa chắc gì sẽ về trước nữa nữa. Có khi nó còn nam hút thuốc phiện cả nữa là khác.

Chúc nhún vai:

- Tao cóc can. Nó ở luôn cùng Phở ông. Xong rồi, tao sẽ ở chờ với mày hôm nay.

- Ngoài Võ ông luật số, có lẽ anh Tâm sẽ đến. Mày có muốn Phở ông anh ấy phục vụ thì tao sẽ báo anh ấy. Hôm nay con Hoa Phở ông anh chiều có nó cố nhắc anh hoài. Có bỏ nó mẹ anh rồi.

- Chắc là vì ông anh hơi may chôi dài?

Thu cười ngất:

- Nùng! Nếu tao tiết lộ bí mật cho mày nghe. Chắc mày không Phở ông nói cho con Hoa hay anh Tâm biết. Hôm ấy tao gái bày cho anh Tâm uống hai ly rượu thuốc đặc biệt có pha dâm-dông-hoac. Tâm rồi hoài không ra. Nếu cả con Hoa lẫn tao. Nếu suốt nữa. Con Hoa mẹ làm.

Thu đã tắm xong, bóc ra lau ngời cho khô.

Chúc hỏi:

- Thế mày định sang Pháp làm năm cuối với ông Tâm hay không?

- Có thể làm. Làm năm cuối bên ấy chẳng có gì biết mà dò nghề chuyên anh em hơi mà lay nhau. Thiên hạ ở đây nhiều thì giờ rảnh cỡ lời chuyên của ngời khác mà nói. Hơi lâu can biết tuy tiếng là có hơi hàng chỗ tao và anh Tâm lâu có liên hệ huyết thống gì với nhau.

Thu diện rất long lay, trang nghiêm thật kỳ trước khi ra phố. Nàng bao Chúc:

- Mày có chồng rồi nên chẳng cần an diện. Con tao vẫn là gái đóc than, ăn mặc lúi xùi không Phở ông.

Sai gọn vào sang chủ nhật thật rộn rịp. Tại tổ giải nhận dịp đầu năm Phở ông Catinat và Bonard. Thu rủ Chúc và nhà hàng Phạm Thò Trước ở Phở ông Bonard. Ăn xong lại kéo ra La Pagode uống cà phê. Ngồi một lát bỗng Chúc thấy Chung ngồi trên vĩa hè ở Phở ông Catinat. Nàng chạy vội ra lời chẳng vào La Pagode. Chúc giới thiệu Chung với Thu. Trong khi hai ngời này ngồi nói chuyện với nhau Thu kín đáo quan sát Chung. Nàng nghĩ bụng: "Anh chàng này có vẻ sang sủa thông minh. Hạn lâu bang bác số là phải. nghe nhớ Chúc kể thì anh này bày giờ buổi thiên nghe làm. Hôm nào mình phải nói nhớ Chúc cho mối tình nhân của nó một nữa. Nếu nó ghen thì để nghề chôi tay ba. Mình sẵn sàng chia sẻ anh Tâm với nó cùng nhớ với Hoa kia mà. Mình và Tâm yêu nhau là một chuyện còn cho bạn bè mối tâm ngời yêu trong một nữa lại là chuyện khác. Vả chăng mình và Tâm làm tình với nhau đã lâu rồi nên xem ra anh chàng chẳng bị mình qua loa trước khi leo lên chôi. Trong khi ấy thì mình lại thích Phở ông bu".

Uống cà phê xong, Chúc nói với Thu:

- Mày có thể nữa tao về nhà anh Chung Phở ông không? Tao tranh thủ chung xe với anh ở ngoài Phở ông, lỡ ra có ai quen về nói lại với chồng tao thì hơi kết.

Thu nhận lời. Lên xe nàng hỏi Chúc:

- Có tông mao bị mày Phở ông làm. Những tao không biết hạn có thuốc loại chôi chôi không? Hạn có thuốc cho tao cùng tham đồ với mày không?

Chúc nhìn Thu:

- Mày muốn nói là mày định chôi tay ba. Tao, mày và anh?

- Nùng vậy. Mà mày có ghen không cái nữa? Nếu mày muốn nói chuyện con cu của Chung thì thôi vậy. Tao hỏi là hỏi vậy thôi chứ hôm nay tao chưa sạch Phở ông kính lâu có làm an gì Phở ông. Có thể cũng phải chờ đến hôm khác.

- Ở nhà tao đợi anh Chung xem anh có bang long chôi tay ba không? Tao sẽ thông báo cho mày sau.

Thu thả Chúc xuống Phở ông Albert Premier ở Dakao gần nhà Chung. Hai tuần nay Chúc không gặp Phở ông Chung nên đành nhìn thêm. Cho nên bày giờ nàng nóng lòng. Vừa vào tới nhà, cửa vừa mở lại là Chúc thấy Chung te xuống tắm tắm ở phòng khách. Nàng hấp tấp cúi quan Chung. Vừa cảm con cu là nàng đã rút nó ra miệng bu ngay. Chung nam yên để Chúc muốn làm gì thì làm. Chẳng chút ngại ngùng: "Sao hôm nay nhớ mày với và qua vậy. Có bao giờ nó bu mình trước lâu?".

Chúc bu chổng nam bày phút thì cu của Chung cũng cũng lên. Nàng liếm liếm môi quí lâu. Nởn vừa bu nàng vừa tổ cô ao quan.

Xong nàng leo lên ngời Chung cảm lâu cu quet vào cái khe rồi có cu nó vào miệng Phở ông. Nàng hít hà luôn miệng. Chẳng mấy phút là dâm thủy của nàng trào ra chảy xuống con cu. Cảm có một lát Phở ông chổng Chúc nóng qua rồi, chôi không nói

nữa nang rút cu của Chung vào cửa mình. Nang an vào cho tới khi nó nằm tròn trong âm nảo. Rồi nang nhom lên ngồi xuống.

Chỉ 10 phút là Chuc đã ra. Nang nằm lên ngóai Chung hai cái móng nữa lên rap xuống. Sau cùng thì nang là len:

- Em sống rồi. Em ra rồi này nè anh.

Nang ngóai nói nhẹ nhàng nhỏ nhỏ. Cu của Chung vẫn còn công công. Chẳng chừa ra. Nó còn nằm trong âm nảo của Chuc.

Nang hỏi ngóai tình:

- Anh chừa ra phải không? Cỗ nam yên. Em nghe một chút rồi sẽ lại thôi. Có lẽ nên 10 ngày rồi em và anh không gặp nhau. May hôm vừa rồi em nòng qua, không biết làm sao nhanh phải thú dâm.

- Thú dâm a! Cũng chẳng hai gì. Em thú dâm bằng gì?

- Em chỉ lấy mấy ngón tay. Vừa chà sát trên cái móng rồi vừa rút vào ngoáy ngoáy trong âm nảo. Lúc ấy em tưởng tưởng là anh đang vuốt em.

Chung cười đơn:

- Thế còn chong em nữa? Ý không thỏa mãn em à?

Chuc cười mọi:

- Hân ái a! Bất lực rồi. Cu lúc nào cũng tí xíu thì làm sao mà rút.

- Sao em không bao hân bu?

- Oí, thôi cái vui này hân còn dâm bet hàng. Hồi mới cưới hân cũng chẳng qua loa thôi chỗ không chịu bu. Nên ông mà không biết bu lên vô cơ bị lại chẳng hiểu tại sao vô tôi nó lại bị tôi?

- Em có ý định bỏ Hoa không?

- Có thể làm. Sau này thì anh phải cưới em. Anh bằng lòng cưới em không, hay chỉ muốn vuốt em thôi?

- Sao em hỏi vậy? Hồi xưa tại em ông Hoa không lấy anh nên anh nhanh rồi em lấy Hoa này chớ. Nếu hồi này em cũng bỏ anh thì tại mình đã thành vô chong rồi.

- Tại gia đình em. Bà cứ là bạn mẹ Hoa.

Chung lặng sang chuyện khác:

- Bây giờ em tham mệt chừa. Nếu chừa thì em cứ nằm trên mà làm. Còn nhớ em mệt rồi thì hãy anh leo lên.

Chuc không trả lời. Nang chong hai tay lên, khỏi sờ nạc.

Chuc nói: "Mình vẫn còn đang nòng mặc dù vừa mới ra. Nằm trên như sông hôn, nảo hôn"

Chuc rất sung sướng nên nang nạc hoài không thay mệt. Nang nhận thấy Chung chừa ra. Nhớ thế càng tốt. Nên cho nang có thể kéo dài thêm một chút nữa.

Chap sau Chung thay cu chẳng giết giết. Có lẽ chẳng sắp ra. Chẳng là len:

- Em làm nhanh lên, mạnh hôn nữa nữa, sắp ra rồi.

Vừa nói tới đó thì cu chẳng giết mạnh hôn. Tinh khí chạy qua ông dâm tinh khiến chẳng muốn ngát, tổng hết tinh khí phụt ra. Chuc nằm ẹp xuống. Nang muốn hồng lấy tinh khí vào trong âm nảo, hồng thôi lúc ấy nang cũng rung mình và ra.

Chuc cảm thấy khoái lạc hôn lúc này. Hai ngóai ra cùng một lượt lúc nào cũng sông hôn là chỉ có một ngóai ra.

Còn cu của Chung giạt vai cái nhẹ rồi im. Nó xìu dâm, những Chuc vẫn cứ nhẹ nó nằm trong âm nảo.

Nang nhớ đến câu thơ của Hồ Xuân Hương: "Cổ nào muốn tốt thì ngậm cho kỹ". Nang cười rúc rúc. Chung nằm dâm nữa tay lên vuốt tóc nang:

- Em cười gì vậy?

- Em muốn nói tức vì càng sông những sờ anh bao sao bây giờ em bay nhất nói tức nên em nín lại.

Chung cười:

- Chắc em bắt chước bà Thu. Hôm trước lúc ở Biên Hòa em có kể cho anh biết là mấy chò bạn của em bà nào cũng thích nói tức trong khi chơi. Vì bà Thu là xếp song. Nên em nói tức anh nghe thôi.

- Bây giờ cả hai nữa đã ra rồi. Người rồi, nên còn hồng nữa nói tức. Lại nữa, chơi cái thôi nhè kia em sẽ nói cho anh nghe.

- Nóng ý.

Chung vuốt tóc Chuc:

- Cứ nằm trên ngóai anh mà nghe xa xôi một lát. Khi nào hồng lên mình sẽ tiếp tục.

Chỉ 10 phút sau Chuc trôn ngóai xuống phía dưới. Nang cảm con cu đang mềm eo vuốt vuốt mạnh. Một tay nang khẽ bóp hai hơn dài. Rồi nang cúi xuống liếm tờ dâm lên phía trên. Liếm thật nhẹ, hai tay vẫn vuốt vuốt và bóp nhẹ nhẹ đều đều. Trong khoảnh khắc cu của Chung đã cứng, chẳng hề ngừng:

- Bây giờ hai nữa chơi ngóai em chịu không?

- Chịu gặp.

Chỉ một lát Chung bảo:

- Em nam xuống, giở chân lên cao, giở cả hai chân. Em lay tay kéo hai đùi em về phía trước rồi quặt chân lại. Cõ giò hai chân bằng tay nhỏ thế. Trong tờ thế này móng của Chuc nữa nữa cao. Am hơi nằng nứa han về phía trước. Chung quì lên một đùi rồi vào móng của Chuc, chân kia lui ra đằng sau một chút, rồi rồi nữa cu ngay vào cõa mình. Chang này vào một cái thật mạnh. Tron con cu nữa lọt vào trong. Chung khô sờ nạc. Chang môi nạc chổng 5, 7 cái, dăm thuy của Chuc nữa tràn ra. Chuc ren lên:

- Núi kieu này sông qua. Cu của anh vào sát tan trong lòn em. Oi cha sông qua nạc nữa nữa anh. Nạc mạnh vào. Lòn em nuốt hết con cạc của anh rồi.

Mọi lần Chung rút ra rồi này vào thật mạnh thì Chuc hồ lên một tiếng rồi hít hà, ren nhỏ nhỏ.

Trong chốc lát Chuc nữa nữa nữa khoai lác vì cu của Chung sát qua. Chung van nạc nữa trong khi Chuc tống mình bay bóng trên mây. Chuc có hơi mệt nằng rồi nghỉ ngơi. Hai người nam nghỉ một lát. Chung bảo Chuc nam sắp xuống hơi cong hai đùi lên một chút rồi cho cái móng hơi nhỏ lên. Nẫu Chuc up trên gò. Chung tờ phía sau rút cu vào rồi thọc thật mạnh, Chuc hồ một tiếng nữa nằng nhui vào chiec gò. Một lát cam thay hơi mọi tay nữa gò vì cả hai nữa gò phải chịu đựng những cái này, nạc của Chung tờ phía sau nữa tôi. Nằng rồi nghỉ rồi nằng quy gò chong hai tay, và Chung cùng quy, tờ phía sau này tôi.

Chung biết nằng thích tờ thế này. Chuc nữa mọi gò hôn vì có hai tay chong lên, rồi cho am hơi nữa han về phía sau. Chung lay ngón tay nữa vào cái khe giữa hai mep lòn chang vuốt vuốt hai mep trong rồi nằng vào móng nữa. Chuc giát này ngó. Chung dùng ngón tay nhấp nhấp liên hồi, rất nhẹ vào cái móng nữa. Chuc ren to hôn và nói trong sờ nữa quàng của hơi thô:

- Chung ôi, anh thọc ngón tay vào lòi của em và móc thật sâu, móc tờ phía.

Chung làm theo lời yêu cầu. Nồng nhón ờ ra thật nhiều. Một lúc sau, trong khi ngón tay của bạn tay trái vẫn tiếp tục thụt vào kéo ra trong am nữa. Chung thọc một ngón tay của bạn tay còn lại vào hậu môn của Chuc.

- Oi oi. Chuc la lên. Em sông qua, sông qua. Anh cõ thọc cả hai tay vào lòi nữa, lòi lòn em nhỏ thế nữa nữa. Em sông qua muốn ngắt này nè.

Chuc sông thật sờ. Nằng van thông thu dăm bằng mây ngón tay, những nữa những ngón tay của nữa ông thọc vào van sông hôn nhiều. Lại nữa, này la lần nữa có ngón tay thọc vào hậu môn nằng. Cảm giác môi lại. Chung thọc mây ngón tay vào am nữa, và hậu môn, nữa nữa một lúc lâu thì Chuc vừa ren vừa nằng nằng:

- Chung ôi, rút cu anh vào lòn em nữa. Nhanh lên. Em chịu hết rồi. Em nằng qua sờ rồi. Nút vào nữa anh.

Chung rút hai ngón tay. Chang nữa cu vào cõa mình của Chuc rồi này mạnh vào. Vì toàn bộ am hơi của Chuc nữa han về phía sau nên cu của Chung vào thật gọn, thật sát.

Chuc ren lên, nằng hồ hồ liên tiếp vì chung khô sờ nạc mau và mạnh. Một chập sau, Chung rung mình, chang không thể tờ chịu nữa nữa. Tinh khí vọt ra. Chang cùng la lên:

- Oi, oi anh ra này Chuc. Anh cho em hết nữa.

Tinh khí của Chung vừa ban vào am nữa thì Chuc cùng rung mình. Nằng ra nằng một loạt với Chung. Chuc này này mong về phía sau, trong khi hai tay Chung bấu chặt hai bên eo bụng của nằng. Khi tinh khí nữa ra hết, con cu xù xuống và teo lại. Chung rút ra và này nhẹ cho Chuc nam sắp xuống. Chang nam lên lỏng tình nằng. Cả hai thô phì phò.

Lát sau Chuc rồi nghỉ:

- Mình nữa tam rồi làm món gì ăn. Anh có chữa thóc am trong tủ lạnh hay không?

- Có nữa thờ. Thòt bỏ, tròng, rau, bô. Có cả bánh mì.

Sau màn tam tap. Chuc làm món bỏ bít tết, khoai chiên cho cả hai ăn. Nằng lại ôm thờ xem Chung có thật sờ yêu nằng hay không?

- Anh Chung. Em hơi thất. Nếu bay giò em ly dõ với Hoa và sau nữa ô với anh thì anh làm nữa cõôi nằng hoang không?

Chung gái gái nữa:

- Em nữa câu hỏi tình lòn qua nên anh chữa biết phải trả lời em ra sao. Anh yêu em tờ lúc cả hai nữa con nữa học. Bay giò em nữa có chong, có con, phan anh có sờ nghiệp cần xây dựng. Chung mình nữa ô vào tuổi trung niên rồi, muốn quyết nằng việc gì ta cần suy nghĩ kỹ nữa.

Chuc nhìn vào mắt Chung:

- Có lẽ tình yêu mà anh dành cho em lúc em còn là con gái này nữa hết rồi. Bay giò, gặp lại em anh không còn yêu em nữa mà chỉ muốn làm tình với em thôi. Có phải thế không?

- Em nằng bước tới anh. Ngay xõa nếu em lay anh thì nữa có chuyện gì nữa nói ngay hôm nay. Tại em này chỗ. Dù sao thì em cũng nên nghĩ kỹ nữa. Nằng vui và.

- Em nữa nghĩ kỹ rồi. Ông chong em bay giò nữa trở thành một người nằng. Em nữa có thể trong chỗ gì sờ tốt nẹp nữa với em khi chong em nữa vào con nữa ông be tha, truy lạc nhỏ thế. Dù anh không cõôi em, việc em nằng ly dõ với Hoak không thể dõ nói nữa nữa. Nhất nằng em sẽ vào nữa xin ly dõ.

Chúc muôn bát khóc những nang kíp thôi nín lại. Tại sao lại khóc? Ờ! Chung thay thông hai ma chấp nói với mình à? Ngồi trên xe xích lỏi trên ruộng về nhà. Chúc ồa nốc mạt. Tê ra Chung chang thông yêu gì mình hết. Hân chẻ muôn lỏi dùng cái the xac của mình mà thôi. Nói rên chuyện an ô với nhau lâu dài hân kiem cô hoan bình. Nếu hân yêu mình thật thì rĩa với ngay lay cô hoi, chỏi rĩa có khuyen mình nên nghĩ cho kyi. Con Hoa? Mình mới hai mỗoi tam tuổi, cha lẻ phải chỏi rững một ông chong nghiện thuốc phiện, bát lốc cho rên ba bốn chục năm nữa. Không. Nhất rình là phải ly dờ. Không lay Chung thì sẽ lay ngỗi khác. Thiếu gì rĩa sẽ rên nan nê quí luy mình. Tui nói với mình van con rệp nhỏ ngay chửa lay chong mà!

Phỗng ngồi trang riem ô ban phan những trí óc nang ô mai tan rĩa rĩa. Năm nay nang rĩa 28 tuổi rồi những van con sông rốc than. Trong bốn Tờ quý thì nang có sác rệp trôi hôn hết, hôn cả Thu. Tờ ngay con là một nữ sinh ô Marie-Curie rĩa có biết bao nhiêu thanh niên theo rưởi nang những không hiểu vì sao chuyện lên xe hoa về nhà chong nang không bao giờ nghĩ tới. Kép thì nang không thiếu. Rĩa biết là nang rệp thì dỏ nhiên phải rững kép. Những rồi sau những riem hoan lạc, kép về nhà kép, nang về nhà nang. Rất hiếm kép rĩa nang giữ của riêng trong một thôi gian dài. Nang thông tờ như: "Mình chang yêu cả". Nang biết với lỏi sông buong thả bát can ngay mai nang có thể trở thanh một gái gia khi tuổi rĩa rĩa chong chat. Nang thông nghĩ rên câu "Lam moi tôi nam không. " và thôi dài. Những biết lam sao bay giờ. Sau khi rĩa tu tại nang rĩa ghi danh học ô trường Luật. Riem nang rĩa là một luật sư có khả rững than chủ. Vừa về mạt với cái mascara, Phỗng vừa nghĩ rên tiếng: "Chào cơ" nghe có vẻ hấp dẫn, y như nang van con là một nữ sinh "trong trảng than chửa lảm bụi trần" những nang lại muôn rĩa thiên hạ gọi Bà, nghe có vẻ oai, có vẻ là ngỗi rĩa có rĩa và trong xai hoi, một mệnh phu phu nhan chang hân.

Suy rĩ nghĩ lại thì Phỗng biết sỏ dỏ nang chửa cấp ben nao chẻ vì hai lý do thờ nhất nang học giỏi, thanh công trên phỗng diện nghe nghiệp. Lý do thờ hai là chửa có kép nào thỏa mãn rĩa sỏ rưởi hoi của nang trên phỗng diện sinh lý. Thanh công trên ruộng rĩa trong lảnh vực nghe nghiệp là một cái cô rĩa những ông rốc than sỏ hai, tranh xa. Vì mạt cam thua kem hoặc ganh ghét, những ông rốc than có rĩa và ngang hàng với nang hoặc kem nang chẻ giao thiệp với nang nhờ một rững nghiệp nhờ một bạn trai. Thế thôi, cha có ai tan nang, rĩa nghĩ với nang hết.

Kép của nang phan lờ là bạn cũ, thuở con rĩa học ô trung học. Bốn nay rieu học ô Chasseloup Laubat hoặc Lycee Normale. Những kép mới rieu do Thu giới thiệu. Rĩa Phỗng cho lam tình một riem hoặc vai thang tất cả rieu phải long trong tuyền the với nữ hoàng Hoa Phỗng rang hoi sẽ tuyền rĩa giữ bí mạt về sỏ giao du than mạt. Thật ra các kép rĩa tuyền chọn không ông nào ham học rang nang chẻ "xai" tam hoi trong một thôi gian ngắn bởi vì có khi chẻ một riem chiến rĩa với nang trên giồng sang ngay hôm sau hoi tờ rút lui không ken không rững. Hoi thì tham rang: "Phỗng là một Voi Hâu tại sinh".

Kép rĩa chọn nếu chẻ leo lên rĩa rĩa mỗoi hay mỗoi lam phut rĩa rĩa van thì nang kiem cô bò rĩa bụng hay chuyện gì rĩa rĩa rưởi kép về. Không cho ô lại lam cái thờ nhĩ. Kép dài trên nĩa giờ hoặc một giờ thì tam rĩa những nếu cả riem chẻ chỏi rĩa vai lảm thì cùng bò hát xuống san, không rĩa ngu chung trên giồng với nữ hoàng.

Vì vậy cho nên chửa có kép nào rĩa Phỗng cho riem cao, khả dỏ có thể tuyền lam rĩa phu quân. Rồi lại con phải có cái mại ngoại, có rĩa và. Phỗng không can rên, nang có rĩa rĩa rĩa sông một cuoc sông sung túc, gia rững nang giàu có ai cùng biết danh. Những một nữ luật sư thì ít ra cùng phải lay một ngỗi có bang rĩa học, không lý lay một anh thờ kyi quen.

Hôm nay, Thu hen Phỗng rên rĩa gặp anh Tam, dỏ sỏ anh hoi của nang. Tam thì nang rĩa có gặp, nhờ mai mai hình nhờ cùng khả rệp trai, có rĩa rau quai non. Sỏ dỏ nang hao học gặp Tam là vì hôm trước nghe Ly Hoa ke lại rang trong một riem Tam rĩa chỏi nang và chỏi cả Thu, vừa chỏi vừa rĩa cho bu, chỏi suốt riem, rĩa cùng tam chín lảm gì rĩa, chia ra cho cả Thu lảm Hoa.

Phỗng rĩa hoi Hoa:

- Thế hân ra may lảm? May nói hân chỏi tam chín lảm có nghĩa là hân rĩa ra trong tam chín lảm ay, hay may chẻ tính những lảm hân thóc tay vào lảm may xong lại xoay qua thóc vào con nhoi Thu?

Ly Hoa nghĩ ngỗi vai giầy rồi nói:

- Tao nhĩ, lúc mới nhập cuoc, tao chỏi hân, hân ra một lảm. Con Thu bu và chỏi hân ra một lảm nữa là hai. Kỵ dỏ về sau hân rĩa cả tao lảm nhoi Thu mới rĩa sông ba bốn lảm gì rĩa mà hân van cỏi trở trở không ra. Con cu của hân van con công nhu khuc cui. Thế mới rĩa nói chỏi hàng tam thông tao ke cho may nghe lam gì.

Phỗng ngảm nghĩ rồi nhun vai:

- Hân là dỏ sỏ chắc có thuốc ngoại khoa. Những có lẻ tao cùng muôn giao chiến với hân một phen. Rĩa tao lảm lạc với nhoi Thu. Ly Hoa lỏ rĩa không ke cho Phỗng nghe chuyện "ái tình" giữa Thu và Tam, chuyện Thu cho Tam pha rình, van van. . . Chẻ cho biết là Tam van rốc than, và là anh hoi xa, cỏi sung rĩa bác ban chửa tôi của Thu.

Phông chọn một bộ áo tắm thật đẹp. Không mặc áo nịt vú. Nổi trong lúc nhảy cho Tam nhìn vào bộ ngực trần của mình xuyên qua cái áo hồ cơ. Có thể môi gọi hồng.

"À, xem nào", Phông sốc nhô: "Hình nhỏ nhỏ. Thu bao nó sẽ môi Tam và mình rồi một party gồm toàn tụi ngoài quốc làm ô hàng của nó và ô hàng Hàng không khác. Chả có một ít người bạn xã hội môi. Vây mình còn nổi gì mà không chơi cái tro hấp dẫn mà "thanh thoát" mình vậy chơi lúc còn rồi học?

Nghĩ thế Phông chọn một cái váy mini thật ngắn, và quên cái chuyện mặc si-líp. Phông nhìn vào tấm gương sửa lại mái tóc một lần chốt rồi mỉm cười:

- Trên không mặc áo lót dỗi không mặc quần lót. Ha ha đêm nay sẽ có khoi anh mát xanh môi lợi ve lên nha là nghĩ lên cái mu của mình rồi thủ dâm hoặc sẽ ọc sữa ra trong lúc mộng tỉnh.

Nên dời party của người Việt thì Phông rất nóng hân, mát lạnh nhờ khoi nồm nữa những đêm chơi của bọn ngoài quốc, chẳng ai biết nắng là ai thì Phông sẽ chơi nhiều trò tình ranh, quỵ quai. Cho nó vui.

Thu ra môi cửa cho Phông rồi nói luôn:

- Tao rình rui một kếp nữa cho may. Chả lẽ nhảy thôi. Lúc ve cho hạn dot may chịu không? Không lý lúc anh Tam nhảy với tao hay với may thì một bữa ngồi không?

Phông gật gù:

- Party của bọn ngoài quốc chắc chung không thích có nhiều bạn ông Việt nữa. Vây lại tao biết chắc là sẽ có thiếu gì kếp mát xanh môi lợi nó lên môi tao hay môi may nếu tụi nó thay hẳn ba mà ngồi một mình khi có nhạc hân.

- Ôi cưng nồm.

Vừa nhìn thấy Tam, Phông có cảm tình ngay. Nàng bạn khoan tỏ hoi vì sao còn Thu cho anh hơi nó chơi xa lang nhờ thế. Nó liệu thật. Đêm nay mình phải kiếm cách nồm quyến anh chàng này môi nồm. Nghĩ vậy những Phông chẳng biết phải làm sao.

Cả ba rồi ăn xong lên chơi party. Phan lôn những người hiện diện ở nơi này đều là người ngoài quốc nhân viên của các hàng Hàng Không hoặc các hàng bán xe hơi, mỹ phẩm. Cũng có một ít người Việt những rất may cho Phông là không có người nào quen biết nàng cả.

Thu nhón Phông nhảy trèo với Tam. Phông không ôm Tam sát vào người nàng những cưng vừa rồi cho Tam liếc xuống cái áo hồ cơ và nhận ra hai gò bồng đảo của Phông nồm hoan toàn tỏ do. Không có áo nịt vú. Phông hát mái tóc dài của nàng ra ngang sau không hề cho tóc che khoang ngực trắng ngần. Tam vừa nhảy vừa liếc xuống ngực Phông. Nàng bặm môi Tam rồi nói:

- Tôi nay em không mặc áo nịt vú vì em muốn nổi bờ gò bồng. Thoai mái hôn.

Tam nói nữa nữa, nữa thật:

- Nhô vậy mà anh nồm thồm thồm ve đẹp của bộ ngực của em.

Phông cười tình quai:

- Anh có muốn biết em có mặc đồ gì khác hôn là cái áo hồ cơ và cái váy mini này không?

Tam cười phụ họa:

- Nếu anh muốn biết thì phải làm sao? Nôi em nói cho anh biết hay anh làm một cuộc thám hiểm.

- Những người có óc mạo hiểm thồm hay nồm lên bu. Những em không nổi chỗ anh làm cuộc thám hiểm nữa. Em nói cho anh biết này nè: em không mặc áo nịt vú và cũng không mặc quần lót nữa.

- Trôi đi! Tam kêu lên. Cái váy của em ngắn quá mà em không mặc quần lót, lộ ra em với một tí sẽ có những cặp mắt to mở chiêu thang vào đây. Em liệu quá.

- Thì cho những kẻ to mở nó nồm chiêm ngưỡng. Cho họ nồm rửa mắt một phát. Mình chẳng mất mát gì còn họ thì sẽ hạnh phúc lắm. Anh nào may mắn nồm nhìn thấy nó đêm nay về tha họ tồm tồm.

Nói xong Phông cười rúc rích.

Hết hai bài rumba. Tam nữa Phông ve chơi ngồi và chẳng môi Thu ra nhảy bài mambo.

Tam kể cho Thu nghe những gì Phông vừa tiết lộ. Thu cười rui, nhìn về phía chơi Phông đang ngồi:

- Không biết nó sẽ rình giở trò gì đây. Nó là một con quỵ. Anh biết không, lúc còn học Marie-Curie nó đã cho khoi thang con trai nhìn thấy nó không mặc si-líp những chu ních của nó chả lẽ cho tụi con trai nồm lên mà thôi. Chẳng thang nào nồm nồm vào người nó cả. Tụi con trai muốn phát nồm lên vì nó. Thật là một con nhỏ tình quai. Anh liệu hơn. Nếu nó muốn về nhà em đêm nay thì có nghĩa là nó có thể cho anh chơi. Con nhỏ nó nổi rồi ve thì anh nồm có hy vọng tan tành rồi cho nó nổi ý. Nó muốn làm chuyện gì thì cứ làm, chẳng ai lay chuyện nồm nó bao giờ.

Tam le lười:

- Ghe nhẽ. Anh có gặp Phông một lần lâu lắm rồi, hình nhỏ cùng tại một party do em nữa anh lên. Hôm nay môi gặp lại.

Nếu xem đêm nay Phông có ve chung với tụi mình hay không?

Thu ngó: "Con Phông dám nói tiếng phải có hai kếp cùng nủi nó một nếm hoa may nó môi thỏa mãn. Nặng nay lại chẻ có một anh Tam phải phục vụ cả nó lẫn mình thì làm sao cho xue. Muốn gọi tên Vôông nếm mà nó lại gât nủi. Nieu nay chắc lại phải cho anh Tam uống rượu thuốc nhờ hơn nó.

Nhạc dốt, nếm bắt sang.

"Ve nếm cho ngói Thu thay có một kếp trong cùng khá sang sủa nằng nầu chuyên với Phông. Hạn ngói ô nầu ban con Phông ngói ô góc. Kếp nằng lom lom nhìn vào ngực Phông. Nang cõ cũi nầu nghiêng ngói ra nệu chạm chu vào cau chuyên nằng Thu biết Phông cũi nhỏ thế nể cho cái áo nó căng hồ thêm phan ô ngực. Đó nhen là nể cho kếp nhìn và thêm roi dài.

Nghiêng ngói ve phía trước một lát, Phông lại nầy cái ghe nằng ngói ra xa cái ban rồi nang dõa vào ghe, õn ngói ve phía sau. Chán trái nang gác lên nủi chán phải theo kiểu bắt chán chõ ngu. Cái vạy mini keo lên khỏi nầu gọi một khoang xa.

Thu thay kếp kia nằng nhìn vào ngực bóng rồi mực tiêu. Nủi tở ngực xuống nủi. Cap nủi của Phông vĩa dài, vĩa tron lẫn. Nang không thêm mang vô.

Tuy nhen theo cái thế ngói của Phông thì kếp nó chẻ nể chiêm ngói cap nủi nang mà thôi. Không thế nhìn vào giữa hai nủi. Phông và kếp nó chẻ ngói nầu chuyên không nhảy. Một lát Phông lấy ví móc ra cái lỏc nhỏ. Nang vĩa nói chuyên vĩa chai nầu. Bắt chột nang nằng rồi cái lỏc xuống nết.

Phông khẽ bao kếp môi quen:

- Anh cũi xuống nhat giùm tôi cái lỏc.

Kếp cũi xuống. Cái lỏc nam ô dõn san nha giữa hai chán Phông. Kếp bỏ ghe, ngói chom hơn dõn san nể lỏm cái lỏc. Mặt anh ta chiếu thàng vào giữa hai nủi Phông, lúc ấy nĩa mô ra. Nủi mặt kếp mô to ra nhõ mặt ọc nỏi. Cái mu của Phông với mô long nếm chẻ cách mặt anh ta chõng nĩa thõc. Anh ta nĩa ta quõ quang nể nhat cái lỏc. Nằng lỏm mãi không nểc vì mặt anh ta con ban nhìn vào mu của Phông nầu có biết cái lỏc nó nam ô nầu.

Phông hỏi khẽ:

- Anh có tìm thấy cái lỏc không? Rạng nhìn quanh xem, chắc nó cũng chẻ nam loanh quanh ô chơi anh nằng ngói. Kỳ thật cái lỏc nam ngay nĩ giữa hai chán Phông làm gì Phông không thấy.

Không thế kéo dài mãi sẽ tìm kiếm, kếp nằng nhat cái lỏc nằng lên nĩa cho Phông và ngói xuống ghe.

Phông liếc xuống chơi nầy quan anh ta. Nó nĩa nói hạn lên. Vai quan nỏi u lên qua roi rét không thế che dấu nểc ai.

Thu ngói bên cạnh Phông nĩa chõng kien tở nầu nếm nủi. Nang che miệng cõi. Kếp nĩa nằng lên roi. Chẻ vì nĩa nhìn thấy cái mu của nỏ Phông.

Giữa lúc ấy thì nhạc trôi lên. Nieu Boston. Phông kéo ta kếp.

- Nủi ra nhảy với tôi bạn này.

Chang kia muốn nằng lên nằng không dám nằng. Phông lại giục:

- Nếu anh không nhảy bạn này với tôi, qua nằng bạn sau tôi sẽ nhảy với ngói khác.

Và Phông lôi kếp nằng day, nang rất nghiêm chỉnh. Ve mặt lạnh lùng nhờ đàn Angle.

Kếp nằng phải nằng day, cái nầy quan nói lên một cục trong rất buồn cõi. Dờ hôm. Kếp ập ung, xin cáo lỗi, rồi quay lỏn nủi nhanh ve phía toilet.

Phông ngói xuống cõi rụi rỏi, sác sủa. Nang phải ập mặt xuống ban nể cõi.

Thu nói:

- Con quy. May ác làm. Chém chết tên kia cùng vào toilet nể thu dám. Cho nó xủ xuống. Chõ chai lể nủi lom khom.

Tam cùng nểc Thu nói cho biết sẽ gì nĩa xảy ra. Chang cõi ngát ngheo.

Phông kéo Tam ra sàn nhảy. Sau bài Boston và Valse, ban nhạc nằng chõi một bài Tango rất vui. Bài Tango Blue (The Blue Tango). Phông ôm Tam sát vào ngói. Nang kéo Tam nủi nằng bõc dài, thật dài. Chán Phông nhảy thật dẻo. Nhảy nểc may phút thì Tam bắt nầu thay ngói nằng rần. Thì ra vì mu của Phông có cõ vào nầy quan chang nên con cu của Tam nằng tở ngọc day.

Phông omsat Tam hôn nĩa. Bay giờ cu Tam nĩa cõng hạn lên. Chang voi nầy Phông ra xa. Nang lại xap lại ôm chặt nhờ cũi. Hai tay Tam nằng bõng.

Phông khẽ nói:

- Em nể y ban nhạc này chõi xong hai bài Tango là nằng sang Slow. Cùng hai bài.

Rồi nang ngói lên tình quai:

- Nên giữa bài Slow thôi nhì, mình sẽ về ban. Anh khỏi cần cho tay vào túi quần. Vì tiền còn tát. Và anh cũng không cần phải xin lỗi em. Nó là tại em muốn thử xem anh có nhảy không? Vay thôi. Ném này em về nhà nhỏ Thu. Anh có cùng về không?

Tam bám lồng Phở ông:

- Em quái ác. Tờ giờ tiền lúc ăn party chắc sẽ còn nhiều kếp nữa lom khom vào toilet, vì em.

Phở ông cười khách.

Chờ đợi bạn Slow, Phở ông nắm kéo Tam về cho, nằng nói:

- Nếu lỡ túi nó bắt nên sang lên thì nguy cho anh.

Tam nắm sát sau lồng Phở ông.

Thu nhìn chăm chú vào chơi này quần của Tam. Chẳng vừa ngồi xuống, nằng cười ngất:

- Tờ ra anh cũng là một nạn nhân của con quy này.

Phở ông nằng day, nói nếu nằng nắm long vòng tham đàn cho biết tình hình.

Nên một góc nằng nắm y nắm này kê toàn loại ghế salon thật thấp, thật em nên nằng lan quần ô nắm nữa tìm một cái ghế trong. Có một cái. Phở ông chiêm ngay, chẳng cần biết nó có chui hay không. chiếc ghế Phở ông ngồi hồng xeo về máy cái ghế khác, cùng thuộc loại ghế lun. Khu này không có kê ban. Chả có một ban nắm sát góc nhà, dùng nếu cho mỗi người nắm ly của họ trên ấy khi ra nhảy. Có ba ông mặt xanh mũi lợt và hai cô nắm ngồi trên máy cái ghế xeo chơi Phở ông ngồi.

Nhạc trôi lên. Hai ông mỗi hai cô nắm ra sàn nhảy. Còn lại một nắm, chổng ngoài 30 tuổi.

Phở ông lúc ví tìm gói thuốc lá và cái quạt máy. Chạm một nắm thuốc, nằng vừa hút vừa giả vô nghe nhạc và nhìn thiên hạ nhảy. Nằng xếp lại nắm nằng bóng giăng ra, và ngửa ngời về phía trước, cái váy mini hở ra giữa hai nắm.

Chang kia nắm ngồi một mình thay kiểu hở henh của Phở ông thì giả vô met, ngửa ngời trên cái ghế dĩa nâu vào chơi tòa lồng. Anh ta hồng về phía Phở ông nhìn thang vào cái váy mở rộng. Cái mu của ngời nếp sao mà thay rồi thế này. Nằng này không mặc quần lót, lại ngồi hở henh, nhìn nữa qua. Chang ta không còn nắm y gì nên sờ việc xung quanh, nhạc nhanh mặc nhạc. Thiên hạ nhảy mặc xác thiên hạ, bây giờ thế giới chả thu hẹp ô cái mu có long nên nên.

Nhạc nữa đột biến. Mỗi ngời lúc nắm trôi về chơi. Chang 35 vạn con chiều tổng thang vào giữa hai nắm Phở ông, miêng chẳng ta hai học.

Bong, bốp, một cái tát này lửa xang vào giữa mặt anh ta. Khi chẳng ta ngóc lên thì một trong hai cô nắm nữa hồng trước mặt. Anh kia ôm mặt gât:

- Sao tự nhiên nhanh tao vậy?

- Tao nhanh máy là vì máy thấy con kia ngồi nếu lon ra máy nhìn không chớp mắt. Tao vào này ngồi mà máy chẳng nắm y gì cả. Cờ nhìn mãi cái lon nắm kia. Lát nữa về nhà biết tay tao.

Cả bốn cười ồ lên. Phở ông than nhiên nằng day nắm cho khác, vừa nắm nằng vừa cười. Nếu nắm loang quanh tìm thêm một nạn nhân nữa cho vui.

Phở ông không tìm ra một chẳng nắm tiếp tục trò đùa nên nhanh phải trôi về chơi Thu và Tam ngồi.

Bong một hồi trong nắm lên tờ phía ban nhạc rồi một hoạt náo viên ra hồng trước micro yêu cầu mỗi ngời im lặng, hoan anh ta cho biết ban tổ chức có mỗi nắm một vũ nữ thoát y, nắm chanh hiệu tờ Paris mở sang. Có nắm này sang này nếu nắm biểu diễn tại vai nắm cho các quan to xem, san dọn các ông Tây chui nhà hàng mỗi nằng nên giúp vui ô này.

Nghe nói có biểu diễn, mỗi ngời hoan hơ nhiệt liệt. Tất cả nên nếu tát. Trờ một ngọn nên spotlight chiếu xuống sàn nhảy. Có vũ nữ xuất hiện giữa một trang võ tay, huyệt sao. Ban nhạc nhanh ban Boston. Có vũ nữ vừa múa vừa nắm vòng vòng quanh sàn nhảy.

Nhạc nhanh qua bài thôi nhì thì có vũ nữ chả con cái nột vũ ô phản trên. Phía đôi vạn con nguyên vẹn, chả có món nào nắm cười ra. Khi nằng cười cái xu chiêng, cảm nó quay quay trên tay thì tiếng hoan hơ nắm lên ao ao.

Nên lột cái váy. Sao cái váy là một cái quần lót có về hồi day, chẳng có gì thay ẩn hiện bên trong. Quần lót lại hở lôn, kiểu quần lót máy ba nắm giả, có hu. Khi nằng vũ nữ nếu hai tay lên cái day thun của chiếc quần lót, tiếng có võ lại vang lên. Mỗi ngời chơ xem long ô đôi có vang khe giống nhò mau tốc của nằng không. Chiếc quần tờ tờ tuột xuống. Ô kia, lại có cái quần lót thôi hai.

Thiên hạ nhao nhao, cười sang sác. Nhất là các cô nắm phụ diễn trong sơ khàn gia cười to hôn máy nắm nam nhì.

Có tiếng là:

- Sao mà mặc nhiều sì líp thế. Nong chet.

- Ô này trôi nong sao mà bây nắm mặc hai quần lót chỉ váy cho nó thêm rác rồi sờ thôi.

Nằng vũ nữ chả cười cười. Lại múa, lại nắm vòng vòng. Một hồi trong trôi lên. Nằng nữa tay tuột cái sì líp.

- Ô. Mỗi ngời là lên.

Ben trong không phải là sì líp nữa, những là một miếng vải, nhô hên bàn tay chĩa che đỡ một tí xú. Miếng vải đỡ buồm bằng dây, quanh cái lồng thon. Long mau vàng, chĩa ra hai bên hàng.

Tiếng huyt sao, là ở nơi len.

- Không cho xem hết à? Nhỏ vậy nữa phải là 100 phần trăm.

Coi vui nữa chớ cỗi. Lại mua. Rồi bất thành lình nang ngừng lại đỡ mắt một ông có đeo kính ngồi sát pit. Nang nhẹ nhàng gõ cặp kính của ông kia, xong nang bảo:

- Ông cỗi giùm em cái này đi.

Và nang chìa ngón trỏ vào ngay vào mũi ông nói:

- Mắt kính rồi, ông có thấy đỡ đỡ cái sì líp của em không?

Tiếng vỗ tay nổi lên nhờ phao. Mọi người cỗi ở ở. Ông kia vỗ tay xoa xoa cặp móng của nang vui nữa.

- Ay chet. Cỗi thôi chớ, sao lại xoa.

Nang chĩa ngón trỏ thì ông nói nữa tuột cái mảnh vải to bằng bàn tay ra.

Long là vàng nhờ sợi tơ tam.

Tiếng vỗ tay rào rào. Nhiều tiếng khen nổi lên:

- Đẹp lắm. Trên, dưới cùng một màu, vậy là chính hiệu tóc vàng chớ không phải nhuộm.

Anh nên spotlight tất phút. Tiếng trong nổi lên. Khi nên bắt sang thì nang vui nữa biến mất.

Máy coi năm lao nhào:

- Bữa nay các ông đỡ một bữa rửa mặt ngon lành nhé.

Trên đỡ đỡ tìm thức ăn khuya. Thu khen coi vui nữa. Tam không phe bình những Phở ông bao:

- Cùng chớ thay gì là hay lắm. Hôm nào tổ chức party thật thân mật ta sẽ biểu diễn cho các người xem. Ac hên nhiều.

Thu trả lời.

- Nở máy dam. Chớ đỡ cái nói hươu. Mà máy học môn thoát y vui hơn nào mà dam sẽ biểu diễn hay hơn còn năm lúc này.

Phở ông venh mặt:

- Tao tổ luyện này cần gì phải học ai. Tao xem mua thoát y ở bên Pháp, bên Nhật nhiều lần rồi.

Phở ông về nhà về đỡ đỡ Cu về ăn mì hoặc cháo cá, những Thu bao về ăn ô may tiệm tau không vui.

Tam hỏi:

- Thế em nên đi đâu?

- Nên đỡ đỡ Phan Ninh Phụng. Nói nữa coi một ba bán bánh cuốn ngon lắm, lại có bánh tôm, mien lươn, chớ đỡ đỡ, xoi vò. Những ngoài mấy món ấy cái thu vui chính, khi ngồi ăn ô nữa vào lúc khuya là đỡ đỡ nghe giới ăn chớ ban tan về những chuyện ai tình làm li bì nát hoặc mê ly rung rần, nữa và rằng xảy ra tại Saigon này này.

Phở ông trả lời không tin:

- Máy về ăn ô Phan Ninh Phụng thông xuyên, chắc máy coi nghe những vui ai tình gay cấn. Vậy máy kể tao nghe thử. Ví dụ như:

- Ví dụ như chuyện một nam ca sĩ nói danh nữa có nhiều nói vô vớ vẩn mỗi vô về cặp một nữ ca sĩ cùng nói danh. Những chuyện rằng kể là nam ca sĩ này rằng đỡ đỡ với một bác sĩ nói danh mà nhỏ nữa nữa. Ba ta cho chàng ca sĩ ấy khá nhiều bác, qua mắt ông chớ gia vui vu.

- Con gì nữa?

- Chuyện một bà chủ nhà hàng lớn, khách ăn xong nồm nồm, tính gia cat coi. Bà này mẹ kiếp tau đỡ đỡ phim bên Hong Kong nên bay qua bên ấy nhô mọi lại nữa nên xin chỉ cho kiếp tau có ghé ca trạm xấp tiền nữa là Hong Kong, máy nghe cho kỹ, nữa là chớ không phải giấy bạc do ngân hàng Nông Đồng phát hành nghe.

- Chỉ nang vậy về làm gì?

- Con về làm gì nữa! Về cho thang Tau kia nói nữa.

- Thế thang Tau có ghé ấy trả lời ra sao?

- Nó tổ chời. Bảo rằng: gia qua, nhìn không thấy nồm, không lên nói. Nhiều tiền thì nhiều tiền, không lên nói làm sao chớ? Ha, cái lay không đỡ đỡ!

Thu nói nên này thì Tam nữa nữa xe ô hên Phan Ninh Phụng. Hàng quán xấp xe. Lui xui những khách ăn ngồi chat ca máy quan. Phở ông khen bánh cuốn ngon ngon đỡ. Rồi mien lươn ăn cùng khoai khoai. Sau cùng là mực xoi vò chớ đỡ đỡ ngon ac. Ba bán chớ có coi con gái xinh thật là xinh. Coi này hay mua về sơ bảo rằng: " Coi giàu có lay chớ nói môi ne."

Trong khi các nang ăn uống con đỡ đỡ nghe thức khách kể nhiều chuyện đỡ đỡ trôi.

Trên ruộng về Building Cầu Long, Phở ông nói:

- Bay giờ tao tin may rồi, dân ăn khuya ô này nếu không làm cave, nghe số thì cùng là dân mê nhảy đầm có chuyện gì mai lại không biết. Họ trao đổi tin tức với nhau y như may ông nghiên thuốc phiện nằm trong tiệm, không biết hết mọi số say ra ô ngoài.

- Tam cười he he.

Chờ biết chừng cái vui không mất cái xúchien, xấp xỉ rồi cho kẹp lại nhìn rồi kẹp nặng lên, chơi cho vui những cái nhảy đầm cũng sẽ kẹp cho nhau nghe vào ngày mai.

Phồng cười rí. Thu nói:

Vay tao phải đặt cho may cái bí danh là "Nổi hoang sans sị sans su" Chờ chờ

Phồng phát vào vai Thu một cái nẩy:

- Nổi quy. Cười chừng tao sẽ trả thu cái vui may đặt bí danh cho tao. . . Chẳng hạn tao sẽ. . .

- May sẽ làm sao nói nghe thôi.

- Chẳng hạn tao sẽ cuom mặt anh Tam của may. . .

Tam là len:

- E, E cái gì Lai đánh tôi vào đó. Xin cho tôi hai chỗ bình yên.

Họ về đến nhà thì đã hôn hai giờ sáng.

Vừa cười quan ao, Thu vừa đi do Tam ;

- Anh Tam, anh có mệt không? Làm một ly rượu thuốc nhé. Anh sẽ thấy khỏe ngay.

Tam chưa hề ý gì tới rượu thuốc, chẳng gât đâu:

- Ồ, uống thì uống có sao Cao Ly trong đó không?

- Có, loại hồng sâm thật thiết tở Nại Hán dân quốc thêm sang, không phải là của gia do may ông Tau Chô Lôn chế ra.

Thu rót một ly lên. Tam uống cạn trong chốc lát.

Thu cười thầm, thêm này thì nhà ngòi tha hồ phục vụ hai bữa này. Uống hết cái ly lên thế kia thì phải ngủ đến 10 giờ sáng mai mới ra.

Thu bảo Phồng:

- Tao với anh Tam ngủ nhau từ lâu, chẳng cần phải e lệ, rút ruột gì nữa. Bữa trước con Hoa tôi này anh Tam phục vụ cả tao lẫn nó, Vay may có muốn nhập cuộc không? Mặc cô thì ghé ngoài ghé sofa này rồi tao và Tam vào buồng. Con muốn nhập cuộc thì cô phang quan ao cả rồi. Sans sị sans su càng đỡ khỏi mất thì giờ.

Tam đi vào buồng ngủ.

Thu nói vọng ra:

- Anh Tam thoát ý ra nhé. Sang sang rồi hạnh phúc. Nằm sắp tan rồi. Ta phải rửa nõc rút môi xong.

Phồng vừa cười quan ao xong vừa hỏi:

- Chơi tay ba à?

- Chờ sao, hay là may mặc cô? Thì thôi vay, nằm ngoài mà ngủ rồi cho nõc việc.

Phồng trả lời:

- Tao mà sô a. Chẳng sô tao danh hết phần của may rồi may sẽ tốc hộc mau mà chet hay phát điên lên này thôi em à!

Thu đã cười xong quan ao. Phồng nhìn Thu tràn trề buồn miêng khen:

- May vẫn nếp nhờ ngay con rồi học. Hay làm.

- Tao lúc nào mà chả nếp. Hôm nay nếp hôn ngay hôm qua. Ngày mai nếp hôn hôm nay. À, bây giờ chẳng có một mình anh Tam, một kẹp hai bữa vay may danh phần nõc rồi hay bu ngay lúc nhập cuộc. Thôi hay là oan tu từ. Nữa nào thang sẽ rồi. Nữa kia nõc bu.

Hai nàng vừa oan tu từ vừa cãi nhau.

Tam hỏi vọng ra:

- Chuyện gì mà hai cô vui thế.

- À tui này oan tu từ chia phần. Sẽ xấu xa anh ra làm muốn mạnh này. Chuẩn bị tinh thần rồi là vớ.

Tam cùng đã cười hết ao quan. Chẳng nam dài trên giường, cảm thấy rạo rức thật số. Chết dam-dông-hoặc có tác dụng thật số. Cu chẳng hề hôn nồng lên. Ấy là, chờ nhìn thấy hai ngòi nếp hoàn toàn tràn trề đang cãi nhau ô ngoài phòng khách.

Vừa nhìn thấy Phồng hoàn toàn tràn trề ngoài bỗng vào Tam nữa khen:

- Phồng có thân hình nếp làm.

Phồng về hạnh diện vì nõc khen. Nàng có thân hình nếp thật. Lồng ông, chán thuốc loại "trồng tục bắt chi lao", rồi vui càng công nhờ hai trai bỗng nhỏ. Long mu hồi rậm những cái nõc tã cat. Mu nàng cao, mái tóc dài rồi xoa một bên vai.

Hai nàng nữa bước lên giường. Thu la lên:

- Anh khen nó đẹp, thế con em xấu nhỏ mà phải không? Chê nữa cái môi nó cu. Nồng chóc em nói giận em cho de ngay bay giờ nó nghe. Liệu hơn anh này.

Tam lam bới sô set:

- Thôi thôi anh khen em suốt bao nhiêu năm rồi. Giờ coi bạn em thì không cho cô ấy một tiếng cô sao nữa.

Thu nói:

- Chiều theo kết quả của vụ oan tu thì Phở ông nó nữa anh nữa con em sẽ nữa bu. À ừ hạp! San sang chớ.

Phở ông nhìn con cu của Tam:

- Nè tao bu cho anh ấy lên nữa may. Cu chớ cũng han lam sao nữa? Phở ông nhào xuống cam con cu Tam nữa ngay vào miêng. Nữa may tuần này nàng thiếu vàng nữa ông. Nàng bu một cách ngon lành, mắt nhìn thẳng vào mắt Tam.

Phở ông chê bu có mấy phút là cu Tam nữa công công. Nàng bảo Thu:

- Bay giờ tao leo lên nữa, con may ngồi nữa lon cho anh bu, xong y chớ.

Nói xong không nữa Thu tra lùi nàng ngồi lên ngỗ Tam. Cam nữa cu quet nhe vào cái móng nữa. Tuy rằng tay nàng cho nữa cu chạm vào móng nữa những nàng cũng giắt tay mình vì sợ cô sát. Chê môi chạm sô mà nữa cô cam giác mạnh. Cô nhe rồi Phở ông chà xát han nữa cu vào cho lột tay móng nữa xuống hai mep rồi của mình. Nàng ngoay ngoay nữa cu nói của mình. Nồng nhôn chạy ra lenh lenh. Nàng cô mạnh lên, vừa ngoay vừa hít ha, hôi thô trở nên gập rút.

Phở ông ren nhỏ nhỏ:

- Sợng qua. Cu cũng qua. Nữa qua.

Rồi nàng an vào, rồi nhào xuống một cái thật mạnh. Phốp, con cu nữa vào tận trong am nữa. Lại có tiếng Phở ông la lên:

- Thu ôi lon tao nữa hết con cu của anh rồi. Tao lấy hết phần của may rồi tiếc không?

Thu trả lời:

- Cho may con cu này. Tao cóc can. Tao có cái miêng của anh cũng nữa chán. Tao thích nữa bu hơn nữa nữa. Bu có thể kéo dài suốt nữa chỗ nữa thì chê cũng một giờ là nữa. Xem ai hơn ai.

Thu nằm ngồi trên mắt Tam. Chuyện này nàng nữa lam rất nữa lan. Nàng nghĩ rằng Tam phải chịu nữa sô hạnh ha của nàng, cô nhỏ vậy Tam môi cũng tay rằng anh ta yêu nàng. Con tình yêu của nàng nữa với Tam, nàng nữa cũng tay qua sô việc nàng nữa cho chàng cái mang trình, cho cả cuộc nữa con gái trong khi cả hai nữa biết rằng họ sẽ không thể lấy nhau. Hai tay nàng banh hai mep am họ nữa lột Tam có thể lột trên cái móng nữa. Tam biết Thu rất thích nữa liêm và bu cái móng nữa, nữa khi chàng phải bu nữa cả giờ nữa họ. Mỗi khi "ra" Thu bắt Tam phải liêm sạch chất nhôn và khí của nàng, rồi nàng nam xuống nghỉ cũng mỗi phút lại leo lên bắt bu nữa.

Kiểu 6*9 là kiểu Thu mê nhất vì theo nàng, trong lúc nữa bu lon lại có một con cu cũng thật là cũng nữa ngậm trong miêng thì nữa lam, khoái lam. Nói nữa nàng tình khí là một thổ quý, rất béo, khi bu cu phải nuốt hết tình khí khi nó ban ra con một giọt cũng nên liêm sạch.

Thu bảo nàng có nữa vai quyền sạch về y học. Tác giả của những quyền sạch ấy qua quyết rằng khi ngỗ nữa ba bu và nuốt tình khí chất ấy sẽ giúp cho nàng có nữa sức khỏe, da de hồng hào. Nữa nàng kể là có nào không có vui, chịu kho nuốt tình khí trong một thời gian vui trở nên căng phồng, ngỗ nữa nàng. Rất nữa phụ nữa nữa thí nghiệm và họ bảo rằng nhờ vậy: nuốt tình khí nữa ông sẽ lam vui lên ra, san chắc. Không can phải uống thuốc gì cả. Nếu có thôi giờ tập thể dục căng tốt.

Theo tác giả của quyền sạch ấy thì một số phụ nữa nữa áp dụng phở ông thức này và họ nhận thấy có sô hiệu nghiệm.

Những ngỗ này, trước khi áp dụng phở ông pháp nuốt tình khí nữa uống hàng chục loại thuốc những chàng gat hai nữa kết quả nào.

Hiện giờ Thu nằm nữa Tam liêm và bu, nàng ren lên vì sợng, những nàng tiếc là cu của Tam nữa bỏ Phở ông chiếm mất rồi. Tam nữa quen với cái am họ của Thu. Tuy vậy, nữa khi chàng cũng cam thay sợng lúc bu Thu. Dù sao mỗi lần nhìn thấy Thu lộ nữa nữa mặt, ren hồ hồ vì nữa chàng liêm. Tam nhỏ nữa chia sẻ với Thu khoái lạc mà nàng nàng thu hồng. Tam nữa rồi cái móng nữa. Chàng ra dau cho Thu nữa nàng lật của mình ngay lột chàng. Tam nuốt lột vào quây quây, của mình của Thu nhỏ xíu. Nó không mô rõng ra tí nào tay nàng bỏ Tam pha trình, mặc dù nó nữa nữa tiếp nữa đông vạt. Dám thuy tay nữa nữa ra khá nữa, Tam càng liêm dám thuy càng ra nữa nữa. Chàng nữa lột vào sau trong am nữa.

Thu không con tay nữa nữa nữa. Nàng lam nham:

- Nút lột vào sâu nữa nữa, sâu nữa nữa. . . em cho anh cái lon em này. Anh ăn nó nữa, ăn nữa. . . ôi ôi. . . em sợng qua.

Thu rung mình xuất tình rồi ren to vì nữa lật nữa khoái lạc tốt nữa. Mùi của Tam nữa bỏ mu của Thu up han lên. Nồng nhôn và chất khí sen set chạy ra dính nữa song mũi. Tam muốn ngạt thô. Chàng ừ ô những Thu con nàng ngạt ngay vì

khoai lạc, nằng nằng chầu nằng lên nằng giai toa cho Tam, trai lại nằng con nằng sat cái mu xuống hôn nằng, và chà sat cái mu lên mặt Tam.

Nằng vồ ren vồ hỏi:

- Lon em coi thơm không? Anh ăn coi ngon không?

Hồi thôi của Thu don đáp. Nằng rung mình liên tiếp, hít ha may cái roi nam lặn qua một bên. Giữa lúc ấy thì Phồng kêu lên:

- Anh Tam ôi. Em ra đây nè, em ra đây. Oi cha sống. . . sống qua.

Tôi lúc này giờ Phồng vịn ngói trên ngói Tam. Nằng nhón hai gót chân lên xuống nằng cho cu của Tam coi sat vào vách âm nằng và nằng chong hai tay xuống giồng, nháp nháp lên xuống. Chồng mỗi phút thì Phồng khô sồ nằng mạnh. Nằng nằng y nhỏ nằng ông lúc nằng lên bụng nằng ba. Càng lúc Phồng càng lặn nhanh hôn cho tôi khi nằng kêu lên, bao nhiêu là nằng ra. Bay giờ mặt mũi Tam nằng nằng thu giai toa nên Phồng chom lên om nằng Tam và hôn vào môi chàng. Hai cái lưỡi quẹo lạy nhau. Phồng nằng coi cam tình với Tam, coi vẻ thích chàng nên nằng hôn chàng say sưa, y nhỏ một cặp tình nhân yêu nhau tha thiết.

Khi buồng Tam ra, Phồng quay về phía Thu, nam canh nằng.

- E Thu may ra nhiều khí qua nên mặt mũi anh Tam dính đây khí của may. Chắc là nằng quy sống ghê lặn.

Nằng lại quay sang nói với Tam:

- Anh Tam, anh nằng bu lon nó và lặn cho nó sống nằng nói nó lặn lặn nằng nằng tan hồng cái đồ âm kia kìa. Bay giờ em nằng rửa rầy cùng với anh nghe, anh Tam. Rửa xong, anh cùng sẽ bu lon em cho em sống y nhỏ nhỏ Thu nằng nằng anh bu.

Nói nằng nằng kéo Tam nằng day vào phòng tam.

Thu vịn nam lặn lặn. Nằng tham thap gì nằng, nằng con phải nằng nằng, nằng bu nhỏ the vai ba lặn nằng thì hòa may môi thoa mơn. Co nằng lo sồ giùm cho Tam. Con quy Phồng sẽ lặn cho anh ấy chết mặt. Dai qua. Lặn sau thì không bao giờ cho mồn bu nằng. Nhất là cho một con nhỏ đằm qua sồ nhỏ con Phồng. Nó là Vĩ Hậu tại sinh. Co tiếng nằng chạy và tiếng còi giồng trong phòng tam.

Thu nghe rồi tiếng của Phồng:

- Anh nằng tồ vào vách tồng nằng. Nhỏ the nằng. Dằng hai chân ra. Nằng rồi. Bay giờ em quy xuống giữa hai chân anh nằng bu cu của anh. Cu anh cũng lặn, lúc này em chừa bu, nằng xem. . .

Thu nhón tay ron ren nằng cửa phòng tam lo nằng vào coi hai ngói nằng lặn gì.

Tam nằng tồ tồng, chân xoạc ra, hai tay chàng vịn toc Phồng. Con nằng thì quy dồng nằng, tay nam dài, tay nam cu của Tam nằng vào miêng. Chờ may phút sau nằng nhón cu ra liềm xuống phía dồng hai hôn dài. Rồi lại liềm tồ tồ lên phía trên. Một lát Phồng nằng tron con cu vào miêng. Nằng hạ to mồm ra nằng coi the ngậm hết con cu. Nằng Phồng nằng xuống, nằng lên, môi nằng bám chặt con cu. Lặn lặn chàng thay Tam coi còi chừa nằng bao nhiêu chàng sập ra. Bu mại Phồng cùng thay chân. Nằng bảo Tam:

- Bay giờ, em vịn tay vào cái bồn rửa mặt, chom nằng về phía trước, nằng chong mòng cho anh nằng tồ phía sau tôi.

Nói xong Phồng nằng day, cúi nằng, hai tay vịn vào cái bồn rửa mặt, nằng cái mòng này về phía sau.

Tam nằng tồ phía sau. Chàng cam con cu quết dọc cái khe âm hoi. Chàng cho quĩ nằng chà xát cái mòng nằng. Phồng ren nhỏ nhỏ. Một lúc sau Tam nằng nằng cu vào ngay cái lỗ nhỏ xíu của Phồng rồi thọc mạnh vào.

Phồng nhui nằng về phía bồn tam. Nằng hồ lên một tiếng. Tam khô sồ nằng, nằng nằng rồi mạnh dằn, mạnh dằn. Phồng nằng cái nằng mòng về phía sau.

Tam vồ rút ra nằng nằng, vồ nằng vào thật mạnh. Còi nhỏ the nằng nằng giờ nằng hoi.

Phồng hồ hồ liên hỏi. Chạp sau nằng kêu lên:

- Em sập ra. . . oi oi. . . em ra đây nè, ra đây nè anh Tam. Anh còi nằng mạnh vào nằng. Oi cha mẹ ôi, con sống qua. Anh nằng thật sau vào lon em nằng anh Tam.

Tam vịn tiếp tục nằng mạnh. Môi lặn chàng nằng Phồng lại ren lên. Nằng nằng nằng sồ khoai lạc còi nằng.

Qua còi khoai lạc, Phồng hôn met. Nằng nằng nằng Tam rút ra nằng nằng tam sồ qua một chút.

Tam rút ra. Nằng nằng và chặt khí sen set bám quanh cu. Nó tron bông, nằng nằng vịn còi nhỏ khúc gỏi. Tam lặn khăn giấy chùi sạch. Chàng nằng chờ cho Phồng tam xong, cùng vào tam ít phút. Nằng Thu nằng ô chòi cửa nằng chạy vào.

Nằng lôi Tam ra ngoài:

- Ra đây, ra đây chàng của em. Anh nằng con Phồng hai lặn rồi, bay giờ tôi phen em chừa.

Nằng nam ngữa bao Tam nam giữa hai nằng nằng nằng hai chân lên trôi và vịn hai chân lên vai Tam. Hai tay nằng nam canh tay của Tam và giục:

- Nhìn anh nằng con Phồng em nằng lặn rồi. Anh nằng vào nằng và nằng cho mạnh. Nằng yêu em sẽ giết anh chết nằng.

Tam nằng vào nhỏ lỗ Thu yêu cầu. Trong tồ the này cu của Tam vào thật sâu, thật sat.

Thu hỏi Tam:

- Anh có biết kiểu này giới bình dân gọi là gì không?

- Không. Vừa tra lời Tam vừa nắc.

- Đây là kiểu "vác cây qua núi"

- Con kiểu gì nữa chứ cho anh làm tiếp.

- Em chứ những mà... những... ối... cha anh rồi em sống qua... sống qua. Nồng ngừng nghe anh. Nụ nữa rồi.

Phở ông nữa tam xong. Nang liền cạnh giường vừa cầm cái khăn lau cho kho gỗ rồi vừa nhìn cặp Tam Thu rồi.

Thu rung mình, gỗ rồi run lên ban ban, nang nữa nữa nữa khoai lạc. Hai tay nang bắt chắt lấy bắp tay Tam.

Phở ông ngồi xuống giường bảo Tam:

- Một chút nữa Thu nói ra hết, xong anh bù em nghe.

Thu đang sống những cùng lên tiếng xen vào:

- Em cảm anh không nữa bu lon nó. ối ối...em ra đây, ra... ra...

Thu thôi dai một tiếng rồi tiếp theo hồi thôi của nang nốt quãng. Nang nham mắt lại.

Tam buông tay xuống. Chẳng nam xuống một nữa gỗ rồi ở trên móng và rồi Thu. Hai chân Thu vịn gác trên gối vai của

Tam. Chẳng nam mỗi phút sau, Tam rút ra. Chẳng nam ngồi trên giường thôi phỉ phỏ.

Phở ông let liền gần bên chẳng. Nang vuốt ve Tam và nam con cu của chẳng.

- Cu anh vịn cồng. Anh xong đang nữa em tuyền vào cùng. Em nữa ý rồi hỏi môi nhập cuộc rồi giờ anh vịn chừa bao giờ xịu xuống. Anh có ưng thuốc phải không?

- Rồi nhiên nó nhờ thế này chứ. Có ưng thuốc gì nữa. Nham ngay. Hay là tại thay em nếp qua nó không muốn xịu xuống vì xịu thì lại phải chờ ít nhất nữa tiếng môi cồng lên.

Phở ông vừa xoa ngực Tam vừa cỡi hình hích:

- Cu anh nói cùng biết em nếp cô à! Bây giờ nó vừa chui vào lon con nhỏ Thu, chắc nó mệt rồi, hay anh nữa nó nghỉ ngơi.

Rồi nang nói giọng, dúi dúi Tam:

- Em nam xuống cho anh bù nghe? Em vừa tam xong lại ăn cặp nõn hoa của con Thu nữa trong phòng tam xột lia lùa vào cái mu, thơm lắm. Nồng ý không?

Tam gật đầu. Chẳng muốn chiều chuộng Phở ông vì thay Phở ông nếp lại chôi xa lang. Tam rất ghét may nang trong bụng thì thích mà ngoài mặt cô gái vô e lệ rút ra.

Phở ông nam xuống. Nang có hai đầu gọi lên, bánh chân thật xa, Tam nam xáp hai tay vào lên bop bop hai cái vú căng cứng của Phở ông. Náo chẳng cúi Phở ông tho tay xuống, bánh hai mếp am hơi ra nữa cho Tam bù. Nang vừa cỡi vừa nói:

- Món sò này vừa bở vừa ngon, môi ông Tiet ngao Tao của trạm an cho tạng sức khỏe. Tam cùng cỡi chẳng bop mạnh vui Phở ông.

- ối, nữa qua. Cho ăn món sò lòng đập nõn hoa mà con bop vui gỗ rồi ta nữa nữa. Ngay mai trạm sẽ ra lệnh cho nữa phu lợi nha gỗ rồi ra cao long về tới khi quan nữa nghe. Cho nha gỗ rồi song thêm vài giờ nữa rồi hơi nữa thôi.

Thu môi mắt nhìn sang phía hai gỗ rồi.

- Em cảm anh không nữa bu lon nó mà anh dám cái lệnh em à! Anh sờ con Voi Hài này hôn em thật sao.

Tam nữa cúi xuống. Chẳng vịn bop gối vú và bảo Phở ông:

- Em nữa anh làm. Nồng bánh ra voi. Nếp anh nhai nhai cái mu nữa rồi anh sẽ liếm vào phía trong.

Phở ông buông hai tay rút lên phía trên rồi bop vú. Tam cầm mếp ngoài một miếng. Chẳng cầm hồi mạnh.

Phở ông kêu lên:

- Nồng cầm mạnh qua nữa em anh. Bỏ anh nhìn nhai hết cái lon anh nữa lấy long con Thu nữa hay sao?

Tam tiếp tục cầm những cầm thật nhẹ. Vừa rồi là chẳng nhìn nữa Phở ông chôi cho nó vui. Chẳng ngoạm một miếng nữa nhai nhai thật nhẹ. Thu nam kê bên, nhìn chăm chăm và kêu lên:

- Cúi bỏ anh ăn ngon đồ. Lon con nhỏ này là lon là vòng nữa. Thiếu gì thôi. Long cùng nhiều nữa.

Phở ông cỡi hình hích. Nang nữa tay xuống xoa nhẹ nữa Tam:

- Cúi bù cho ngon lành. Nồng sờ gì con mà nữa Thu. Ngay mai trạm sẽ phong cho khánh chức te tông. Danh hiệu là Bôn Lu te tông, nữa toàn quyền sinh sát. Nếu con mà nữa con tiếp tục nữa đùa và can trở công tác của khánh thì khánh cử tông giam nó vào ngục thật. Nếp ba tanh nữa an hồng thái bình, niệm niệm trai gái rồi nhau xa lang. Con khánh thì vào cùng bù lon trạm suốt niệm suốt ngay. Chuyện ấy rất thuận long trôi, khánh nghe rồi chừa.

Tam chẳng nữa ý gì liền sờ gối nếp của hai gỗ rồi nếp. Chẳng chứ lo phan sờ. Sau khi cầm nhẹ và nhai khắp cái mu ở bên ngoài. Chẳng bánh hai mếp ra liếm hai mếp nhỏ ở bên trong. Chẳng liếm suốt cái khe rồi liếm tới cái móng vuốt. Phở ông nhay vòng lên khi gỗ rồi Tam chạm vào cái bôi phàn cốc kỳ nháy cảm của nang.

Tam nhanh nhẩu lười nhè nhè vào móng vuốt nhè và nhanh rồi lại liếm phớt qua, Phở ông khô sờ ren ồ ồ. Nàng nĩa ngồng noi. Tam dùng mọi mồm nhè cái móng vuốt, bui chóc chóc. Phở ông giạt nạy ngồ ôi. Nàng ôn cái mu lên cho sát mặt Tam rồi nạy vào mặt Tam. Phở ông vồ thồ vồ nạy, hai tay nàng nam tọc Tam an sát vào.

Rồi Phở ông rui lên một tiếng nhỏ. Nồc dam tràn ra lên lạng. Nàng rung mình hơn bảy bóng lên 9 tầng mây. Nàng noi làm nham:

- Oi cha mẹ ôi con sông qua. Tam nểng ngồng bu nghe anh. Liếm cái lỗ lớn của em nĩa. Nút lười anh vào sau thạt sau cho em sông.

Tam làm theo lời yêu cầu. Chẳng ngoay lười ô phía ngoài một lát, rồi thọc sâu vào. Phở ông vồ ra, lúc Tam con bu cái móng vuốt những nàng muốn cõn khoai lạc nồc kéo dài nên bảo Tam liếm trong âm nĩa.

Lúc này âm nĩa của nàng nầy dam thủy, chất nhơn và khí. Tam liếm sạch. Tam liếm vồ khỏi thì dam thủy lại ồa ra nũa. Chẳng nghĩ: "Con nhỏ này dam làm nên nó mồm ra nhiều nhờ thế. Chớ biết chừng nó bắt mình thọc tới sang nĩa chôi và bu nó. Tôi nghiệp em Thu này giờ bỏ danh phan an cùng chớ vì chiều bạn bè."

Phở ông oai oai ren sệt khi lười Tam ngoay sâu vào trong âm nĩa. Chớ trong khoảnh khắc nàng lại ra nũa. Tam lại phải liếm sạch sệt. những cùng cõ dam thủy chảy xuống tam khăn trải giường. Giữa lúc Phở ông ren sệt vì sông qua, thì Thu lôi Tam ra khỏi âm hơ của Phở ông, nàng vạt Tam qua một bên rồi cúi xuống cam cu của Tam nĩa vớ miệng. Thu nhìn canh bu liếm diện ra trước mặt, làm sao nàng không nểng cho nồc. Thu ngậm tròn con cu vào mồm cõ thế bu. Nữa Thu lên xuống tùy theo lúc nàng bu. Nổi mồm nàng ngậm thạt chặt chẽ. Lười nàng liếm liếm. Vồ bu Thu vồ nghĩ: "Nàng cõ bu thạt lóc xem nó cõ ra không. Nếu anh ra thì mình nuốt hết tinh khí rồi nĩa cho anh nam ngủ một giấc cho nó lại sặc. Tôi nghiệp anh phải phục vụ hai con nĩa ba dam dạt cunh một lúc. Nếu không cõ lý rồu thuốc chắc anh bỏ tròn rồi. Thu rất thích thu trong việc bu cu nĩa ông. Nàng cho rằng lúc tinh khí bạn vào cuong hồng là lúc ngồ ôi nĩa ba cùng sông nhờ ngồ ôi nĩa ông. Nuốt tinh khí là một sớ khoai lạc nĩa vồ nàng vì vậy không bao giờ nàng nĩa cho một giọt tinh khí chảy ra ngoài. Nàng bu hết, liếm hết

Bu chừng 15, 20 phút gì nĩa, nàng bảo Tam leo lên ngồ ôi nàng:

- Hai nĩa chôi kiểu 6*9 nghe anh Tam.

Tam xoay ngồ ôi nĩa, bu lớn Thu, trong khi Thu vẫn tiếp tục ngậm con cu. Vồ nồc Tam bu Thu nĩa nầy nầy cái móng lên. Bảy giờ Tam nam trên cu chàng nam trong miệng Thu, trong khi nĩa chàng banh hai mếp âm hơ ra liếm vào cái móng vuốt. Bóng Thu nĩa Tam lên nĩa nàng cõ thế phát thanh:

- Em muốn anh chôi cái miệng em. Vay anh hay nhap nhè nhè. Em dùng mọi cõn chất cu anh cho anh sông.

Tam noi: "nểng y" xong rồi chẳng khô sờ nhap nhap cái móng cho con cu ra vào miệng Thu. Chẳng không hiểu vì sao hôm nay tinh khí lâu bạn ra nhờ thế. Hôm trước, cùng tại nĩa nầy, chẳng chôi cái Thu lan Hoa chôi suốt nểm không ra, không chừng bõa nầy lại tại diện chuyen ay cùng nên.

Bóng chàng sặc nồc nĩa ly rồu thuốc mà Thu rót cho chàng lúc môi nĩa an ve. Chẳng noi thãm: "chết cha. Cõ lẽ nĩa là tác dụng của ly rồu thuốc. Con nhỏ này nểnh hai mình nĩa nĩa"

Tam vồ bu vồ chôi vào miệng Thu. Chẳng thay thích cái kiểu 6*9 này làm, những phải chỉ khí nó bạn ra phớt vào miệng Thu kìa, thì môi sông chõ nó cõ cõng hoai như vậy cùng chàng sông tí nào.

Phở ông nam kê bên quan sát. Nàng nểng nểng cách dụ dỗ Tam về ô chung nàng, Anh chàng này chôi dài qua. Nĩa là lần nĩa mình gặp một anh dài nhờ thế này. Những anh không ra thì chắc anh cùng chàng sông tí nào. Nĩa xem hai nĩa quan anh tới sang xem anh cõ ra hay không? Phở ông nghĩ chắc Tam cõ thuốc ngoài khoa trồ lóc, nểnh chàng đau nĩa thôi.

Thu muốn ren lên vì sông những vì miệng nàng con bạn ngậm con cu nên nàng chớ u ô trong cõ hồng. Lười Tam nĩa sau vào trong âm nĩa của Thu. Nàng ôn cong ngồ ôi này nầy lên. rồi Thu rung mình, cõ cam giác nhờ tất cả khí huyết trong ngồ ôi nàng nểng theo ngai âm nĩa tràn ra ngoài. Nàng cõ cam giác nhờ thế vì nàng cam thạt sông qua, cõn khoai lạc đang cao, tồ chỉ nàng bủn run. Tuy vậy Thu vẫn ngậm chặt cu của Tam. Nàng cang sông cang bu mạnh hơn, mứt mứt. . . Tam tiếp tục nhap nhap. Chẳng nghĩ: "Cõ lẽ bảy giờ xoay ngồ ôi nĩa lại, mình nĩa vào chôi tan lóc, không chừng cõ thể ra khí". Nghĩ vậy chẳng rút cu ra khỏi miệng Thu và nam xoay ngồ ôi lại. Chẳng noi khe vào tai Thu:

- Nĩa anh chôi em cho tôi khi nào anh ra môi thôi.

- Ôi, nĩa nĩa Tam. Em muốn anh ra trong miệng em những mồm nó không ra. Cõ lẽ nĩa nó sẽ ra cùng nên.

Tam bảo Thu hay cõ hai nĩa gọi lên, cõ thạt sát, và dùng hai tay nam lay hai chân, nĩa cho hai nĩa nàng lúc nào cùng ô trong tồ thế cõ ve phía nĩa. Nểnh Tam nĩa cu ngay vào cõa mình nĩa vào. Chẳng nĩa mạnh tròn con cu nĩa vào trong. Rồi cõ nhờ vậy Tam nạc thạt mạnh. Một lát mồm hơ của chàng nĩa ra khắp ngồ ôi. Giữa lúc ay thì Thu nĩa nồc khoai lạc tồ nểnh. Vì Tam nạc mạnh và nhanh trong tồ thế kéo nĩa gọi lên nhờ vậy, âm hơ nàng nĩa ra phía trước giúp cho cu của Tam cõ thể vào thạt sát. Cho nên nĩa nểm lại khoai lạc cho nàng.

Thu thô nổi quang, don dập, rồi xuôi chân xuống. Nàng buông cả hai tay không nắm vào cánh tay của Tam nữa. Thu nắm im, lìm dìm mắt.

Tam chờ một lúc rồi rút cu ra khỏi âm đạo. Nó vẫn còn cứng. Chẳng nắm xuống thôi. Phở ông nhào tới, nàng chẳng cần Tam có không ý hay chẳng, leo lên ngồi trên bụng Tam, tay nắm cu nể ngay cửa mình. Sau khi nẫu cu nể ô nể vò trí, Phở ông nể vào rồi nàng nể nể nể lên an xuống. Phốp. Tron con cu nể nam tron am nể. Phở ông nể nể nể liên tục. Phở ông ngồi nể chân chôi kieu côi nể nể nể một lúc lâu, rồi nàng nắm dài tron nể Tam nể lialla, cang lúc cang nhanh. Nàng nể nể nể ghe ghe lam, cho nể nàng cang côi một con cu nể nể vào lon. Mặc dù nàng biết Tam vồ môi chôi Thu, chẳng côi ve met, ly ra nể nể cho chẳng nể, tuy nhiên số nể hoi của nàng cang bạch quanang không thể chôn chôi. Phở ông nắm tron nể Tam nể nể khi mau khi chậm. Nàng là loại nể nể nể loại ben bẽ nể mặc dù tron tồ thể nay nàng hoan toan là nể nể chôi nể. Tam chẽ nắm dài ra nể thu hể ông. Phở ông vẫn không tham met sau nể giờ côi nể. Nể ba trể nể qua côi lồi thể hôn nể nể nể côi nể chôn nể.

Sau gôn một giờ nắm tron va nể không nể, cuối cùng Phở ông cang rung mình rồi nể khoai lác. Toan than nàng run lên rồi nàng nắm sập xuống. Phở ông nắm thấy số khoai lác kéo dài khá lâu vì nàng vẫn còn nắm tron nể Tam va con cu của Tam vẫn còn nắm tron am nể của nàng. Một lát, nàng thô dài rồi quay sang ben cang tìm xem Thu nể nắm ô nể.

Khi thay Thu nể nể mat thô nể nể. Phở ông biết Thu nể ngu. Nàng thồ dồ nể nể vào tai Tam

- Em chôn cái nể dài của anh rồi nể. Anh côi nể rằng hai nể mình con sẽ gáp lại nhau hay không?

Tam nể:

- Gáp lại nể chôi. Côi gì trồ nể nể. Côi bao Thu nể hen anh, rồi mình sẽ gáp sau.

Phở ông nể nể rồi nể nể:

- Em muốn gáp riêng anh, liệu chôn côi hy vọng không? Em muốn nể chuyện nể. Côi Thu số bắt tiện.

Tam hể ngạc nhiên chẳng nể rất nhanh: "Ua, con nể nay muốn tính chuyện gì nể? Sao nôi chẽ muốn gáp riêng mình? Nôi muốn mình cho riêng nôi tron một nể a? Côi bôn nôi dám hôn nể Thu một bôn"

Vì mãi suy nể nể Tam không trả lồi Phở ông. Chôi một lát không thay Tam nể nàng gì hết Phở ông lam bôn dôi:

- Hay là thôi vậy, chắc anh số Thu. Nôi xem anh nể là của riêng nôi phải không? Nêu vậy em rút lại nể nể vồ rồi xem nể không côi gì. Bao giờ côi côi hoi mình sẽ lại gáp lại.

Tam nể tay lên vuốt tóc Phở ông:

- Thu không xem anh nể là của riêng nể. Tuy nhiên anh nể mình nể đau diem gì nôi. Côi cho nôi biết là anh va em côi hen nhau vào ngay giờ nôi, ô nể nể. Nôi côi muốn nể bôn thì nể.

Phở ông nể nể rồi nể:

- Nể nể em tính lại xem nể. Em sẽ bôn vồ Thu.

Quay lại Phở ông thay Thu ngu say, hể thô nể nể.

Nàng nể bao Tam:

- Cu của anh vẫn còn cồng cồng. Hai nể ngồi đây tui mỉnh chôi ngồi cho nôi nể nể.

Tam nể y. Phở ông bao Tam:

- Anh hãy ngồi bôn hai bôn nể. Nể gọi xếp lại, hai tay anh chôn ve phía sau. Em sẽ ngồi vào lon anh, một tay em ôm côi anh. Tam lam theo lồi chẽ đây của Phở ông. Nàng vồ ngồi vồ quì tron lon Tam. Nể nàng nắm nể cu nể vào cửa mình, rồi hể xoay nể nể nể nể, một tay chôn tron nể gọi Tam, một tay ba côi chẳng.

Tron tồ thể nay Phở ông cang là nể nể chôi nể. Tam chẽ côi việc uốn oôn lên một chút thôi. Cu của chẳng vào tron am nể. Không còn một li nôi ra ngoai. Chẳng hoi:

- Phở ông học sách vồ nôi ma biết nể kieu nay?

- Thì cang 3 quyển sách An Nể va sách Tau.

Nàng nể nể rồi hoi Tam:

- Anh thay kieu nay thể nôi? Côi số không?

- Số ví cu anh vào tron tron em.

Phở ông ngồi nể nể nể một lúc lâu. Xem chôn nàng cang thích kieu nay nể nàng vồ lam vồ ren. Một lúc sau Phở ông nể:

- Tồ lúc nay nể giờ anh nể nể nể khỏe nể rồi. Lúc nay em nắm tron, bôn giờ em cang ngồi va nể. Bôn giờ tồ phiến anh, em cang anh lam kieu khác.

Tam hoi:

- Vậy bôn giờ em muốn anh lam kieu gì?

- Nể tồ sau nể tồ nể cho nể va chôi cái vậy nể.

Nói xong Phở ông quì lên, tay nạng chống xuống nệm, mồm hôi nữa lên.

Tam quì ô sau, chàng không muốn nứt voi voi. Chàng lay tay móc móc âm nĩa. Một lát kẹp thêm ngon tay cái trên cái mồm nọc. Càng lúc Tam càng móc nhanh hơn và ngon tay cái nhai cái mồm nọc mạnh hơn.

Phở ông ren ồ ồ. Nặng sông qua vì Tam móc và thụt ngon tay khá nhanh. Lát sau chàng nữa thêm một ngon tay nữa vào âm nĩa. Dăm thuy tuột ra, Phở ông ren rồi kêu lên:

- Nứt voi nữa anh. Em nặng qua rồi. Không chịu thâu nữa nữa. Núi em nữa. Núi sau voi lon em nữa anh.

Tam nể cu ngay cõa mình rồi thọc vào một cái thật mạnh. Phở ông nhui về phía trước, nặng kêu lên:

- Ô, nhờ vậy nữa, mạnh vào. Em không có nữa nữa. Nặng sô em bỏ nữa. Núi càng mạnh càng sông anh cũng biết nhờ thế mà.

Tam nẩy thêm một cái thật mạnh rồi rút ra tồ tồ. Dăm thuy theo cu của chàng chạy ra khỏi cõa mình, chạy xuống núi Phở ông. Tam cũng thích tồ thế này lắm. toan bỏ âm hơi của Phở ông nữa hết ra phía sau. Chàng vừa có thể nạc vừa xoa, vừa nặng nõi mồm tròn trịa nẩy nẩy, không một chút mô dô thõa. Nặng thôi chàng cũng có thể nữa tay vuốt lông Phở ông. Mọi buổi sáng nặng nẩy có tập thể dục nên thân hình nặng nẩy nẩy, da thòt nặng ran chắc. Cái eo của nặng thon.

Tam xoa xoa nõi mồm tròn rồi nói:

- Em có nõi mồm tròn trịa, nếp lắm. Những nõi mồm be xẻ lắm anh ngăn mát hồng. May ba có cặp mồm nẩy mô dô nhờ vậy, nếu hơi bao anh chõi hơi tồ phía sau, nhờ anh nẩy chõi em thế này, chắc chắn là anh sẽ tồ chõi.

Phở ông có vẻ thích thú:

- Anh chẻ khen nõi mồm em thôi à? Con những bị phản khác?

- À, núi em dài và thon. Rồi cái lông của em, nó thon và ran chắc, cái eo nhỏ xíu. Tất cả nẩy nếp nẩy gồ hồng.

Phở ông cõn rúc rích, nặng quay nữa về phía sau:

- Con phía trước của em thì sao? Anh chẻ nói nên những gì ô phía sau. Con ngực em nè, bụng em nè, va. . va. . . cái mụ của em nữa chõ.

- Anh nẩy quì phía sau, Nẫu có chiêm ngỗng phía nẩy trước mà phe bình. Lúc này anh có nhìn thấy những quen rồi.

- Thôi anh núi em nữa. Núi mạnh nữa, cho em ra và anh cùng ra nữa. Anh có gang ra ô trong lon em nữa cho em sông.

Tam lại nẩy mạnh. Rút ra thì rút thật chậm, con nẩy vào thì thật mạnh. Rồi nạc nạc.

Phở ông hồ nho nho mỗi khi Tam nẩy mạnh vào. Tam nạc mỗi lúc một nhanh hơn. Chàng thấy hồng lắm và chàng có cảm tưởng chàng sắp ra. Tinh khí không ban ra thì nữa có nết nết thoải lạc? Càng chõi thì tinh khí càng tồ hơn dài, không ra nết nó nữa lắm.

Nếu chừng 15, 20 phút sau, nẩy lúc Tam nẩy, nạc càng lúc càng mạnh và nhanh thì Phở ông kêu lên ời ời rồi nói làm nhảm:

- Anh ôi, em sông qua, sông qua. Anh nữa thật sau voi lon em nữa. Anh cho lon em nó nuốt hết con cạc của anh nữa. Oi, oi, em ra nẩy, em ra nẩy, oi em sông qua.

Tam nạc thêm mấy cái rồi chàng ngừng lại cắt hồng. Vậy là nữa ra thêm một lần nữa. Con chàng có cảm tưởng nhờ sắp ra những van chõa ra.

Phở ông nữa nam chui nữa xuống cái gõi. Nặng thõ doc. Tam rút ra. Phở ông duỗi hai chân, nam sắp xuống giường. Nặng ren ồ ồ trong cõ hong.

Tam vừa nể nam xuống bên cạnh Phở ông nể ngủ một giấc, mặc cho con cu của chàng nó cõng cõng ke nó. Những chàng vừa nam chõa nẩy 10 phút, bỗng nghe có vật nặng nể trên ngõn. Mô mát ra chàng thấy Thu nữa nam trên ngõn chàng, và nặng nẩy nhap nõi cái mồm.

Thấy chàng mô mát Thu nói:

- Xong trận này nữa anh mô nết ngu. Anh con nõi em.

Tam thõ dài, chàng khuyến khích Thu:

- Ô, anh hơi mệt những nếu em nam trên và làm cho anh ra thì anh cảm ôn em lắm.

Thu nam nạc một lát. Nặng ngõi day. Nặng áp một dụng cụ thuật sang, say, xoay ngõn tồ phía. Cõ thể Thu nể nẩy ha bõ, nặng xem cu của Tam nhờ một cây trục mà nặng dụng nể xeo, nẩy khắp nõi trong âm nĩa.

Tồ lúc Tam chõi Phở ông, Thu nam ngủ nết một giấc nên sặc lợc nữa phục hồi. Bảy giờ nặng có cảm tưởng nặng là một con thú, cần phải day voi con mõi cho thật nữa nể, trước khi nặng ăn và nuốt nó ngẫu nhiên. Nặng kiên nhẫn áp dụng kỹ thuật sang, say, lại áp dụng kỹ thuật dụng sõi có thật của cõ báp trong âm nĩa nể sệt con cu của Tam, sệt vào rồi nhai, rồi lại bóp vào, cõ nhờ thế Thu cõng quyết phải làm cho Tam ra mô nghe.

Qua nhiên, một lát sau, Tam rung mình. Chân chàng giõtt giõtt, rồi cu chàng giõtt liên hồi trong âm nĩa của Thu. Tinh khí chạy qua ong đàn tinh nể lại cho chàng sõi thoải lạc mà chàng mồm nể tồ lúc hai giờ sang cho nể bay giờ.

Nói khi Albert làm thòt 5, 7 lan chan chei, han lien dang cho be tren la Delina. Vôl n̄ieu kien la ke dang hien phai that n̄iep, con tre thì quan sau Delina môi chôi. Những ngôôi n̄ian ba lam than n̄iôc vôl Delina se n̄iôc n̄ieu ap phe to tat, trô nen co the lôc neu biet lôi dung vien tồng nay.

Thau khoan Van Long, chong Ly Hoa, giao cho nang toan quyên ổng pho vôl cac quan Tay, Ly Hoa muon cho ai ngu tuy y mien sao thanh cong trong viec lanh thau la n̄ieu chính.

Ly Hoa tam tap va trang n̄iem rat ky. Nang muon ten quan 5 Albert phai me nang. Hom trồc, cung ngoi an tiec vôl Albert, Ly Hoa n̄ie y la ten số quan nay bung khong bô ma lai cao lôn hôn thuoc ha la quan 3 Jacques. Nhô vay chac Albert chôi dai hôn, Ly Hoa nghô neu nang ap dung ky thuât bu, liem, sang, say môt cach n̄ieu luyen nang se co the hôp hon ten số quan cao cap va lôi dung han triet n̄ie. Se tuy cô ma bao han giôi thieu vôl ten tồng Delina. Neu cho ten tồng nay vao trong n̄iôc thì giao to may hoi. Nghe noi ten quan 6 Delina thích n̄ian ba ban xô lam. Nghe n̄iau trong môt bôa tiec than mat vôl cac thuoc cap han n̄ia noi toac ra rang: "Cai lôi của n̄ian ba ban xô nho xiu, khít lam, n̄ia lam". Con cai lôi của n̄ian ba Tay phồng thì chan lam no toang hoac.

Thang thang Tam tai xe lai xe n̄iôa ba chui n̄ien nha riêng của ten quan 5 Albert. Cai biet thô rong thenh thang ch̄ co mình Albert ô vôl n̄iam boi bep phuc d̄ich. Ly Hoa ngoi chô ô phong khách chồng môt phut thì Albert xuất hien. Giôl n̄iung phép lôch số của ngôôi Au Chau han cam tay Ly Hoa n̄iôa len moi hon, n̄iôan han môt nang ngoi tren ghe sofa.

Han goi boi n̄iem rồu len môi Ly Hoa, Ly Hoa hôl nghi nghi trong rồu co pha thuoc kích thích nhô hom noi thang Jacques n̄ia cho nang uong. Nang nghô: "Mình n̄ien n̄ay la n̄ie cho no chôi n̄iôl lay cai giay trung thau vay can gì phai n̄ie phong. Va lai co thuoc vao mình mau nong, cang de dang hôn. Cho no môt cach mien cồng, khong thay nong thì chan pheo.

Albert hoi tham Ly Hoa ve viec lam an của hang thau "Van Long", ve những đồ an của hang thau va ve gia canh của nang. Khi n̄iôc biet Ly Hoa chôa co con thì Albert thích lam. Han biet n̄ian ba ban xô ma chôa sinh nô thì than hình nho nhan n̄iep n̄ie, con cồa mình thì nho xiu, am hoi thôm chô khong nang mui nhô cac co n̄iam, du cac co n̄iam thồng xôt dau thôm vao cho ay. Co khi xôt ca chai môi at noi mui.

Sau khi Ly Hoa uong can ly rồu Albert môt sang phong an. Han n̄ia Ly Hoa toan những mon ngon, uong rồu Champagne hao hang. Han lôch số chô khong nhô ten Jacques. Han la quan 5, la xep co khác, khong chup giôt thay n̄ian ba la voi ngay nhô cop voi moi. Ly Hoa vồa an vồa n̄iôan thô xem ten nay cu co to, dai khong. An mon trang mieng xong han n̄iôa Ly Hoa vao phong ngu khong quen n̄iem theo môt chai Champagne n̄ie trong so n̄ia va hai cai ly.

Han noi tieng ban xô rat ranh. Han khen Ly Hoa n̄iep, khen n̄iôl mat, khuon mat, nu cồi. Han choang tay qua vai Ly Hoa - Toi nghô rang khong những ba ch̄ co khuon mat n̄iep ma than hình ba cung n̄iep. Cai ao n̄iam ba mac n̄ia om sat những n̄iông cong của than the. Toi muon n̄iôc chiêm ngồng than the n̄iep n̄ie của ba.

Ly Hoa nô môt nu cồi rat quyên ru:

- Trồc khi n̄ien n̄ay, toi n̄ia chuan bô tồ tồng trồc. Toi biet the nao ong cung n̄iôl lam tình vôl toi. Nhô vay dó n̄ien trồc sau gì toi cung phai côi quan ao ra, co ph ai vay khong ong Albert?

Ten số quan nô môt nu cồi:

- Noi that vôl ba toi rat me sac n̄iep của n̄ian ba n̄iôc nay. Khi toi nhìn môt ngôôi n̄ian ba A n̄iông co sac n̄iep nhô ba, dó n̄ien la muon n̄iôc lam tình vôl ngôôi n̄ian ba ay. Vôl lai n̄ian ong nao thay n̄ian ba n̄iep ma khong nay ra y n̄iônh lam tình vôl ngôôi n̄ian ba n̄iô. Vay, cai số toi muon n̄iôc lam tình vôl ba, no cung la chuyen thong thồng thoi, chang co gì qua n̄iang cai.

Ly Hoa n̄ap:

- Le tồ n̄ien thì n̄ian ong thay n̄ian ba n̄iep thì ham muon. Những hoi co n̄iôc ngôôi n̄ian ba cho hay khong cung con tuy. Nhô ong la ngôôi co quyên the. chac n̄ia lam tình vôl rat n̄ieu ngôôi n̄ian ba ban xô. Khong biet toi la ngôôi thô bao n̄ieu.

Albert cồi ha ha:

- N̄iau co n̄ieu nhô ba tồng. Cung co môt ít ba hay co cho toi thồng thôc cai sac n̄iep của hoi thoi, trong so nay ch̄ co vai ba ba co sac n̄iep ngang vôl ba.

Ly Hoa cồi:

- The co ba hay co nao n̄iep hôn toi khong?

Albert lac n̄iau:

- Thanh that ma noi chôa co. Hay tai toi chôa co duyen n̄iôc gap.

Ly Hoa gat gu:

- Vay toi hanh dien n̄iôc ke la môt ngôôi n̄ian ba n̄iep. Nao mình uong can ly Champagne nay. Y ong muon n̄iôc côi quan ao của toi hay ong muon tồ tay toi côi ra?

Albert ngan ngô:

- A, a. Tôi nghĩ ba tôi coi áo quan ra thì hay hơn. Tôi sẽ sung sướng vì nghĩ rằng bavui về cho tôi được nhìn thấy ba hoàn toàn khỏe mạnh.

- Được làm tôi sẽ chiều theo ý ông.

Ly Hoa suy nghĩ: "Tôi nay muốn mình coi áo quan áo rồi tôi cũng tưởng rằng mình thích hơn nên nên này rồi đang hiện cho bạn. Bây giờ mình sẽ kéo dài việc coi này cho bạn thêm chút"

Nghĩ vậy nên Ly Hoa bảo tên số quan Pháp:

- Tôi muốn ông ra ngoài ô cái ghế kia, xem tôi coi áo quan.

Albert vui vẻ ra ngoài ô chiếc ghế bành kê trong phòng ngủ.

Hôm nay Ly Hoa mặc quần áo, áo và váy trên riêng rẽ. Thoạt tiên nàng luôn qua luôn lại nhìn vào mặt Albert rồi mới tới tới coi áo ngoài. Rồi đến cái áo nhỏ bằng lụa. Sau khi coi hai cái áo ra thì ô phản trên nàng chỉ còn mặc cái áo lót thôi. Nàng quay ngóai may vồng luôn qua, luôn lại, Miếng luôn luôn một núm cổ, nửa nhỏ kêu gõ, nửa nhỏ kêu giục. Một lát Ly Hoa coi cái áo lót rồi ra rồi ném nó vào ngóai tên Albert. Bạn chụp lấy cái áo lót núm cổ thích thú. Rồi đến cái váy. Bây giờ thì trên ngóai Ly Hoa chỉ còn cái silip mỏng Ly Hoa cùng lại nhìn vào mặt nàng rồi nhìn vào giữa hai đùi của Ly Hoa. Bạn nói thầm trong bụng: "Nhìn xem cái lớn của con nhỏ có đẹp hay không và có thơm không?"

Ly Hoa cởi cái silip xuống tới tới. Khi nàng thấy một ít lông mu nữa lộ ra, nàng liền cho Albert nhìn một phút rồi nàng kéo sợi dây thun lên rất nhanh, Ly Hoa cười lên rồi ra. Nàng xoay mình một cái nhỏ thì nàng nhảy lên valse rồi bước ra khỏi tay của Albert. Bạn cùng cười lên về phía trái. May ngóai này ba khác nên này liền cho bạn chút nữa có biết cái vui coi áo quan một cách kêu gõ nhỏ thôi. Bao giờ coi là giờ coi ra nhanh chóng, đồng hồ may ba ý muốn mau mau trả nó quý than rồi được thoát nó. Ly Hoa nhìn vào mặt Albert, uốn eo và uốn cái mu vào mặt bạn. Bạn này nhìn giờ tay lên chớp nàng, thì Ly Hoa liền bước lùi về phía sau, Albert chụp vào không khí, Ly Hoa cười lên nhanh khách, Albert có vẻ ngóai vì chụp hụt. Bạn gái gái cam, mặt cười:

- Hay lắm, Madam biểu diễn hay lắm.

Bạn cam ly rượu Champagne lên uống tiếp. Nhờ thế một lúc lâu Ly Hoa cởi cái silip ra cho chàng thức ăn để xem chiêm ngóai cái mu móm móm với khá nhiều lông lông quan quan. Ly Hoa bỗng ngay trước mặt bạn, nửa tay đặt trên đầu bạn và nói:

- Ông có muốn hơn nó không? Tôi cho ông hơn nó này.

Albert cười kha kha nói tiếng Việt:

- Trước khi hơn nó tôi phải khen nó đẹp nữa chứ.

Ly Hoa có vẻ hạnh phúc:

- Ông thấy nó đẹp phải không? Chỉ có vai ngóai này ông được nhìn thấy nó, kể cả ông chồng của tôi. Và họ đều khen nó đẹp. Ông thấy nó đẹp ô niềm nào?

- A, a tôi biết chứ. May cái lớn thì mu phải cao, phải có lông lông rậm một chút. Ít lông quá nó lỏa lồ không đẹp. Nhiều lông quá, rậm rạp nhỏ lông của phụ nữ Tây phương chàng bạn, mặt đẹp. Rậm quá nó che bạn cái mu nữa, ngóai ta chỉ thấy lông là lông, mặt hồng.

- Thế ra ông rất râm râm về vẻ đẹp của cái lớn.

- Tôi đã gặp rất nhiều bạn bạn. Nếu thờ quốc tịch nên tôi cũng biết một chút Albert cười về tới tin.

- Thế ngoài cái mu cao lông nữa phải ra, còn cái gì nữa?

- Nó là vẻ phản ô ngoài. Con về vẻ đẹp bên trong thì phải vạch lông ra mới biết và nhìn thấy chứ.

Ly Hoa cười khúc khích:

- Vậy bây giờ ông vạch lông tôi ra, xem thôi ông phê bình nhỏ thôi nào.

Vừa nói Ly Hoa vừa bước lại gần hơn nữa, cho âm hộ của nàng gần chạm vào mũi Albert.

Bạn hít hít cái mũi tới âm hộ Ly Hoa, trơn lán với mũi Chanel số 5 mà nàng xịt trên lông trước khi nàng ra thì Albert hít hít ngóai ngóai một lát rồi lên tiếng:

- A, trước khi vạch lông ra quan sát, tôi nghĩ cũng có lời phê bình về cái mũi của bạn.

- Mũi của tôi là mũi gì? Mũi tóc, mũi nách hay mũi hai bạn bạn?

- Mình đang nói chuyện về vẻ đẹp của cái lớn mà. Tôi xin lời được đừng chờ nhé. Mũi này là mũi tới lớn bạn bạn ra. Mũi của bạn thơm lắm.

- Trước khi này này tôi có xịt dầu thơm Chanel 5, vậy chắc ông muốn nói cái mũi nước hoa nó thơm phải không?

- Không, tôi biết phân biệt chứ, Mũi nước hoa là nước hoa. Hai thờ không thể trơn lán với nhau. A, chỉ có những ngóai sanh này nhỏ tôi mới phân biệt hai thờ mũi một cách dễ dàng mà thôi.

- Thế mũi của tôi nó ra sao?

- Nó thơm lắm. Một mùi thơm khác biệt, chứ có hẳn ba nếp và thuốc giời trổng già hay thối lâu môi có khác mùi thơm nhờ thế này.

- Ông lại nhìn tôi rồi

Ly Hoa cảm thấy sung sướng lắm. Mùi nang pháp phong cô hơi muốn nó hạn ra. Hẳn ba nào khác nhìn cô mà không thay nó mùi.

Nàng nói tiếp:

- À, sau cái mũi cao, bỏ long rồi đến cái mũi thơm. Nó không giống mũi thơm của dâu thơm vậy chứ giống mũi chỉ?

Albert áp mặt vào âm hơ hơ của Ly Hoa, hít hít vai ba cái rồi đáp:

- Giống nhờ mũi mít.

- À, à ông muốn nói là giống mũi thơm của mũi mít chín.

- Ừng vậy

Ly Hoa cười rí ríu khe khẽ vai hạn:

- Ông qua là một người sành điệu. Tốt lắm. Bây giờ đến cái gì nữa?

Albert vach mô long hôi quan ra. Hạn vuốt ve cái mũi rồi nói:

- Về nếp thờ 4 là hai nếp lớn của ba nó khít vào với nhau. Trong nó nhờ hai nếp này dính liền với nhau. Cái khe hở không hở hạn ra, phải lấy tay bẻ nó mới hở ra.

Ly Hoa gât gu chum chím cười:

- Hai nếp này múm mụp phải không? Qua ông có tại nhận xét.

Albert lại tiếp tục công việc phê bình những nếp:

- Bây giờ đến cái. . . cái mà các ông doctô gọi là cửa mình hẳn ba. Cửa mình của ba nhỏ xíu Albert lấy ngón tay nhẹ vào thờ. Nó nhỏ lắm. Vậy là thêm một về nếp nữa. Nếu mà cửa mình rộng quá thì mặt về nếp mà còn làm cho hẳn ông mặt hồng nữa.

Ly Hoa ôm bụng cười:

- Phải rồi, rộng quá thì người hẳn ông có cảm tưởng là hơi nhảy xuống cái hơi tam, không thấy vướng vào chơi nào hết, nên hơi chán là ừng. À, mà ông vừa nói cửa mình là tiếng các ông doctô thông dụng để gọi cái chơi ấy. Thế còn những người nhờ ông chàng hạn. một người Pháp nói ranh tiếng ban xã thì ông gọi nó là cái gì?

- Tôi à? Ông thấy đây tiếng việt có dạy tôi đủ cái, và ông gọi nó là cái lớn, thì tôi cũng gọi nó là cái lớn.

Ly Hoa cười re lên và hỏi tiếp:

- Con cái gì nữa không?

- Con chồ. Cái này là bộ phận quan trọng Albert lấy ngón tay nhẹ vào cái móng đóc. Nó này này. Có người gọi nó là hot le, người gọi nó là cái móng đóc. Ừ xem nào. Hot le của ba cũng nếp. Nó nhỏ chồ không lớn. Nếu nó lớn quá nó sẽ rơi ra bên ngoài, nam giữa hai nếp. Trong mặt mỹ thuật lắm.

- Nhờ vậy là lớn tôi có tất cả 6 cái nếp. Đây là lần đầu tiên tôi mới khác hạn hạnh nghe một người lên tiếng phê bình về về nếp của nó. Nếu tôi giỏi tiếng Pháp thì tôi sẽ gửi cho hạn làm viên chức ông nhẹ xin cho trở thành một thành viên của viên ấy.

Albert cười xoa:

- Ba nói đùa làm gì thế. Chứ có các nhà phê bình nghệ thuật văn học, nghệ thuật hội họa sân khấu, âm nhạc. . . mới khác bầu vào hạn làm viên. Chứ có đôi chỗ nào một người khác biệt phê bình về về nếp của cái lớn nhờ tôi mà khác lọt vào cái viên ấy.

Albert bỗng đây này quan của hạn nữa nói lên Ly Hoa liếc nhìn biết ngay là gái đẹp xinh này nữa nữa. Con gì nữa mà không nói. Tôi này đến giờ hạn nữa hít nhiều lần cái mũi khác biệt của Ly Hoa. Hạn nữa bị kích thích một phần, rồi ngồi quan sát sở soạn âm hơ của Ly Hoa có hẳn gần nữa giờ không hơi bao sao cu hạn không công công. Hạn cười ao quan rất nhanh. Hoàn hảo Ly Hoa lại chiếc giồng rộng. Hạn nhẹ nhàng ngồi xuống một nếp giồng, rồi hạn quỳ xuống sàn, giữa hai chân nàng. Hạn bẻ hai đùi nàng ra thật rộng, và cúi xuống áp mặt vào âm hơ.

Hạn hít hít vai cái. Có lẽ hạn thích cái mũi của Ly Hoa thật chồ không phải khen nhẹ lay long. Rồi hạn với tay lấy cái gọi là đôi móng của Ly Hoa. Hạn nhìn chăm chú vào âm hơ của Ly Hoa, hoàn hảo hai cánh tay nhẹ trên hai đùi của nàng nhẹ cho âm hơ nó rộng.

Hạn cúi xuống liếm nhẹ trên cái mũi. Hai bàn tay hạn vach mô long ra cho dễ liếm hôn. Hạn liếm từ bên này sang bên kia, từ trên xuống đến hậu môn, rồi lại từ dưới lên. Có thể liếm mãi Ly Hoa nói thắm trong bụng:

- Ten này là thô liếm. Chứ riêng cái mức liếm này không thôi hạn nữa làm mất bao nhiêu thì giờ. Chẳng biết khi hạn bú cái lớn hay cái hot le thì hạn sẽ bú đến bao giờ?

Nhờ lại bữa trước tên quan ba bu nên hôn một giờ Ly Hoa tin chắc rồi tên này bu cùng lâu nhờ thế. Tay thích món này lắm mà. Gia ma ngời ta to chốc một cuộc thì bu lớn tại Paris có bạn giám khảo hỏi thí chắc là hao hồng lắm. Trong khi nghĩ lan man thì Albert đã làm xong cái món ăn chơi là cái vui liêm. Bày giờ nên món ăn thiết là bu Albert dâng bu nổi mà han gọi là cái lơ lon, nghe có tiếng nhóp nhép. . À, thì ra đám thủy của Ly Hoa chạy ra nổi này và hầu lễ của Albert dâng liêm chat nhón ăy. Han húp húp cho nên môi có tiếng nhóp nhép nhỏ nhỏ. Ly Hoa thấy han mê mê bu cái lơ nang thì nang thu vào làm, sỗong làm.

Nang nhìn xuống phía hai bu, bữa hai tay xoa nhẹ nhẹ trên hầu Albert. Han cho đó là một cử chỉ khuyến khích nên càng húp mạnh hôn.

Một lát Ly Hoa hỏi:

- Ông ăn có ngon không? Lớn tôi có thơm tho không?

Albert ngồng bu ngồng lên đáp:

- Ngon, ngon lắm. Ba cử nam yên ỉe tôi ăn.

Mắt mũi Albert bỗng lờng nhờ có thoa đau. Hình nhờ Ly Hoa vờ này ra ý nghĩ gì đó, nang hỏi:

- Ông có cần gia vò không? Nhờ rau răm hay muối tiêu?

Albert lại phải ngồng bu han lay tay quet miệng:

- Món này phải ăn nguyên chất thế này mới ỉung.

Han lại cúi xuống tiếp tục món ăn dâng bu đó. Han bu rất ỉều luyên nên Ly Hoa sỗong làm. Đám thủy trao ra lệnh lăng. Hai tay nang xoa xoa hầu han nhờ khuyến khích, vò ve. Lâu lắm, Ly Hoa cũng hồi sốt ruột. han cử bu liêm mãi chơi cái lơ.

Nang vờ hầu han nhẹ nhẹ hỏi:

- Ông chỉ thích bu chơi cái lơ thôi ă? Thế không còn chơi năo khác hay săo?

Nang bữa tay lên xem giờ, bữa gan hai tiếng trôi qua rồi mà han vẫn cử băm sát mãi một vò trí. Hồi nham chán.

Nghe tiếng Ly Hoa hỏi nhờ han vẫn không ngồng bu. Han bực mình. Nặng ăn mà ba này cử hồi hoai. Một lát său han môi tam ngồng và ngồng lên trả lời:

- Ba ra nồc nhón nhiều qua mà. Tôi phải liêm hết cử. Mà vờ liêm săch sẽ năo lại ăa ra năa. Vì vậy tôi cử phải tiếp tục. Bày giờ tôi săp sôa bu cái hot le của ba bữa. .

Han liêm liêm cử mình một lăn chót rồi cho cái lơôi săng chiêm vò trí môi là cái mong ỉoc.

Ly Hoa giat này ngời khi lười han chăp văo cái mong ỉoc. Lôi của han nham nhờ con sôa. Han bữa hầu lơôi văo hầu mong ỉoc Ly Hoa ôn ngời lên. Sỗong qua. Rồi han ngăm mong ỉoc băng môi nhăy nhăy rất nhẹ, Ly Hoa ren lên nhỏ nhỏ: "Qua thăt tên này bu lớn rất nghe", nang nghĩ nhờ vậy. Tên quan ba Jacques bu nhờ ke ỉời ăn găp món ngon thì ăn lay ăn ỉe, vờ văng hăp tăp sô cử ke khác ỉe gianh ăn mắt phăn. Han bu theo kiểu hăng ngời thôi lă. Con tên quan 5 này bu rất tồ ton nhẹ nhăng, nhờ thế han keo dai suốt ỉêm không ỉi hầu mà vôi.

Albert càng bu mê mê cái mong ỉoc Ly Hoa càng run lên vì sỗong, khoai. Lôi của tên de xom này lă nang te mê Ly Hoa nham nghién mắt. Nang ren càng lúc càng to hôn. Nôi ban tay nang ăn cái hầu Albert sát văo mu. Vờ ăn Ly Hoa vờ ôn ngời lên ỉe cho mắt mũi của Albert up văo thăt sát. Nang muốn Albert chă sát cái mắt của han văo cho nang sỗong thêm năa. Rồi nang rung mình cảm thăy khoai lăc ỉe cử ỉi. nang vờ ra.

Thấy Ly Hoa ăn ăi cử chán lên dưới chân xuống tay nam chat tọc của han thì Albert biết nang bữa ra. Han nghĩ thăm:

- "Ke ra con nhờ này cùng căo tay lăm". Ngời khác han chỉ môi quay quay cái lơôi văo ăm bữa là bữa ngăt rồi.

Han khoan khoai nghĩ răng căng cử ngời bữa bă năo cử thể cửng cử ỉi cử mãi khi mà cái miệng của ngời bữa ăng cửu kho bu hă.

Cùng cử một sô bữa bă không cho bữa ăng bu, vién le đó đây. Nôi là nhờ ngời này cửă hă thờ ỉi thôi. Thờ một hai lăn thì khác biết. Sẽ mê ngay nhờ ngời nghién mà tuy. Không bu không cử hồng ỉe cử.

Albert nhờ lại hỏi han con trẻ ô ben Tay, cử han bữa băt han bu gan nhờ môi ngay. Vì cử han giờ đănh gia cho gia ỉinh không căp bu lung tung nên tung bữa ăng. Nha lại không cử nưoi cho berger. Vì thế môi khi nồng, cử han chỉ con căch thăi đăm băng cử cái, că rot.

Một bữa han bữa con bu ve nha, tồong că nha ỉi văng, han ỉe con bu xuống bu, băt thăn cử han nghe tiếng ỉi qua phông han và băt găp han bu con nhỏ kia.

Con bu han cử nam ỉi trăn trưong, chăo cử han, xong thăn nhien nôi:

- Em vôi thăng Albert yeu nhău tồ lău. Bôn em ỉi nhău nhiều lăn rồi. Bữa này săng thăm nă em nồng qua nên băt nă bu. Cử ỉi lă nă tôi nghiép. Vă em cùng không bu ỉi ve bữa. thăng Albert phải thăa măn em rồi em môi ỉi ve ỉi cử. Cử thông căm nhẹ.

Thăng Albert run lăp căp. Băt ngo cử nă băo;

- Nồc rồi hai bữa băy lăm giờ thì cử lăm. Thăng Albert tôi này qua phông cử, tăo nhờ cái này.

- Ông vui sướng lắm, kìa kìa.

Albert rút cu ra. Hân giục Ly Hoa nếm thử. Cả hai vào phòng tắm rửa. Trờ ra Albert rót cho Ly Hoa một ly Champagne rồi cả hai hân môi khui. Khi hân nếm sẽ bu và chới một lần nữa. Bỗng có tiếng chuông điện thoại reo vang. Albert cảm ông điện thoại lên nghe. Ngồi đầu bên kia là xep của hân, quan sau Delina.

- Nghe báo cáo rằng anh có một khách quý đến thăm. Mời là ba Văn Long có phải không?

- Đã thỏa thuận. Albert hơi ngạc nhiên lắm sao xep hân sướng báo cáo nhanh nhẹn vậy. Vụ này phải nhiều tra cứu ra kết quả tin tức môi trường.

- Đã thỏa xep có biết ba Văn Long không?

- Có tôi biết mặt ba ấy trong một cuộc tiếp tân. Ba ấy nếp chỗ trong ngon lành lắm phải không? Có tiếng cười vang trong điện thoại! Chắc là anh đã đi với ba ta rồi phải không?

- Đã, đã thỏa trung tâm em đầu có đi do ba Văn Long. Em nhường môi ba ấy uống Champagne nói chuyện rồi, thế thôi.

- Tôi muốn ô đầu với anh, vậy anh có thể đầu ba ấy qua bên này chới có sướng không?

- Đã, đã sướng chỗ thỏa trung tâm.

Albert nói thăm trong bụng: "Chết cha. Thế này thì bé mạnh rồi. Mui này gặp ông sau sẽ nói toạc ra hết. Ông Sau chắc sẽ nói chia chác. Chờ biết chừng ông sẽ giới mui này làm của riêng. Mình kho chới sướng lần thử nữa. Xui quá".

Tuy hân bốc mình những Albert không dám cãi lệnh xep. Hân nói với Ly Hoa:

Ông trung Delina muốn gặp ba. Chắc rồi do tên chết tiệt nào đó lao lêu nó báo cáo nên ông biết ba ô này. Kho quá. Vậy ba nên tôi đầu qua bên dinh ông cho ông gặp. Nếu không sang chắc kho song. Và áp phe của mình cũng bỏ lộ dỏ. Ba vui lòng nghe. Ông sau Delina vui vẻ và dễ chịu lắm. Ba rằng chới ông. Có khi ba trở thành tình nhân của ông thì tha hồ mà áp phe. Ông có nhiều quyền hạnh lắm. Chắc thừa có ông nên trung trung rồi. Vậy ba nên với tôi sang dinh ông nhé. Ly Hoa gật đầu thuận. Và chàng trong tình trạng của nàng không thuận cũng không xong. Nếu bỏ Delina phải chắc chắn kho có thể kiếm sướng vui thau nào. Hoa ra công đã trang sao? Này cho thang Jacques và thang này chới rồi, phải gõ lại chỗ. Năm lao phải theo lao. Với lại nàng nghĩ: "Chờ biết chừng mình phải mọi cái lao trung trung ấy và lỗi dung lao cùng nên".

Qua nhiên nhớ lời Albert nói, quan sau Delina vui vẻ bắt thiệp và lịch số lắm. Hân cùng môi Ly Hoa uống rượu Champagne thử hao hàng nhớ ô bên nhà Albert. Ly Hoa nên uống may ly qua bên này lại uống thêm vài ba ly nữa cho nên nàng thay hơi ngà ngà say. Bỗng Delina hỏi:

- Ngay xưa ba học ô trường Marie- Curie phải không? Tôi nghe nói nhớ vậy.

- Thỏa thuận nhớ vậy. Tôi đầu tư tài xep thì nên lấy chồng.

- Vậy là ba biết rõ phong tục và tập quán của ngôi nhà tôi. Ba có biết hẳn ông nhà tôi khi làm tình với nên ba thích nhất là chuyện gì không?

- Thỏa tôi không biết.

- Ba không biết thật à?

- Thỏa ông. Nếu trung trung giảng giải cho tôi biết với thì hay lắm.

Delina cười hề hề:

- Kết quả cũng khó nói ra những tôi biết ba nên làm tình với ông Albert rồi. Tôi nó báo cáo cho tôi rồi rằng ba nên nên nhà ông ta rồi lúc bây giờ tôi mà bây giờ nên nữa nên. Chàng là ba và Albert chắc an xong rồi nói chuyện suông. Ai chới Albert thì tôi biết rõ lắm. Hân gặp nên ba nếp thì với lấy ngay nhớ cốp rồi gặp nãi tôi. Kho có ngôi nếp nào nên nhà hân mà thoát khỏi tay hân. Vậy hân nên là ba nên cho hân làm tình có nên vậy không?

- Biết rằng tôi chơi cùng bằng thỏa nên Ly Hoa nói toạc ra rằng nàng nên cho Albert chới nên hân cho nàng vui thau sắp tôi.

- Ha ha tôi biết rõ lắm. Hỏi ba chắc nên mà hỏi vậy thôi. Ba có nghĩ rằng nếu tôi nhưng tay vào với đầu thau thì tôi có thể cho người khác trung thau dễ dàng thay vì cho ba.

- Thỏa, tôi biết chỗ. Trung trung chắc cần ra lệnh cho ông Albert thì xong ngay.

- Nên vậy. Ba chiều Albert sướng thì chắc ba cũng có thể chiều tôi sướng chỗ?

Ly Hoa nhìn thang vào mắt Delina:

- Tôi sẽ chiều ông. Với nhiều kiện tờ này trở nên tôi chắc nên này nên gặp ông thôi, không cần phải gặp ông Albert nữa. Tôi có chồng nên hoang. Người với nhiều ngôi qua tôi không làm nữa. Vậy tuy ông quyết định.

Delina ngấm nghĩ rồi gật đầu:

- Sướng. Tôi chấp nhận nên nghĩ của ba. Những việc đầu thau do Albert tôi chới và xúc tiến. Tôi sẽ báo ông ta báo cáo cho tôi rồi. Ba muốn vui nào, cứ cho tôi hay. Ba có thể sướng trung thau dễ dàng. Những cái này còn tùy ô chới ba có làm có tôi thỏa mãn trên phòng diện tình dục hay không?

Ly Hoa nói với số tờ tin:

- Tôi nghĩ tôi có thể làm ông thỏa mãn. Ông muốn sao tôi sẽ chiều theo vậy.

Delina có vẻ sung sướng khi nghe Ly Hoa nói nàng sẽ chiều theo ý muốn của Delina.

Hàn nói:

- Khi này tôi có hỏi bà về chuyện đàn ông nõn tôi thích nhất chuyện gì khi làm tình. Bà chớ trả lời câu hỏi này.

Ly Hoa ngán ngổ rồi vờ cười vờ đáp:

- Tôi nghĩ các ông thích bu lớn

Delina cười ha ha:

- Nùng thế. những ngoại chuyện này đàn ông nõn tôi thích cũng thích nõn đàn bà bu nữa chớ.

- À à chuyện này tôi không rõ. Tôi chỉ biết đàn ông nõn ông thích bu lớn mà thôi.

- Tôi thích làm kiểu 6*9. bà có biết kiểu này không?

Ly Hoa làm bộ rút rè rồi nói:

- Tôi biết kiểu này. Hai người nam nữ bu qua bu lại với nhau.

- Ha, ah ha, vậy ta uống can ly Champagne này rồi tôi với bà thử làm kiểu này xem sao?

Ly Hoa nghĩ bụng:

- Chết mình rồi. Thằng này bắt mình bu nó. Những lỗi rồi phải phải chiều nó vậy.

Ly Hoa trở lại thời ken nhiều luyến. Con tại bu lớn của Delina cũng chẳng kém gì tên Albert. Tuy nhiên Delina làm sao có lại nõn với nó mỗi và cái lỗi thiên nghe của Ly Hoa. Hàn chỉ chờ nõn nõn 10 phút là ra. Ly Hoa cho khí của hàn ban ra trên cái khăn, nàng không nuốt. Nàng có thể nuốt khí của thằng Tam tại xe chỗ không nuốt khí của thằng này.

Tuy nhiên, nhờ kinh nghiệm, khi bu cho Delina ra rồi, nàng chỉ cần chờ nõn vài chục phút là bu cho hàn cũng trở lại. Lăn thử thì Delina chờ nõn lâu hơn một chút. Hàn có vẻ khoái cái tại thời ken của Ly Hoa.

Mãi cho đến sáng Ly Hoa mới nõn Delina cho tại xe nữa về. Vì hàn hẹn sẽ gặp lại vào ngày cuối tuần. Kế tiếp hôm nay trở lại Delina mê mẩn tại bu của Ly Hoa nên nàng trở thành tình nhân của hàn. Ly Hoa còn chơi nõn nõn hơn nữa, nàng lên cho hàn uống máu heo rồi tiếp ngay nàng bao gì hàn cũng nghe theo. Dĩ nhiên là trở ra những bí mật quan số hay chanh trò. Con thì may cái vui thâu thịch lang nhang hàn nếu giúp nàng toại nguyện. Hàng thâu Vạn Long nếu trở nên phú gia thì quốc.

Ông Vạn Long cảm thấy hạnh phúc lắm. Bây giờ ông nõn mỗi người trong vòng vì ông giàu lớn. Ông chia những vui thâu nhỏ nhỏ cho những nông nghiệp nên những người này gọi ông là an nhân.

Ông cho bà Vạn Long nõn toàn quyền trong mọi việc. Bà muốn làm gì thì làm. Ông không ở chung trong biệt thự với bà nữa. Ông đã xây một cái nhà mới để ở và dùng làm văn phòng. Hàng ngày Ly Hoa đến đây để phác họa công việc.

Về phần thằng Tam Ly Hoa giữ nó lại xe riêng cho nàng. và ở luôn tại biệt thự của nàng. Chờ bếp nấu nõn thay thế. Ngồi nấu bếp mỗi không nõn người tại biệt thự. Ly Hoa xếp đặt nhờ thế để tranh tài tiếng. Ban đêm chỉ có nàng và thằng Tam thì còn ai biết đến số bí mật của nàng và thằng Tam nữa.

Chỉ trở những ngày nàng có kinh, con thì gần nhờ thêm nào thằng Tam cùng lên lau người chung với bà chủ. Bây giờ thằng Tam muốn có bao nhiêu tiền để mua sam quan ao hay mua sam cao ly uống cho khỏe thì nó chỉ việc hỏi là Ly Hoa nữa ngay. Nó đã trở thành cục công của nàng. bây giờ Ly Hoa không bắt thằng Tam bu nữa. Vì Tay bu hay hôn, dài hôn. Nàng chỉ cần con cu của thằng Tam.

Nam với nó, nàng thu thuế:

- Chờ khỏi con cu của em làm. Em nhớ là mỗi khi chờ cô quan ao ra rồi là em phải cầm nó nữa ngay vào miệng chờ cho chờ bu. Khi nó đã xong em cầm nó chà trên ngực, trên bụng. . .

Hiện tại Ly Hoa xem thằng Tam nhờ tình nhân. Ông Vạn Long có hỏi nghi nghi chuyện với ông người với tại xe những rồi ông cũng bỏ qua. Ông đã trở thành một người bất lực rồi còn ghen làm gì? Và hơn nữa, ông thuộc loại nhà quê, không biết bu lớn ra làm sao nên ông xa lánh đàn bà. Từ nay ông chỉ lo làm giàu, và ông chẳng cần gì nữa trên đời này ngoại tiền, tiền, tiền. . .

Het Sexy Sexys